

SUSTAINABLE RESOURCES
Verification Scheme GmbH

Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy leśnej

Wersja: SSP-FOREST-pl-3.0

Data: 20 maja 2025 r.

Obowiązuje od: 21 maja 2025 r.

© SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH

Niniejszy dokument jest publicznie dostępny pod adresem: www.sure-system.org.

Nasze dokumenty są chronione prawem autorskim i nie mogą być modyfikowane. Nasze dokumenty lub ich części nie mogą być również powielane ani kopiowane bez naszej zgody.

Tytuł dokumentu: Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy leśnej

Wersja: SSP-FOREST-pl-3.0

Data: 20 maja 2025 r.

Obowiązuje od: 21 maja 2025 r.

Niniejszy dokument służy wyłącznie do odczytu i jest przeznaczony jedynie jako pomoc w celu lepszego zrozumienia wymagań systemu SURE-EU. Tłumaczenia dokumentów nie mogą być wykorzystywane jako podstawa do wnoszenia jakichkolwiek roszczeń prawnych. Prawnie wiążącą podstawą do certyfikacji według systemu SURE-EU są wyłącznie anglojęzyczne dokumenty w aktualnej wersji opublikowane na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org.

Spis treści

1	Wprowadzenie	6
2	Zakres zastosowania.....	6
3	Definicje	7
4	Ogólne zasady i wymagania.....	7
4.1	Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem.....	7
4.1.1	Certyfikacja indywidualna	9
4.1.2	Certyfikacja grupowa producentów biomasy leśnej	10
4.1.3	Podejście oparte na ryzyku jako dowód zgodności	11
4.1.3.1	Oświadczenie własne i deklaracja własna	16
4.2	Identyfikowalność i dokumentacja.....	17
4.3	Weryfikacja statusu gruntów i informacji związanych z gruntami.....	18
4.3.1	Lokalizacja obszaru pozyskiwania	18
4.3.1.1	Wielokąt	19
4.3.1.2	Działki, bloki terenowe, parcele.....	19
4.3.2	Lasy przed 1 stycznia 2008 r.....	19
4.3.3	Grunty z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy	20
4.3.3.1	Grunty na obszarach chronionych	23
4.3.3.2	Grunty o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności.....	23
4.3.3.3	Grunty o wysokich zasobach węgla: Tereny podmokłe	24
4.3.3.4	Torfowiska	24
4.4	Kwalifikacja podmiotów gospodarczych	25
4.5	Odpowiedzialność społeczna	25
5	Szczególne wymagania dotyczące produkcji biomasy leśnej	28
5.1	Przestrzeganie wymagań prawnych dotyczących pozyskiwania, transportu i handlu/dystrybucji biomasy leśnej.....	28
5.2	Przestrzeganie i stosowanie międzynarodowych konwencji.....	31
5.2.1	Konwencja o różnorodności biologicznej (CITES)	31
5.2.2	Porozumienie paryskie.....	32
5.3	Obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody celów są chronione	32
5.4	Ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy z gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności są przestrzegane.....	34

5.4.1	Biomasa leśna nie pochodzi z lasów pierwotnych ani z lasów starodrzewu..	34
5.4.2	Ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy leśnej z gruntów uznanych za lasy o wysokiej bioróżnorodności	36
5.4.3	Przestrzegane są ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy leśnej z użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności.....	38
5.4.3.1	Naturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności.....	39
5.4.3.2	Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności.....	40
5.4.3.3	Wykorzystanie roślinności z użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności.....	41
5.4.4	Biomasa leśna nie pochodzi z wrzosowisk	42
5.5	Biomasa leśna nie pochodzi z terenów podmokłych.....	43
5.6	Biomasa z obszarów, które były torfowiskami, jest zgodna z przepisami.....	44
5.7	Zachowanie lub promowanie różnorodności biologicznej w lasach i zapobieganie niszczeniu siedlisk	45
5.7.1	Różnorodność biologiczna w lasach naturalnych i półnaturalnych lub innych terenach zalesionych jest chroniona lub promowana	45
5.7.2	Biomasa leśna lasów plantacyjnych przyczynia się do zachowania lub promowania różnorodności biologicznej na obszarze produkcji.....	46
5.7.3	Biomasa leśna nie pochodzi z obszarów, które były lasami w dniu 1 stycznia 2008 r. lub po tej dacie i nie mają już statusu lasów	47
5.7.4	Karczowanie w lasach jest minimalizowane.....	49
5.7.5	Regeneracja lasu odbywa się wyłącznie przy użyciu gatunków drzew dostosowanych do danego miejsca	50
5.7.6	Zagrożone gatunki zwierząt i roślin są chronione	50
5.7.7	Przywiązuje się dużą wagę do odpowiedniego materiału siewnego i sadzeniowego	51
5.8	Produkcja biomasy jest ekologicznie odpowiedzialna.....	51
5.8.1	Używane maszyny nie niszczą gleby.....	51
5.8.2	Składniki odżywcze gleby, materia organiczna i struktura gleby są zachowane	52
5.8.3	Nawożenie w celu zwiększenia plonów jest niedozwolone	53
5.8.4	Stosowanie środków ochrony roślin jest dozwolone tylko w ostateczności .	53
5.8.5	Zasoby wód podziemnych są chronione	54
5.8.6	Gospodarka istniejącymi zasobami wodnymi jest prowadzona w sposób zrównoważony.....	55
5.9	Długoterminowa zdolność produkcyjna lasu jest utrzymywana lub optymalizowana.....	55
5.9.1	Gospodarka leśna jest prowadzona w oparciu o ukierunkowane planowanie	56
5.9.2	Gwarantuje się, że las na stałe pozostanie lasem	56

5.10 Gwarancja parytetu sekwestracji dwutlenku węgla na obszarze pozyskiwania biomasy leśnej	57
5.10.1 Dowód ratyfikacji porozumienia paryskiego	57
5.10.2 Dowód określenia zasobów węgla na obszarze pozyskiwania	58
5.10.2.1 Etap 1: Granice przestrzenne ocenianego obszaru	58
5.10.2.2 Etap 2: Definicja odpowiednich zasobów węgla	58
5.10.2.3 Etap 3: Określenie okresu referencyjnego w przeszłości	59
5.10.2.4 Etap 4: Opis gospodarki leśnej w okresie referencyjnym.....	59
5.10.2.5 Etap 5: Kwantyfikacja zasobów węgla w okresie referencyjnym ..	60
5.10.2.6 Etap 6: Określenie przyszłego okresu oceny	62
5.10.2.7 Etap 7: Opis gospodarki leśnej w okresie oceny	62
5.10.2.8 Etap 8: Oszacowanie średnich zasobów węgla dla okresu oceny .	62
5.10.2.9 Etap 9: Porównanie przyszłych zasobów węgla z zasobami z przeszłości	63
5.10.2.10 Etap 10: Monitorowanie rozwoju zasobów węgla	63
5.11 Obliczanie emisji gazów cieplarnianych	63
6 Akceptacja innych systemów (dobrowolnych) dotyczących biomasy leśnej i paliw z biomasy	64
7 Odpowiednie dokumenty	64
8 Odniesienia	66
Załącznik I: Wytyczne dotyczące weryfikacji szczegółowych kryteriów dla produkcji biomasy leśnej na poziomie obszaru pozyskiwania drewna	70
Załącznik II: Informacje o podejściach "na poziomie A" i "na poziomie B"	81
Załącznik III: Informacje o zmianach.....	85

1 Wprowadzenie

Dyrektywa (UE) 2018/2001 (RED II) i zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001 (w skrócie RED III) wyznaczają cele polityczne dla państw członkowskich UE, aby znacznie zwiększyć udział energii odnawialnej w naszym zużyciu energii do 2030 roku. Wykorzystanie biomasy jako surowca odnawialnego będzie odgrywać ważną rolę w tych wysiłkach.

W szczególności wykorzystanie drewna do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła¹ może być skutecznym sposobem na znaczne zmniejszenie emisji CO₂ wynikającej z produkcji energii. Oprócz wykorzystania pozostałości i odpadów drzewnych, w przyszłości wzrośnie również wykorzystanie biomasy leśnej w sektorze energetycznym.

Jest to uwarunkowane zrównoważoną gospodarką leśną w zakresie produkcji biomasy leśnej i jej odpowiedzialnym wykorzystaniem w całym łańcuchu wartości, aż do momentu jej przekształcenia w energię elektryczną lub ciepło. Ryzyka związane z nadmiernym wykorzystaniem dostępnego potencjału lasu lub rozwojem szkodliwych bilansów gazów cieplarnianych muszą być eliminowane od samego początku, aby zapewnić zrównoważone wykorzystanie drewna do celów energetycznych.

Unia Europejska przyjęła tego rodzaju wymagania zrównoważonego rozwoju w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepła z paliw z biomasy w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz jej zmienionej wersji (RED III), które to wymagania muszą być przestrzegane przez podmioty gospodarcze. Systemy dobrowolne są tutaj uważane za szczególnie odpowiedni sposób dostarczania dowodów zgodności w obiektywny, przejrzysty i wiarygodny sposób.

System SURE jest tego rodzaju dobrowolnym systemem, który przekłada wymagania dyrektywy RED III na praktyczny system weryfikacji na potrzeby rynku i zapewnia zgodność regulacyjną.

2 Zakres zastosowania

Wymagania określone w niniejszym dokumencie dotyczące zrównoważonej produkcji biomasy leśnej mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, które produkują biomasę leśną i wprowadzają ją do łańcucha dostaw w celu wykorzystania jako energia.² Odpady i pozostałości, które są bezpośrednio wytwarzane przez leśnictwo, są uważane za biomasę leśną zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001. Dlatego zakres niniejszego dokumentu wyraźnie obejmuje odpady i pozostałości z biomasy leśnej przed przetworzeniem.

Wszystkie odpowiednie dokumenty SURE, a także zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001 mają zastosowanie do zakresu tego systemu.

3 Definicje

W celu ustalenia wspólnego rozumienia terminów i definicji stosowanych w niniejszych zasadach systemu, należy odnieść się do dokumentu "Definicje w systemie SURE". Wszystkie zasady systemu SURE mają zastosowanie do tego dokumentu.

4 Ogólne zasady i wymagania

Producenci, którzy dostarczają biomasę leśną do produkcji energii elektrycznej i ciepła, muszą wykazać, że spełniają wymagania zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i systemu SURE-EU.

Niniejsza sekcja opisuje ogólne wymagania dotyczące weryfikacji i monitorowania zgodności w odniesieniu do producentów biomasy. Szczegółowe wymagania dotyczące zrównoważonego rozwoju i kryteria obliczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do produkcji biomasy leśnej zostały określone w sekcji 5 niniejszego dokumentu.

4.1 Weryfikacja i monitorowanie zgodności z systemem

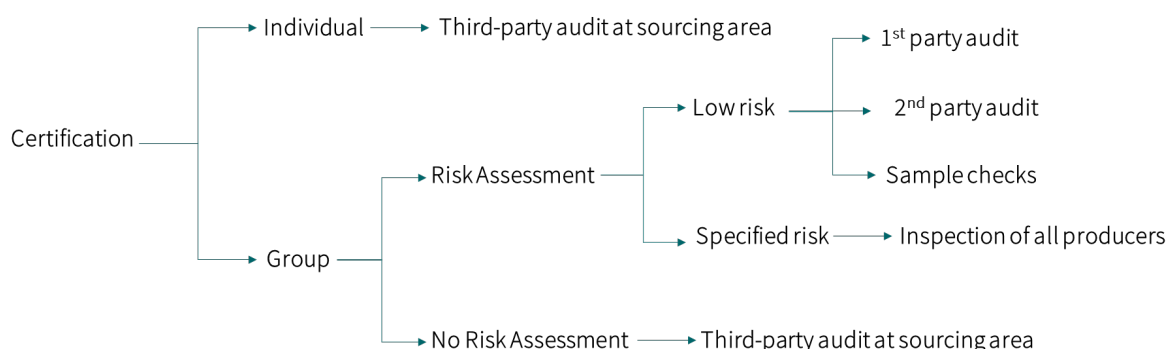
Producenci dostarczający biomasę leśną do produkcji energii elektrycznej i ciepła mogą wykazać zgodność ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 i systemem SURE-EU poprzez certyfikację indywidualną lub grupową. W przypadku biomasy leśnej spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju można udowodnić poprzez *audyty w obszarze pozyskiwania* (tzw. "podejście na poziomie B") lub *podejście oparte na ryzyku* (tzw. "podejście na poziomie A"). Poziom ryzyka wynikający z oceny ryzyka określa środki weryfikacji zgodności z wymaganiami systemu.

Tylko w przypadku oceny niskiego ryzyka weryfikacja może zostać przeprowadzona w drodze audytu pierwszej lub drugiej strony. W każdym innym przypadku weryfikacja jest przeprowadzana poprzez audyt lub kontrolę strony trzeciej³.

Możliwości weryfikacji zgodności zostały podsumowane na rysunku 1 i wyjaśnione w kolejnych sekcjach.

Wymagania dotyczące zrównoważonego rozwoju, które mają zastosowanie zarówno do audytów w obszarze pozyskiwania, jak i do podejścia opartego na ryzyku, są identyczne w

ramach systemu SURE EU. Zostały one szczegółowo opisane w sekcji 5. Różnica między jednym a drugim podejściem polega na sposobach weryfikacji zgodności z wymaganiami systemu.

Rysunek 1. Możliwości weryfikacji i udowodnienia zgodności dla biomasy leśnej

Glosariusz

Certification	Certyfikacja
Individual	Indywidualna
Group	Grupowa
Third-party audit at sourcing area	Audyt trzeciej strony na obszarze pozyskiwania
Risk assessment	Ocena ryzyka
No risk assessment	Brak oceny ryzyka
No risk	Brak ryzyka
Specified risk	Określone ryzyko
1st party audit	Audyt pierwszej strony
2nd party audit	Audyt drugiej strony
Sample checks	Kontrole wrywkowe
Inspection of all producers	Kontrola wszystkich producentów

W systemie SURE-EU, podczas audytów i kontroli, zgodność z wymaganiami zrównoważonego rozwoju dla biomasy leśnej może być weryfikowana w obszarze jej pozyskiwania przy użyciu listy kontrolnej SURE dla produkcji biomasy leśnej zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. Jednostki certyfikujące zatwierdzone i akredytowane przez władze krajowe w systemie SURE-EU weryfikują zgodność z wymaganiami systemu w całym łańcuchu produkcji, przetwarzania i dostaw w ramach neutralnej kontroli lub audytu.

Identyfikowalność wyprodukowanych w sposób zrównoważony surowców do produkcji biomasy musi być zagwarantowana w procesie produkcji biomasy leśnej, a weryfikacja musi być możliwa przy użyciu odpowiednich dokumentów (np. faktur, umów itp.). Ponadto producent biomasy leśnej musi zapewnić dostęp do tych dokumentów i przechowywać dokumentację przez co najmniej pięć lat, o ile nie obowiązują inne przepisy dotyczące okresów przechowywania.

Ponadto zastosowanie mają wymagania z sekcji 4.3 "Identyfikowalność i dokumentacja".

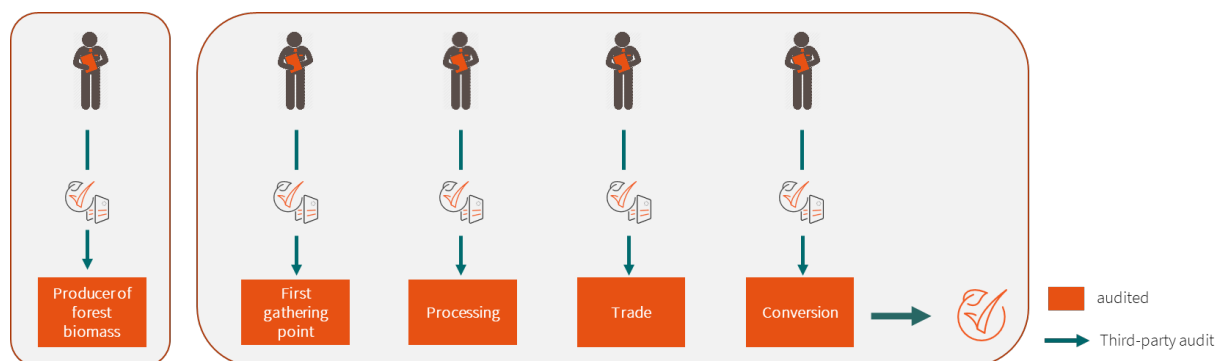
Odpowiednie dokumenty weryfikujące spełnienie poszczególnych kryteriów systemu SURE-EU muszą być przechowywane przez kierownika grupy (jeżeli ma to zastosowanie) lub gotowe do przedstawienia przez producenta w dowolnym momencie.

Dokumentacja dotycząca lokalizacji obszaru pozyskiwania musi być przechowywana przez producenta biomasy leśnej i może być przedstawiona w dowolnym momencie w celu przeprowadzenia kontroli neutralnej – również niezależnie od trwającego procesu certyfikacji kierownika grupy.

4.1.1 Certyfikacja indywidualna

W systemie SURE-EU producenci biomasy leśnej mogą być kontrolowani jako pojedyncze przedsiębiorstwa lub jako grupy. Indywidualni producenci biomasy leśnej, którzy chcą uzyskać certyfikat w ramach systemu SURE-EU, muszą przejść kontrolę neutralną. W tym celu muszą najpierw zarejestrować się w systemie SURE-EU. Można to zrobić online na stronie www.sure-system.org. Etapy przystąpienia do systemu zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zakres i podstawowe wymagania systemu".

Szczegółowy opis wymagań dotyczących kontroli neutralnej można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

Rysunek 2. Indywidualna certyfikacja dla producentów biomasy leśnej

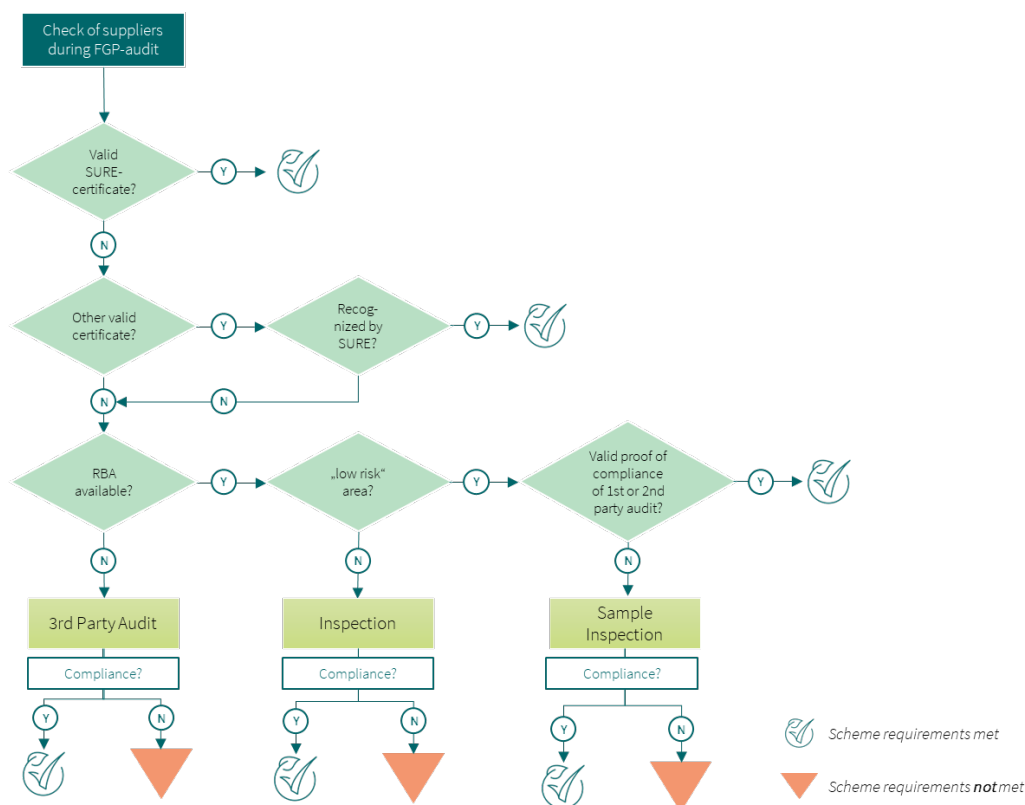
Glosariusz

Producer of forest biomass	Producent biomasy leśnej
First gathering point	Pierwszy punkt gromadzenia
Processing	Przetwarzanie
Trade	Obrót
Conversion	Konwersja
audited	poddane audytowi
Third-party audit	Audyt trzeciej strony

4.1.2 Certyfikacja grupowa producentów biomasy leśnej

Grupa producentów biomasy leśnej o podobnych warunkach produkcji może podlegać certyfikacji grupowej. Rodzaj kontroli, której podlegają producenci biomasy leśnej w grupie, zależy od oceny ryzyka (wyjaśnionej w następnej sekcji). W przypadku braku oceny ryzyka dla obszaru pozyskiwania, niezależny, zewnętrzny audyt dla wszystkich producentów leśnych grupy zostanie przeprowadzony zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. Jeśli istnieje ocena ryzyka, która klasyfikuje obszar pozyskiwania jako "określone ryzyko", wówczas wszyscy producenci biomasy leśnej są kontrolowani również zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. Jeśli istnieje ocena ryzyka, która klasyfikuje obszar jako "niskie ryzyko", audyt pierwszej lub drugiej strony do pierwszego punktu gromadzenia jest akceptowany i nie jest wymagana certyfikacja ani kontrola zewnętrzna. W przypadku wyniku "niskie ryzyko" możliwe są również kontrole wyrwykowe producentów biomasy leśnej, w przypadku których uznaje się, że kontrola dotyczy całej grupy. Możliwości te zostały zestawione na rysunku 3.

Szczegółowy opis wymagań dotyczących certyfikacji grupowej można znaleźć w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje". Wymagania dotyczące audytu pierwszej i drugiej strony można również znaleźć w dokumencie "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji".

Rysunek 3. Weryfikacja dostawców biomasy leśnej.

UWAGI: RBA: Ocena oparta na ryzyku. FGP: Pierwszy punkt gromadzenia

Glosariusz

Check of suppliers during FGP-audit	Kontrola dostawców podczas audytu pierwszego punktu gromadzenia
Valid SURE certificate?	Ważny certyfikat SURE?
Other valid certificate?	Inny ważny certyfikat?
Recognized by SURE?	Uznany przez SURE?
RBA available?	Dostępna jest RBA?
"Low risk" area?	Obszar "niskiego ryzyka"?
Valid proof of compliance of 1 st or 2 nd party audit?	Ważny dowód zgodności audytu pierwszej lub drugiej strony?
3 rd party audit	Audyt trzeciej strony
Inspection	Kontrola
Sample inspection	Kontrola wyrwykowa
Compliance?	Zgodność?
Scheme requirements met	Wymagania systemu są spełnione
Scheme requirements not met	Wymagania systemu nie są spełnione
Y/N	T/N

4.1.3 Podejście oparte na ryzyku jako dowód zgodności

Zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001 i jej zmienioną wersją, dowód zgodności z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej można przedstawić przy użyciu podejścia opartego na ryzyku, które ocenia ryzyko wykorzystania niezrównoważonej biomasy leśnej do produkcji bioenergii. Ocena ryzyka jest ważnym dowodem zgodności tylko w przypadku certyfikacji grupowej. W *przypadku braku oceny ryzyka* należy przeprowadzić audyt strony trzeciej w obszarze pozyskiwania w celu potwierdzenia zgodności.

Ocena ryzyka musi wykazać, że przepisy na szczeblu krajowym lub regionalnym mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania biomasy leśnej, które zapewniają co najmniej, że

- ✓ biomasa leśna została legalnie pozyskana, przetworzona i sprzedana/dystrybuowana zgodnie z przepisami krajowymi i konwencjami międzynarodowymi,
- ✓ obszary wyznaczone przez prawodawstwo międzynarodowe lub krajowe lub przez właściwy organ jako obszary ochrony przyrody, w tym tereny podmokłe i torfowiska, są chronione, w celu zachowania różnorodności biologicznej i zapobiegania niszczeniu siedlisk,
- ✓ biomasa leśna jest pozyskiwana zgodnie z ograniczeniami, które mają zastosowanie do cennych krajobrazów, tj. gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności, terenów podmokłych i torfowisk w odniesieniu do daty granicznej,
- ✓ podczas pozyskiwania dba się o zachowanie jakości gleby i różnorodności biologicznej, aby zminimalizować szkody i zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej,
- ✓ las jest stale regenerowany na obszarach pozyskiwania biomasy,

- ✓ utrzymywana jest długoterminowa zdolność produkcyjna lasu oraz

instalacje produkujące paliwo z biomasy leśnej składają oświadczenie zapewniające, że biomasa jest pozyskiwana zgodnie z ograniczeniami, które mają zastosowanie do wyżej wymienionych cennych krajobrazów. Jeśli nie ma przepisów przewidujących poświadczenia zapewniające na poziomie krajowym / niższym niż krajowy (poziom A), należy przedstawić dowody w drodze audytu i / lub kontroli w obszarze pozyskiwania (poziom B), że biomasa nie pochodzi z obszarów zakazanych (zgodnie z art. 29 ust. 3 lit. a), b), d) i e), art. 29 ust. 4 lit. a), art. 29 ust. 5 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001).

W systemie SURE-EU te oceny ryzyka dla produkcji biomasy leśnej mogą zostać uznane, jeżeli udokumentują, na podstawie obiektywnej, przejrzystej i szczegółowej analizy, że obszar pozyskiwania znajduje się w całości w kraju, w którym

- 1) na poziomie krajowym lub regionalnym obowiązują przepisy ustawowe lub inne regulacje, które dokonały już transpozycji równoważnych wymagań dotyczących produkcji biomasy leśnej do prawa krajowego zgodnie z art. 29 ust. 6 i art. 29 ust. 7 dyrektywy RED III,

Opis ram prawnych musi jasno określać obowiązujące przepisy i w przejrzysty sposób odnosić się do odpowiednich ustępów, podpunktów lub sekcji, które zapewniają zgodność z wymaganiami systemu SURE-UE i kryteriami dyrektywy RED III,

- 2) egzekwowanie tych ram prawnych, ich monitorowanie oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie środki sankcyjne są jasno uregulowane i można je jasno opisać.

Jeżeli ocena ryzyka wykaze, że istnieje *niskie ryzyko* niezrównoważonej gospodarki leśnej na obszarze, na którym pozyskiwana jest biomasa leśna, ponieważ kryteria są już regulowane przez prawo, monitorowane przez władze i poddawane odpowiednim sankcjom w przypadku niezgodności, działalność leśna *nie podlega certyfikacji* zgodnie z wymaganiami systemu SURE EU. W tym przypadku, w ramach systemu SURE-EU, istnieją dwie opcje wykazania zgodności (rysunek 3):

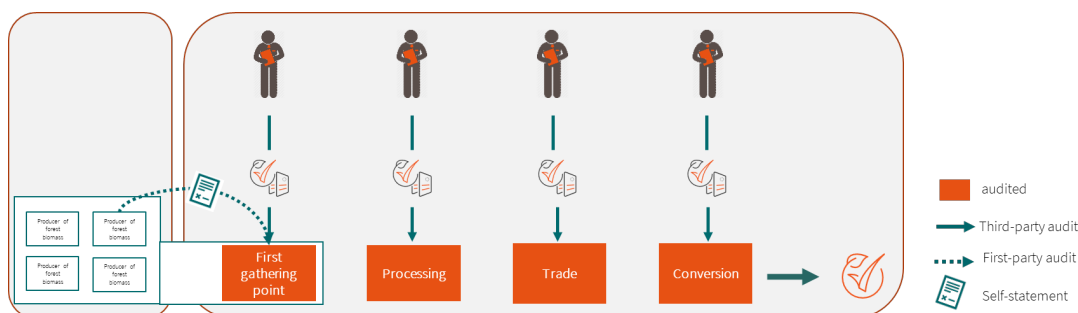
- 1) *Audyt pierwszej lub drugiej strony (podejście na poziomie A)*. Zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, tylko w przypadku, gdy obszar pozyskiwania jest oceniany jako obszar niskiego ryzyka, audyty wewnętrzne i audyty dostawców (odpowiednio audyty pierwszej lub drugiej strony) do pierwszego punktu gromadzenia mogą być wykorzystane do wykazania zgodności.

W przypadku audytów pierwszej strony lub samooceny, producenci biomasy leśnej muszą dostarczyć *deklarację własną* jako dowód zgodności z wymaganiami systemu SURE-EU do pierwszego punktu gromadzenia (rysunek 4). Należy wypełnić formularz

SURE "Deklaracja własna dla producentów biomasy leśnej" i dostarczyć go odbiorcy biomasy.

W przypadku audytu drugiej strony, w pierwszym punkcie gromadzenia należy wykorzystać listę kontrolną (rysunek 5)). Dokument jest dostępny na stronie www.sure-system.org. Charakterystyka i wymagania audytu drugiej strony są opisane w dokumencie "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji".

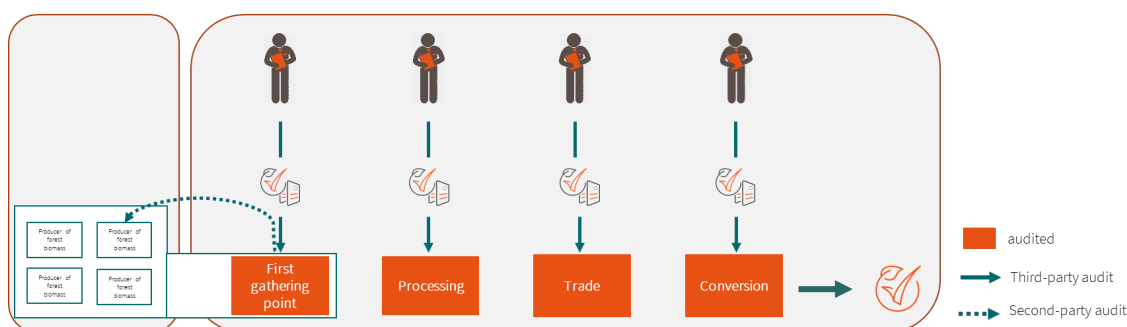
W ramach audytu pierwsze punkty gromadzenia są zobowiązane do wykazania (a) czy spełnione są wymagania dotyczące audytu dostawcy lub akceptacji deklaracji własnych w ramach audytu pierwszej strony oraz (b) czy dostawcy wykazali zgodność z wymaganiami RED III. Dalsze szczegóły dotyczące wymagań dla audytów pierwszych punktów gromadzenia można znaleźć w dokumencie "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji".

Rysunek 4. Audyt pierwszej strony jako środek weryfikacji dla producentów biomasy leśnej w obszarach pozyskiwania o niskim ryzyku.

Glosariusz

Producer of forest biomass	Producent biomasy leśnej
First gathering point	Pierwszy punkt gromadzenia
Processing	Przetwarzanie
Trade	Obrót
Conversion	Konwersja
audited	poddane audytowi
Third-party audit	Audyt trzeciej strony
First-party audit	Audyt pierwszej strony
Self-statement	Deklaracja własna

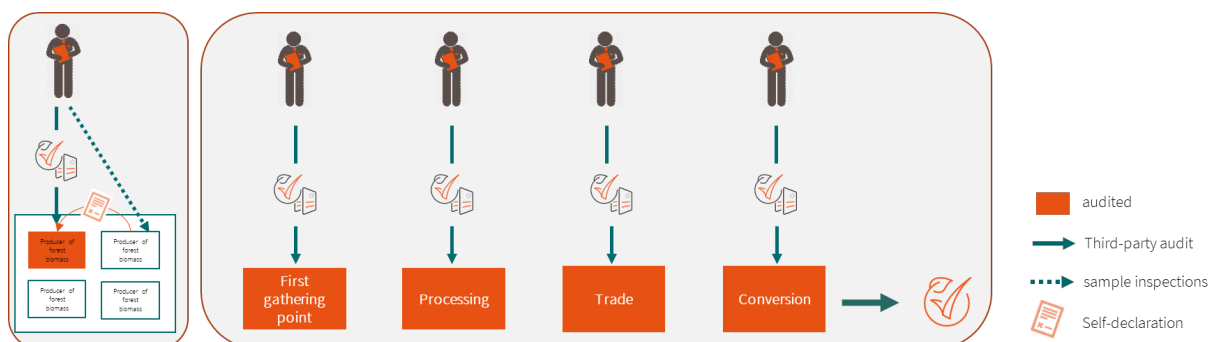
Rysunek 5. Audyt drugiej strony jako środek weryfikacji dla producentów biomasy leśnej w obszarach pozyskiwania o niskim ryzyku.

Glosariusz

Producer of forest biomass	Producent biomasy leśnej
First gathering point	Pierwszy punkt gromadzenia
Processing	Przetwarzanie
Trade	Obrót
Conversion	Konwersja
audited	poddane audytowi
Third-party audit	Audyt trzeciej strony
Second-part audit	Audyt drugiej strony

2) Kontrole wrywkowe W przypadku, gdy kierownikiem grupy jest podmiot inny niż pierwszy punkt gromadzenia, należy przeprowadzić kontrole wrywkowe u producentów biomasy leśnej w celu wykazania zgodności, w ramach audytów systemowych przeprowadzanych przez kierownika grupy (Rysunek Figure 6). Kontrole te mogą być również wykorzystywane jako alternatywa dla audytu pierwszej i drugiej strony. W takim przypadku producent musi przedłożyć kierownikowi grupy podpisane *oświadczenie własne* potwierdzające, że

- ✓ w momencie pozyskiwania biomasy dostępna jest aktualna i uznana ocena ryzyka dla obszaru pozyskiwania biomasy leśnej,
- ✓ zakres oceny ryzyka w pełni obejmuje obszar pozyskiwania oraz
- ✓ wykazuje *niskie ryzyko* niezrównoważonej gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania.

Rysunek 6. Kontrole wrywkowe jako środek weryfikacji dla producentów biomasy leśnej w obszarach pozyskiwania o niskim ryzyku.

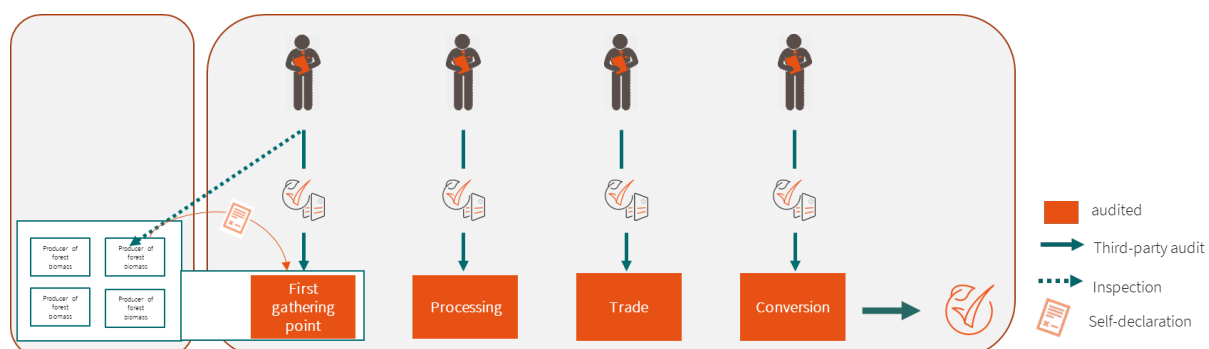
Glosariusz

Producer of forest biomass	Producent biomasy leśnej
First gathering point	Pierwszy punkt gromadzenia
Processing	Przetwarzanie
Trade	Obrót
Conversion	Konwersja
audited	poddane audytowi
Third-party audit	Audyt trzeciej strony
sample inspections	kontrole wrywkowe
Self-declaration	Deklaracja własna

Jeżeli ocena ryzyka wykaze, że co najmniej jedno z kryteriów dyrektywy RED III lub systemu SURE-EU nie jest w całości lub w części regulowane lub egzekwowane przez prawo, lub jeżeli nie ma odpowiedniej dokumentacji, dany region jest uważany za region o *określonym ryzyku* ("określone ryzyko"). Kryteria zrównoważonej produkcji, dla których w ocenie ryzyka zidentyfikowano określone ryzyko, muszą zostać zweryfikowane w ramach neutralnej kontroli na obszarze pozyskiwania zgodnie z zasadami systemu SURE-EU dla "produkcji biomasy leśnej". W takim przypadku producent musi przedłożyć kierownikowi grupy podpisane *oświadczenie własne* potwierdzające, że

- ✓ w momencie pozyskiwania biomasy dostępna jest aktualna i uznana ocena ryzyka dla obszaru pozyskiwania biomasy leśnej,
- ✓ zakres oceny ryzyka w pełni obejmuje obszar pozyskiwania oraz
- ✓ istnieje *określone ryzyko* niezrównoważonej gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania.

Wszyscy producenci, którzy dostarczają biomasę leśną z obszarów pozyskiwania uznanych za obarczone "określonym ryzykiem" w ocenie ryzyka i którzy złożyli oświadczenia własne dotyczące biomasy leśnej z obszarów określonego ryzyka, są kontrolowani na miejscu w ramach audytu kierownika grupy pod kątem zgodności z zasadami systemu SURE dotyczącymi produkcji biomasy leśnej.

Rysunek 7. Kontrole jako środek weryfikacji dla producentów biomasy leśnej w obszarach pozyskiwania o określonym ryzyku. Ten sposób weryfikacji ma również zastosowanie, gdy kierownik grupy nie jest pierwszym punktem gromadzenia, ale producentem biomasy leśnej.

Glosariusz

Producer of forest biomass	Producent biomasy leśnej
First gathering point	Pierwszy punkt gromadzenia
Processing	Przetwarzanie
Trade	Obrót
Conversion	Konwersja
audited	poddane audytowi
Third-party audit	Audyt trzeciej strony
Inspection	Kontrola
Self-declaration	Deklaracja własna

Szczegółowy opis wymagań i instrukcji dotyczących przygotowywania ocen ryzyka dla produkcji biomasy leśnej można znaleźć w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące oceny ryzyka niezrównoważonej produkcji biomasy leśnej".

SURE wyraźnie zastrzega sobie prawo do uznawania ocen ryzyka przeprowadzanych przez inne systemy (dobrowolne), instytucje, władze lub inne strony trzecie, pod warunkiem, że spełniają one wymagania co najmniej równoważne wymaganiom określonym przez SURE.

Oceny ryzyka są uznawane przez Komitet Techniczny SURE i ogłaszane w biuletynie oraz publikowane na stronie internetowej www.sure-system.org lub weryfikowane podczas procesu certyfikacji przez właściwą jednostkę certyfikującą.

System SURE-EU udostępnia uznane i zatwierdzone oceny ryzyka swoim uczestnikom na stronie internetowej www.sure-system.org.

4.1.3.1 Oświadczenie własne i deklaracja własna

W ramach oceny opartej na ryzyku, dwa kluczowe dokumenty funkcjonują jako dowód zgodności dla producentów biomasy leśnej: deklaracja własna w przypadku audytów pierwszej strony oraz oświadczenie własne (zarówno w przypadku niskiego, jak i szczególnego ryzyka) w przypadku kontroli.

Oba dokumenty są dostępne na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org.

Formularze mogą być używane dla każdej pojedynczej partii lub wszystkich partii wynikających z umowy lub kontraktu. Jeżeli oświadczenie własne lub deklaracja własna jest stosowana w odniesieniu do wszystkich partii towaru objętych umową lub kontraktem, na oświadczeniu własnym lub deklaracji własnej należy podać numer umowy lub kontraktu.

Możliwe jest również włączenie do oświadczenia własnego lub deklaracji własnej tego samego sformułowania, co tekst zawarty w kontrakcie między kierownikiem grupy a producentem biomasy.

Oświadczenie własne lub deklaracja własna jest ważna przez jeden rok licząc od daty wystawienia i ma zastosowanie do każdej ilości biomasy leśnej dostarczonej w okresie ważności.

Odpowiednie dokumenty potwierdzające zgodność z wymaganiami, w szczególności dokumentacja dotycząca lokalizacji obszaru, na którym pozyskano biomasę leśną, muszą być dostępne dla kierownika grupy lub być dostępne w dowolnym momencie od producenta w celu przeprowadzenia neutralnej kontroli – również niezależnie od trwającego procesu certyfikacji kierownika grupy. Obejmuje to w szczególności:

- ✓ jasne i weryfikowalne informacje identyfikujące obszar i lokalizację obszaru pozyskiwania, np. za pomocą współrzędnych geograficznych, wielokąta lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli lub regionów określonych politycznie, takich jak granice powiatów, województw lub kraju
- ✓ wyraźne odniesienie do odpowiedniej oceny ryzyka, w tym tytuł, źródło, data utworzenia i okres ważności oraz kopia oceny ryzyka
- ✓ ważne oświadczenie własne lub deklaracja własna (kopia lub oryginał)

Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentami muszą być przechowywane przez co najmniej 5 lat, niezależnie od innych wymagań prawnych dotyczących okresu przechowywania.

Tylko w oświadczeniu własnym producent biomasy potwierdza również i akceptuje, że w ramach audytów kierownika grupy, któremu producent dostarcza biomasę o potwierdzonym zrównoważonym charakterze, kontrole mogą być przeprowadzane przez system dobrowolny lub realizującą jednostkę certyfikującą.

4.2 Identyfikowalność i dokumentacja

System SURE-EU wymaga od wszystkich podmiotów gospodarczych posiadania systemu zarządzania dokumentami, który może być sprawdzany w ramach audytów. Właściwa dokumentacja jest obowiązkowa dla wszystkich podmiotów gospodarczych w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa. Wszystkie dokumenty w systemie zarządzania dokumentami muszą być przechowywane przez co najmniej 5 lat, niezależnie od innych wymagań prawnych dotyczących okresu przechowywania.

Jeżeli chodzi o biomasę leśną, identyfikowalność biomasy lub paliw z biomasy musi być zapewniona za pomocą systemu bilansu masy. W tym przypadku biomasa ze zbiorów liczy się jako biomasa przychodząca. Rodzaj, ilość i pochodzenie biomasy muszą być wiarygodne. Ogólne wymagania dotyczące systemu bilansowania masy zgodnego z systemem zostały

szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące bilansowania masy".

Producenci, którzy przetwarzają odpady i pozostałości metodami czysto mechanicznymi, muszą udokumentować zmiany ilościowe (stosunek ilości na wejściu do ilości na wyjściu). Musi to zostać sprawdzone przez audytora i zweryfikowane podczas audytu.

Wszystkie podmioty gospodarcze w systemie SURE-EU są zobowiązane do dostarczania danych do SURE na żądanie (np. gdy jest to konieczne do zweryfikowania pełnej identyfikowalności zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy).

Podczas przesyłania poufnych danych przedsiębiorstwa należy przedstawić dowód, że dane te są traktowane jako poufne.

4.3 Weryfikacja statusu gruntów i informacji związanych z gruntami

Aby wykazać zgodność ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, producenci biomasy leśnej muszą prowadzić ewidencję obszarów pozyskiwania, dostarczając informacje niezbędne do zapewnienia zgodności z dyrektywą. Dyrektywa RED III ustanawia ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy na terenie niektórych cennych krajobrazów, takich jak tereny o wysokiej różnorodności biologicznej lub wysokiej zawartości węgla. Ograniczenia te są określone w art. 29 ust. 3 lit. a, b, d i e, art. 29 ust. 4 lit. a i art. 29 ust. 5 dyrektywy RED III. Potwierdzenie statusu gruntu jest zatem szczególnie ważne, aby wykazać, że biomasa leśna jest pozyskiwana z poszanowaniem obszarów, na których obowiązują ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy.

W większości przypadków do wykazania zgodności z systemem wymagane jest kilka dokumentów lub odpowiednich dowodów w celu zweryfikowania statusu gruntów i zapewnienia, że kontrola jest przeprowadzana na odpowiednim poziomie szczegółowości.

4.3.1 Lokalizacja obszaru pozyskiwania

Dokładna lokalizacja obszaru produkcji biomasy musi być udokumentowana w najbardziej dokładny, aktualny i możliwy do zweryfikowania sposób. Granice przestrzenne mogą być zapewnione za pomocą wielokąta lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli bądź też regionów zdefiniowanych politycznie, takich jak granice powiatów, województw lub kraju.

4.3.1.1 Wielokąt

Wielokąt musi być narysowany we współrzędnych geograficznych z rozdzielczością 20 metrów dla każdego punktu.

W związku z tworzeniem wielokąta możliwe jest również przybliżenie rzeczywistego kształtu pola za pomocą wielokąta (w najbardziej podstawowym przypadku za pomocą trójkąta) ze względów praktycznych. Odpowiednie punkty początkowe i końcowe tych linii wyznaczających wielokąt spełniają wymagania dokładności dla poszczególnych punktów powyżej. Przybliżenie za pomocą wielokąta można utworzyć za pomocą stosunkowo niewielkiej liczby punktów, pod warunkiem, że wynikowy obszar pola nie odbiega o więcej niż 10% od oficjalnie określonego obszaru pola. Oficjalny obszar można zweryfikować, przedstawiając wniosek o premię obszarową, wpisy do rejestru lub inne podobne dokumenty.

Jeżeli współrzędne geograficzne poszczególnych punktów nie są dostępne w formie tabeli, można je zidentyfikować na podstawie narzędzi takich jak Google Earth w taki sposób, że poszczególne punkty są pozycjonowane ręcznie jako znaczniki lokalizacji (odrębne, unikalne punkty wyznaczające granicę nieruchomości), a wyniki (współrzędne geograficzne) są odczytywane i dokumentowane dla znaczników lokalizacji.

Inną opcją zastosowania wielokąta jest przyjęcie za podstawę całego obszaru operacji, który może być wykorzystywany do celów leśnych, w tym obszarów dzierżawionych, a następnie ujęcie go w jednym wielokącie, o ile na całkowitym obszarze nie ma obszarów częściowych, na których nie można pozyskiwać biomasy zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie (UE) 2018/2001 i jej zmienioną wersją.

4.3.1.2 Działki, bloki terenowe, parcele

Jeżeli leśniczy lub właściciel lasu posiada już inne dowody obszarów dla bloków terenowych, działek lub parceli, w tym drzewostanów i części gruntów, które są podobne do wielokąta i identyfikują dokładną pozycję obszaru, można je również wykorzystać do udokumentowania lokalizacji, w której uprawiana jest biomasa.

4.3.2 Lasy przed 1 stycznia 2008 r.

Biomasa leśna pochodząca z gruntów, które w styczniu 2008 r. miały status lasów naturalnych lub półnaturalnych lub lasów plantacyjnych, zgodnie z definicją SURE, jest uznawana za zgodną z systemem tylko wtedy, gdy grunty te nadal mają status lasów po pozyskaniu.

Następujące dokumenty (niewyczerpująca lista przykładów) można wykorzystać do udowodnienia⁴, że grunt był już wykorzystywany do celów leśnych przed datą graniczną:

- ✓ oficjalne dokumenty dotyczące statusu gruntu na dzień graniczny lub dzień konwersji
- ✓ certyfikaty wydane przez zakontraktowanych, niezależnych weryfikatorów lub ekspertów
- ✓ analizy i interpretacje danych teledetekcyjnych i map
- ✓ międzynarodowe, regionalne i lokalne mapy (np. mapy zagospodarowania terenu, mapy terenu, mapy hydrologiczne, mapy roślinności, wyciągi z rejestrów) lub dane
- ✓ protokoły operacyjne lub protokoły zbiorów

4.3.3 Grunty z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy

Wśród kryteriów zrównoważonego rozwoju ustanowionych dyrektywą (UE) 2018/2001 i jej zmienioną wersją jest ograniczenie obszarów, na których można pozyskiwać biomasę leśną na paliwa z biomasy. Są one zawarte w art. 29 ust. 3 lit. a, b, d i e oraz ust. 4 lit. a dyrektywy RED III. Rozporządzenie określa cztery grupy krajobrazów, w których obowiązują ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy: obszary chronione, grunty o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności, tereny podmokłe i torfowiska⁵. W systemie SURE-EU krajobrazy te są podzielone na dwa typy, w zależności od tego, jak restrykcyjne są warunki pozyskiwania biomasy:

- ✓ Typ I obejmuje obszary, na których biomasa nie może być pozyskiwana w żadnych okolicznościach, w tym również zakaz usuwania biomasy w celu utrzymania gruntów, oraz
- ✓ Typ II odnosi się do obszarów, na których biomasa może być pozyskiwana tylko wtedy, gdy można udowodnić spełnienie określonych warunków.

Rysunek 8 przedstawia klasyfikację gruntów w oparciu o ograniczenia pozyskiwaniu biomasy.

		Land status			
		Land with high biodiversity value	Land with high carbon stock	Peatland	Protected areas
Harvesting restrictions	Type I	<ul style="list-style-type: none"> - Primary and old-growth forest - Natural highly biodiverse grassland - Heathland 	Wetland		Protected areas that also have Type I restrictions (wetlands, primary and old-growth forest, natural grassland, heathland)
	Type II	<ul style="list-style-type: none"> - Highly biodiverse forest - Non-natural highly biodiverse grassland 		Peatland	Other protected areas (e.g. non-natural grassland, peatland)

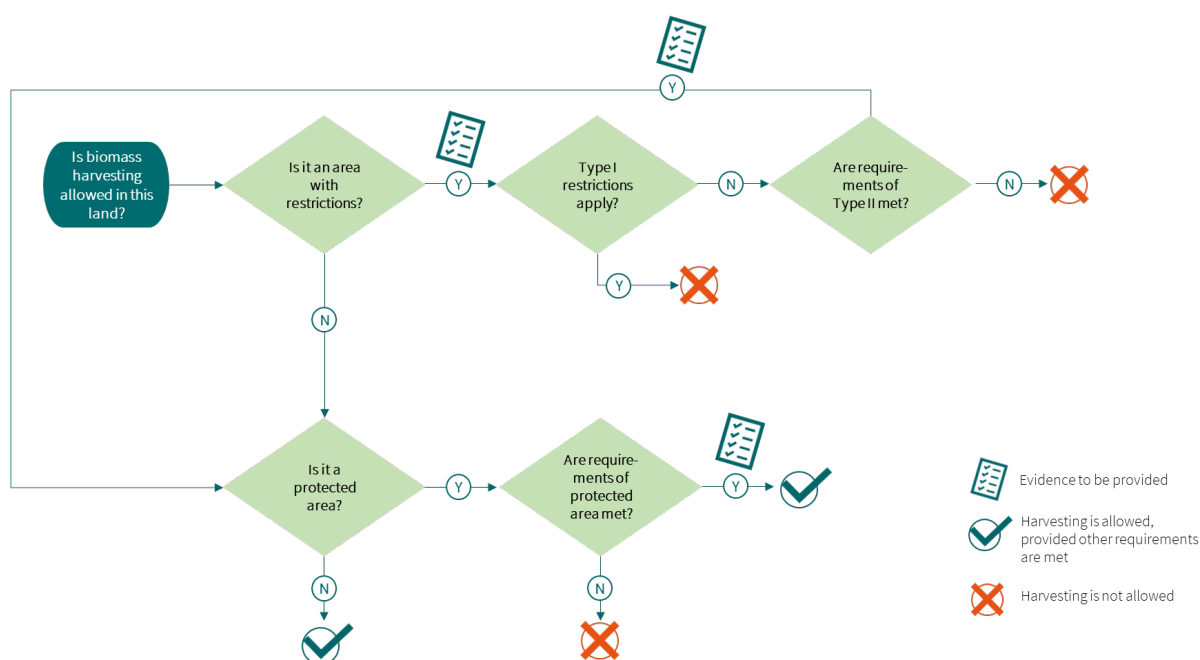
Rysunek 8. Klasyfikacja obszarów z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy leśnej

UWAGA: Status gruntów określony w odniesieniu do stycznia 2008 r. Definicje wyszczególnione w sekcjach 5.4, 5.5 oraz 5.6

Glosariusz

Land status	Status gruntu
Land with high biodiversity value	Grunty o wysokiej wartości bioróżnorodności
Land with high carbon stock	Grunty o wysokich zasobach węgla
Peatland	Torfowiska
Protected areas	Obszary chronione
Harvesting restrictions	Ograniczenia w pozyskiwaniu
Type	Typ
Primary and old-growth forest	Las pierwotny i las starodrzewu
Natural highly biodiverse grassland	Naturalne wysoce bioróżnorodne użytki zielone
Heathland	Wrzosowisko
Wetland	Tereny podmokłe
Protected areas that also have type I restrictions (wetlands, primary and old-growth forest, natural grassland, heathland)	Obszary chronione z ograniczeniami typu I (tereny podmokłe, lasy pierwotne i lasy starodrzewu, naturalne użytki zielone, wrzosowiska)
Highly biodiverse forest	Las o wysokiej bioróżnorodności
Non-natural highly biodiverse grassland	Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności
Other protected areas (e.g. non-natural grassland, peatland)	Inne obszary chronione (np. nienaturalne użytki zielone, torfowiska)

Producenci biomasy leśnej muszą przedstawić dowody na to, że biomasa leśna nie jest pozyskiwana na gruntach, na których obowiązują ograniczenia typu I, lub że warunki pozyskiwania są spełnione, jeśli obowiązują ograniczenia typu II. Zostało to podsumowane na diagramie sekwencji działań na rysunku Figure 9 oraz w dokumencie "Wytyczne techniczne dotyczące identyfikacji obszarów z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy".

Rysunek 9. Proces identyfikacji obowiązujących ograniczeń w zakresie pozyskiwania biomasy.

Glosariusz

Is biomass harvesting allowed in this land?	Czy na tym gruncie dozwolone jest pozyskiwanie biomasy?
Is it an area with restrictions?	Czy jest to obszar z ograniczeniami?
Type I restrictions apply?	Czy ograniczenia typu I mają zastosowanie?
Are requirements of type I met?	Czy wymagania typu I są spełnione?
Is it protected area?	Czy jest to obszar chroniony?
Are requirements of protected areas met?	Czy wymagania obszarów chronionych są spełnione?
Evidence to be provided	Dowody do przedstawienia
Harvesting is allowed, provided other requirements are met	Pozyskiwanie jest dozwolone pod warunkiem spełnienia innych wymagań
Harvesting is not allowed	Pozyskiwanie nie jest dozwolone
Y/N	Tak/Nie

W każdym przypadku należy udowodnić status gruntu. Poniżej przedstawiono sposoby wykazania statusu gruntu (niewyczerpująca lista):

- ✓ zdjęcia satelitarne,
- ✓ oficjalne mapy,
- ✓ wypis z rejestru gruntów,
- ✓ oficjalna klasyfikacja,
- ✓ międzynarodowe bazy danych, na przykład przeglądarka Natura 2000,
- ✓ sprawozdania ekspertów, które zostaną sprawdzone w ramach audytu,
- ✓ oceny oddziaływania na środowisko

- ✓ dowody na to, że las, w którym pozyskiwana jest biomasa, jest starszy niż 20 lat, wykluczają możliwość, że grunty te mają status wrzosowisk lub użytków zielonych.

Audytor musi ocenić, czy ocena statusu gruntu jest konieczna. Jeżeli audytor uzna, że ocena statusu wrzosowiska jest konieczna, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu.

wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych".

Szczegółowe wyjaśnienia i definicje obszarów z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy są dostępne w sekcjach od 5.3 do 5.6 oraz w dokumencie "Wytyczne techniczne dotyczące identyfikacji obszarów z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy".

4.3.3.1 Grunty na obszarach chronionych

Uprawa i zbiór biomasy na gruntach znajdujących się na obszarach chronionych, na których dozwolona jest gospodarka leśna, stanowi wyjątkowy przypadek. Operacja leśna musi dokumentować, czy gospodarka leśna ma miejsce na obszarze wyznaczonym przez władze w celu ochrony przyrody, takim jak tereny podmokłe, użytki zielone, wrzosowiska i torfowiska.

Zgodnie z dyrektywą RED III należy również przestrzegać tego, że biomasa leśna nie może być pozyskiwana z obszarów z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy, tj. gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, terenów podmokłych lub torfowisk (rysunek 9). W takim przypadku, jeśli ograniczenia są typu I, pozyskiwanie biomasy nie jest dozwolone, nawet jeśli spełnione są wymagania dotyczące obszaru chronionego. Jeśli ograniczenia są typu II, wówczas producent biomasy musi jednocześnie udowodnić, że wymagania dotyczące ochrony przyrody są spełnione, a także, że spełnione są szczegółowe wymagania dotyczące ograniczeń typu II.

4.3.3.2 Grunty o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności

Zgodnie z art. 29 ust. 3 zmienionej dyrektywy 2018/2001 kategoria "gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej" obejmuje lasy pierwotne i lasy starodrzewu, lasy o wysokiej bioróżnorodności, użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności i wrzosowiska. Ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy mają zastosowanie do gruntów, które posiadały którykolwiek z tych statusów w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają ten status. Oznacza to, że jeśli w dowolnym momencie po styczniu 2008 r. grunt miał którykolwiek z tych statusów, wówczas ograniczenia mają zastosowanie.

Więcej informacji i definicje dotyczące gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności można znaleźć w sekcji 5.4.

W ramach tej kategorii istnieją ograniczenia typu I i typu II, jak pokazano na rysunku 8. Biomasy leśnej nie wolno pozyskiwać

- ✓ w lasach pierwotnych i lasach starodrzewu,
- ✓ na naturalnych użytkach zielonych o wysokiej bioróżnorodności oraz
- ✓ na wrzosowiskach.

Biomasę leśną wolno pozyskiwać na następujących gruntach tylko wtedy, gdy spełnione są określone warunki:

- ✓ las o wysokiej bioróżnorodności określony jako taki przez władze: należy wykazać, że produkcja biomasy nie kolidowała z celami ochrony przyrody.
- ✓ nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności: należy udowodnić, że pozyskiwanie biomasy jest niezbędne do utrzymania nienaturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności jako takich.

4.3.3.3 Grunty o wysokich zasobach węgla: Tereny podmokłe

Zgodnie z art. 29 ust. 4 zmienionej dyrektywy 2018/2001 paliwa z biomasy wytworzone z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o statusie terenów podmokłych (ograniczenie typu I). Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli w momencie pozyskania surowca grunty miały taki sam status jak w styczniu 2008 r.

Definicja terenów podmokłych i dalsza analiza ograniczeń dotyczących pozyskiwania biomasy na terenach podmokłych została przedstawiona w sekcji 5.5.

4.3.3.4 Torfowiska

Zgodnie z art. 29 ust 5 zmienionej dyrektywy 2018/2001 biomasa leśna może być pozyskiwana na torfowiskach, o ile zostaną przedstawione dowody, że uprawa i pozyskiwanie tego surowca nie wymagały osuszania gruntów, które wcześniej nie były osuszane (ograniczenie typu II).

Definicja i więcej szczegółów na temat ograniczeń w pozyskiwaniu biomasy na torfowiskach można znaleźć w sekcji 5.6.

4.4 Kwalifikacja podmiotów gospodarczych

Wszystkie podmioty gospodarcze muszą posiadać wykwalifikowany (specjalistyczny) personel. Wiedza specjalistyczna oznacza co najmniej znajomość podstaw prawnych dotyczących uprawy, pozyskiwania, handlu/dystrybucji i transportu biomasy leśnej (więcej informacji można znaleźć w sekcji 5 "Szczególne wymagania dotyczące produkcji biomasy leśnej").

Ponadto niezbędne są kwalifikacje w zakresie obsługi danych dotyczących biomasy, takich jak dane ważenia, ewidencje i inne dane (zapisy elektroniczne). Znajomość prawa dotyczącego zezwoleń jest dodatkowym atutem, o ile ma znaczenie dla zakresu obowiązków.

Dowodem wiedzy specjalistycznej mogą być kwalifikacje zawodowe. Wiedzę specjalistyczną można również przekazać w ramach wstępnego planu szkoleniowego lub poprzez aktywne uczestnictwo w odpowiednim kursie.

Personel musi być w stanie identyfikować ryzyko potencjalnych niezgodności w swoim obszarze odpowiedzialności, podejmować odpowiednie działania w przypadku zidentyfikowanych niezgodności i podejmować środki ostrożności w celu zapobiegania niezgodnościom.

4.5 Odpowiedzialność społeczna

Wszyscy uczestnicy systemu SURE-EU przyjmują odpowiedzialność społeczną i zobowiązują się do przestrzegania co najmniej podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO⁶), opartych na podstawowych zasadach

- ✓ wolność zrzeszania się i negocjacji zbiorowych
- ✓ eliminacja pracy przymusowej
- ✓ zniesienie pracy dzieci
- ✓ eliminacja dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy

które z kolei znajdują odzwierciedlenie w ośmiu konwencjach i zostały ratyfikowane przez 139 państw:

- ✓ ***Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r.***

Konwencja nr 87 dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. gwarantuje pracownikom i pracodawcom prawo do tworzenia związków bez uprzedniego zezwolenia. Organizacje te muszą mieć prawo do opracowywania swoich konstytucji i zasad, wybierania swoich przedstawicieli w pełnej wolności,

organizowania swojej administracji i działalności oraz formułowania swoich programów.

✓ ***Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r.***

Konwencję nr 87 uzupełnia Konwencja nr 98 dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. Wzywa ona do odpowiedniej ochrony pracowników przed wszelką dyskryminacją sprzeczną z wolnością zrzeszania się w odniesieniu do ich zatrudnienia. Obejmuje to w szczególności działania mające na celu uzależnienie zatrudnienia pracownika od warunku, że nie wstąpi on do związku zawodowego lub powodujące zwolnienie pracownika z powodu członkostwa w związku zawodowym lub z powodu udziału w działalności związkowej. Należy wspierać możliwość zawierania układów zbiorowych pracy między pracodawcami lub organizacjami pracodawców a organizacjami pracowników w celu regulowania wynagrodzeń i warunków pracy.

✓ ***Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej z 1930 r.***

Konwencja nr 29 dotycząca pracy przymusowej wzywa do jak najszybszego wyeliminowania pracy przymusowej i obowiązkowej, przy czym praca przymusowa i obowiązkowa na rzecz osób prywatnych jest całkowicie zabroniona, zwłaszcza w odniesieniu do produktów, którymi osoby te handlują. Jeżeli pracy przymusowej lub obowiązkowej nie można wyeliminować natychmiast, podlega ona pewnym warunkom i musi być wynagradzana według obowiązujących stawek.

✓ ***Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r.***

Konwencja nr 105 dotycząca zniesienia pracy przymusowej dodaje, że praca przymusowa lub obowiązkowa nie może być wykorzystywana jako środek przymusu politycznego lub edukacji ani jako kara za poglądy ideologicznie sprzeczne z ustalonym systemem, jako metoda mobilizacji i wykorzystania siły roboczej do celów rozwoju gospodarczego, jako środek dyscypliny pracy, jako kara za udział w strajkach lub jako środek dyskryminacji rasowej, społecznej, narodowej lub religijnej.

✓ ***Konwencja nr 100 dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r.***

Konwencja 100 ma na celu promowanie i, w miarę możliwości, zapewnienie równego wynagrodzenia dla mężczyzn i kobiet za pracę o równej wartości.

✓ ***Konwencja nr 111 dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z 1958 r.***

Zgodnie z Konwencją nr 111 należy wyeliminować wszelkie formy dyskryminacji. Dyskryminacja oznacza wszelkie rozróżnienie, wykluczenie lub uprzywilejowanie ze względu na rasę, kolor skóry, płeć, religię, poglądy polityczne, przynależność

narodową lub pochodzenie społeczne. Obejmuje ona również wszelkie inne rozróżnienia, wykluczenia lub preferencje, które skutkują zniweczeniem lub naruszeniem równości szans lub traktowania w zakresie zatrudnienia lub wykonywania zawodu.

✓ ***Konwencja nr 138 dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r.***

Konwencja nr 138 dotycząca minimalnego wieku ma na celu zapewnienie skutecznego zniesienia pracy dzieci i stopniowe podnoszenie minimalnego wieku dopuszczenia do zatrudnienia lub pracy do poziomu zgodnego z najpełniejszym rozwojem fizycznym i umysłowym młodych ludzi. Minimalny wiek dla krajów słabiej rozwiniętych wynosi 14 lat, w pozostałych przypadkach 15 lat, a 18 lat dla zawodów, które mogą zagrażać zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności młodych ludzi. Dozwolone są znaczne odstępstwa od tych zasad, po pierwsze dla krajów słabiej rozwiniętych, po drugie dla osób w wieku 14 lat lub starszych w celach szkoleniowych i wreszcie dla osób w wieku od 13 do 15 lat, które wykonują lekką pracę, która prawdopodobnie nie będzie szkodliwa dla ich zdrowia lub rozwoju, ani nie zaszkodzi ich uczęszczaniu do szkoły, uczestnictwu w orientacji zawodowej lub programach szkoleniowych.

✓ ***Konwencja nr 182 dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r.***

Najnowszy podstawowy standard pracy MOP dotyczący pracy dzieci uzupełnia Konwencję nr 138 i obejmuje wszystkie osoby poniżej 18 roku życia. Państwa ratyfikujące Konwencję zapewnią, że wszelkie formy niewolnictwa i praktyki podobne do niewolnictwa (takie jak sprzedaż i handel dziećmi, niewola za długi i poddaństwo oraz praca przymusowa lub obowiązkowa), wykorzystywanie, pozyskiwanie lub oferowanie dzieci do prostytucji, produkcji pornografii lub nielegalnej działalności, w szczególności do handlu narkotykami, a także praca, która ze względu na swój charakter lub okoliczności, w których jest wykonywana, może szkodzić zdrowiu, bezpieczeństwu lub moralności dzieci, są zakazane i wyeliminowane.

wymagania dotyczące odpowiedzialności społecznej uczestnika systemu można uznać za spełnione, jeżeli kraj, w którym podmiot gospodarczy prowadzi działalność, ratyfikował podstawowe standardy pracy MOP nr 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138 i 182. Zestawienie państw, które ratyfikowały podstawowe standardy pracy MOP jest dostępny na stronie internetowej MOP⁷. Lista ta jest regularnie aktualizowana.

5 Szczególne wymagania dotyczące produkcji biomasy leśnej

Podmioty gospodarcze produkujące biomasę leśną muszą przedstawić dowody na to, że wymagania zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 i systemu SURE-EU są spełnione na poziomie obszaru pozyskiwania. Wymagania te są zgodne z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej. Kolejne sekcje szczegółowo definiują te wymagania dotyczące produkcji biomasy leśnej, podczas gdy wytyczne dotyczące weryfikacji tych konkretnych kryteriów w formie niewiążącej i niewyczerpującej listy środków weryfikacji znajdują się w załączniku I do niniejszego dokumentu.

5.1 Przestrzeganie wymagań prawnych dotyczących pozyskiwania, transportu i handlu/dystrybucji biomasy leśnej

Legalność pozyskiwania biomasy jest ważnym kryterium oceny jej zrównoważonego charakteru, ponieważ nielegalne pozyskiwanie drewna jest często związane z wylesianiem, utratą różnorodności biologicznej i wyczerpywaniem się zasobów węgla. Podobnie, nielegalne pozyskiwanie drewna i biomasy często wiąże się z konfliktami dotyczącymi własności, praw do użytkowania gruntów i wykorzystania zasobów, a także sprzyja korupcji, a w niektórych przypadkach nawet konfliktom zbrojnym.

Obowiązujące przepisy i wymagania, których producent biomasy leśnej jest zobowiązany przestrzegać, muszą być zatem przestrzegane przez wszystkie podmioty gospodarcze, które wprowadzają biomasę leśną na rynek. Obejmuje to wszystkie przepisy dotyczące gospodarki leśnej, a także pozyskiwania, handlu/dystrybucji i transportu biomasy leśnej.

Aby ocenić legalność pozyskiwania i gromadzenia biomasy leśnej, pomocny jest opis odpowiednich ram prawnych na obszarze, na którym biomasa jest produkowana. Ramy te określają legalność działalności podmiotu gospodarczego. Szczególną uwagę należy zwrócić na regulację praw własności i użytkowania gruntów, pozyskiwanie, handel/dystrybucję i wykorzystanie produktów leśnych, a w szczególności na zrównoważoną gospodarkę leśną.

Należy jednak zauważyć, że brak formalnych ram prawnych w obszarze produkcji lub obszarze wykorzystania biomasy nie stanowi naruszenia legalności działalności gospodarczej, ponieważ ocena legalności zakłada istnienie odpowiedniej podstawy prawnej. Pozyskiwanie, handel/dystrybucja lub transport biomasy mogą być zatem uznane za nielegalne tylko wtedy, gdy naruszają (istniejące) obowiązujące prawo.

Co więcej, pojęcie legalności nie może być utożsamiane ze zrównoważonym rozwojem. Chociaż właściwości produktu mogą być zgodne z prawem w rozumieniu przepisów krajowych, mogą być sprzeczne z wymaganiami zrównoważonego rozwoju zgodnie z zasadami dyrektywy RED III. Na przykład zmiana użytkowania gruntów z leśnych na rolne może być dopuszczalna w odpowiednich ramach prawnych, ale byłaby sprzeczna z wymogiem regeneracji lasów określonym w systemie SURE-UE.

Co więcej, interesy wyższego szczebla mogą być sprzeczne z legalnością pozyskiwania, handlu/dystrybucji lub transportu biomasy leśnej. Może to obejmować ograniczenia importu lub sankcje nałożone przez instytucje ponadnarodowe, takie jak Rada Bezpieczeństwa ONZ lub Rada Europejska, lub na szczeblu krajowym, które zakazują legalnego handlu biomasą leśną, pod warunkiem, że jest ona wśród produktów objętych sankcjami, nawet jeżeli jest pozyskiwana legalnie. Legalność międzynarodowego handlu towarami z biomasy leśnej musi zatem również zostać zweryfikowana pod kątem istniejących ograniczeń, wymagań lub innych sankcji.

Aby ocenić pozyskiwanie, handel/dystrybucję i transport biomasy leśnej jako zgodne z prawem, producenci biomasy leśnej muszą zapewnić w systemie SURE-EU zgodność pozyskiwania z systemem należytej staranności określonym w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010. Oznacza to, że podmiot gospodarczy stosuje, utrzymuje i regularnie aktualizuje ramy procedur i środków zapewniających dostęp do następujących informacji:

- ✓ Podmiot gospodarczy jest właścicielem gruntu i ma prawo do pozyskiwania, handlu/dystrybucji lub transportu biomasy z tego gruntu lub może wykazać bez żadnych wątpliwości, że właściciel przeniósł na niego prawo do pozyskiwania i wykorzystania biomasy.
- ✓ Podmiot gospodarczy może wyraźnie zidentyfikować obszar, na którym produkowana jest biomasa, za pomocą współrzędnych geograficznych za pomocą wielokąta lub porównywalnego, jednoznacznego oznaczenia działki gruntu, działki leśnej, parceli lub podobnej jednostki.
- ✓ Gatunki i rodzaj biomasy można wyraźnie zidentyfikować na podstawie ich nazw naukowych.
- ✓ Ilość i data pozyskania zebranej, sprzedanej/dystrybuowanej lub transportowanej biomasy są udokumentowane.
- ✓ W przypadku pozyskiwania, handlu/dystrybucji lub transportu biomasy krajowej można przedstawić oficjalne zezwolenie lub wykazać, że jest to zgodne z przepisami krajowymi.

- ✓ Jeżeli biomasa leśna jest importowana, jej pozyskiwanie, handel/dystrybucja lub transport nie podlega sankcjom ani ograniczeniom importowym.
- ✓ W przypadku importu lub eksportu biomasy leśnej można przedłożyć wszystkie niezbędne i prawidłowo wypełnione zezwolenia na import i eksport oraz deklaracje celne.
- ✓ Wszystkie partie towarów lub usługi na rzecz innych podmiotów gospodarczych są określone w umowie, a odpowiedni przepływ towarów jest udokumentowany.
- ✓ Podmiot gospodarczy jest świadomy swoich zobowiązań prawnych i wymagań dotyczących pozyskiwania, handlu/dystrybucji i transportu na obszarze, na którym produkowana jest biomasa leśna.
- ✓ Podmiot gospodarczy stosuje procedury ograniczania ryzyka obejmujące zestaw środków i procedur, które są odpowiednie i proporcjonalne do skutecznego minimalizowania ryzyka nielegalnego pozyskiwania, handlu/dystrybucji i transportu biomasy.

Następujące dokumenty mogą służyć jako ewentualny dowód legalności działalności w zakresie pozyskiwania biomasy (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ Ustawy, rozporządzenia lub inne przepisy obowiązujące w danym regionie w czasie prowadzenia danej działalności, opublikowane w dzienniku urzędowym lub porównywalnych oficjalnych mediach w przypadku urzędowych ogłoszeń.
- ✓ Oficjalnie uznany dowód lub uznane certyfikaty zgodności z wymaganiami rozporządzenia UE w sprawie drewna (rozporządzenie 995/2010/EG)⁸.
- ✓ Oficjalnie uznany dowód lub uznane certyfikaty zgodności z wymaganiami systemu zezwoleń FLEGT na przywóz drewna z krajów partnerskich (rozporządzenie 1024/2008/WE)⁹.
- ✓ Oficjalnie uznane deklaracje importowe na mocy amerykańskiej ustawy Lacey'a¹⁰.
- ✓ Oficjalnie zatwierdzone deklaracje importowe na mocy australijskiej ustawy o zakazie nielegalnego pozyskiwania drewna¹¹.
- ✓ Oficjalnie uznane dokumenty, zezwolenia lub inna dokumentacja ważna w czasie pozyskiwania drewna, na przykład związana z prawem własności i użytkowania gruntów, zezwoleniami na pozyskiwanie drewna, koncesjami na pozyskiwanie drewna, zezwoleniami na eksport itp.
- ✓ Oficjalny dowód płatności, na przykład za zezwolenia na pozyskiwanie drewna lub wprowadzanie do obrotu produktów leśnych itp.
- ✓ Ważne certyfikaty systemu dobrowolnego uznanego przez Komisję Europejską w celu wykazania legalności wykorzystania biomasy leśnej zgodnie ze zmienioną

dyrektywą (UE) 2018/2001 (RED III) lub innego niezależnego audytu, pod warunkiem, że spełnia on wymagania co najmniej równoważne wymaganiom systemu SURE-EU.

5.2 Przestrzeganie i stosowanie międzynarodowych konwencji

Podmioty zajmujące się pozyskiwaniem, handlem/dystrybucją lub transportem biomasy leśnej muszą zapewnić poszanowanie i przestrzeganie przepisów opartych na międzynarodowych konwencjach. Obejmują one w szczególności konwencję o różnorodności biologicznej¹² (CITES) lub konwencję waszyngtońską o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem oraz porozumienie paryskie.

5.2.1 Konwencja o różnorodności biologicznej (CITES)

Konwencja o różnorodności biologicznej reguluje handel chronionymi gatunkami zwierząt i roślin, niezależnie od tego, czy znajdują się one na Czerwonej Liście IUCN (Międzynarodowej Konwencji o Ochronie Przyrody) lub Światowej Unii Ochrony Przyrody. Lista gatunków chronionych znajduje się w załącznikach do Konwencji i jest aktualizowana przez kraje członkowskie na Konferencjach Stron. W zależności od potencjalnego ryzyka, dane gatunki są wymienione w załączniku I, II lub III do konwencji CITES i, w zależności od kategorii, podlegają określonym warunkom importu i eksportu oraz muszą spełniać określone wymagania.

W systemie SURE-EU należy upewnić się, że kraj pochodzenia biomasy ratyfikował konwencję o różnorodności biologicznej, a podmioty gospodarcze przestrzegają wymagań CITES.

To, czy dany kraj ratyfikował Konwencję o różnorodności biologicznej, można sprawdzić na stronie internetowej *Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem*.¹³

Stale aktualizowana lista zagrożonych gatunków i ich klasyfikacja w odpowiednich załącznikach jest publikowana na stronie internetowej CITES¹⁴ dla celów porównawczych. W tym celu wymagana jest dokładna łacińska nazwa biomasy.

Następujące wymagania mają zastosowanie do biomasy wpisanej na listę CITES:

- ✓ Załącznik I do Konwencji CITES: Biomasa leśna wymieniona w Załączniku I do Konwencji CITES nie może być przedmiotem międzynarodowego handlu w celach komercyjnych. W systemie SURE-EU nie może ona być wykorzystywana jako paliwo do produkcji energii, nawet w kraju pochodzenia. Handel potomstwem lub handel niekomercyjny jest możliwy pod warunkiem, że nie ma zagrożenia dla przetrwania

gatunku i przestrzegane są przepisy krajowe. Zezwolenia na eksport i import tej biomasy są obowiązkowe.

- ✓ Załącznik II do Konwencji CITES: Komercyjny handel biomasą wymaga przeprowadzenia oceny przez kraj eksportu, poświadczającej, że biomasa jest wykorzystywana w sposób zrównoważony i nie zagraża gatunkom. Zezwolenie na wywóz z kraju, w którym znajduje się obszar produkcji biomasy leśnej, jest obowiązkowe.
- ✓ Załącznik III do Konwencji CITES: Biomasa leśna jest uważana za gatunek zagrożony w jednym lub kilku określonych krajach. Są one wymienione w załączniku III i wymagają pozwolenia na wywóz z danego kraju. Wymieniona tam biomasa, z krajów innych niż wymienione w Załączniku III, wymaga jasnego i pełnego dowodu pochodzenia.

5.2.2 Porozumienie paryskie

Podmioty gospodarcze w systemie SURE-EU muszą udokumentować, że kraj pochodzenia biomasy ratyfikował [porozumienie paryskie](#). Ratyfikację porozumienia paryskiego można zweryfikować na stronie internetowej *Kolekcja traktatów Organizacji Narodów Zjednoczonych*¹⁵.

Jeżeli porozumienie paryskie nie zostało ratyfikowane przez kraj pochodzenia biomasy, podmioty gospodarcze muszą przedstawić dowody na parytet sekwestracji dwutlenku węgla w sektorze biomasy leśnej, tak jak to opisano w sekcji 5.10.

5.3 Obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody celów są chronione

Na podstawie art. 29 ust. 6 dyrektywy RED III, ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy mają zastosowanie na obszarach, które zostały wyznaczone przez prawo lub przez właściwy organ do celów ochrony przyrody, w tym na terenach podmokłych, użytkach zielonych, wrzosowiskach i torfowiskach, a także na gruntach, które zostały uznane przez Komisję Wspólnot Europejskich w celu ochrony rzadkich, zagrożonych lub ginących ekosystemów.

Różne obszary można sklasyfikować w zależności od ich wielkości, funkcji ochronnej i celów ochrony.

Najważniejsze kategorie obszarów chronionych to:

- ✓ Rezerваты przyrody
- ✓ Parki narodowe
- ✓ Rezerваты biosfery
- ✓ Rezerваты krajobrazowe
- ✓ Parki ochrony przyrody
- ✓ Obszary chronione oznaczone jako obszary NATURA 2000

W systemie SURE-EU biomasa leśna nie może być pozyskiwana na tym terenie, chyba że zostaną przedstawione dowody, że produkcja surowca nie kolidowała z celami ochrony przyrody. Oznacza to, że w tym przypadku zastosowanie mają ograniczenia typu II, jak wyjaśniono w sekcji 4.3.3.

Oprócz ograniczeń użytkowania określonych przez prawo lub władze, w ramach dyrektywy RED III należy również przestrzegać, aby biomasa leśna nie była pozyskiwana z obszarów, na których obowiązują ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy. W przypadkach, w których zastosowanie mają ograniczenia typu I, pozyskiwanie biomasy nie jest dozwolone, nawet jeśli spełnione są wymagania dotyczące obszaru chronionego. W przypadku gruntów z ograniczeniami typu II należy spełnić i wykazać zarówno te ograniczenia, jak i wymagania dotyczące obszarów chronionych. Prosimy odnieść się do rysunku 8 i rysunku 9. Ograniczenia w pozyskiwaniu zostały również szczegółowo wyjaśnione w sekcjach od 4.3.3.2 do 4.3.3.4 oraz od 5.4 do 5.6.

Uczestnik systemu SURE-EU musi udokumentować, czy gospodarka leśna ma miejsce na obszarze służącym ochronie przyrody oraz czy wymagania ochrony przyrody zostały spełnione podczas pozyskiwania surowca na biomasę. Następujące środki mogą służyć jako dowód zgodności z wymaganiami ochrony przyrody (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ kontrola zgodności z wymaganiami ochrony przyrody przez jednostkę certyfikującą
- ✓ dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony
- ✓ podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym operacja leśna musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów
- ✓ międzynarodowe i krajowe bazy danych
- ✓ plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania itp.
- ✓ obrazowanie satelitarne lub oficjalne mapy
- ✓ oceny oddziaływania na środowisko

- ✓ oficjalne zezwolenia na pozyskiwanie drewna, w tym warunki lub ograniczenia zapewniające brak konfliktu z odpowiednimi celami ochrony przyrody

5.4 Ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy z gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności są przestrzegane

Jak wyjaśniono w sekcji 4.3.3, różnego rodzaju ograniczenia mają zastosowanie do pozyskiwania biomasy na paliwa z biomasy z gruntów o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności. W niektórych przypadkach pozyskanie biomasy leśnej nie jest możliwe w żadnych okolicznościach (ograniczenia typu I), podczas gdy w innych jest to możliwe tylko po spełnieniu pewnych wymagań. Ograniczenia są przedstawione w art. 29 ust. 3 lit. a, b, d i e dyrektywy RED III. Poniższe sekcje szczegółowo opisują te ograniczenia i podają przykłady środków służących do weryfikacji, czy wymagania dotyczące pozyskiwania biomasy są spełnione (ograniczenia typu II).

5.4.1 Biomasa leśna nie pochodzi z lasów pierwotnych ani z lasów starodrzewu

Zgodnie z art. 29 ust. 3 lit. a, paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które były lasami pierwotnymi; innych gruntów zalesionych rodzimymi gatunkami, na których nie ma wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone; oraz lasów starodrzewu rosnących w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status. Oznacza to, że zastosowanie mają ograniczenia typu I.

Lasy pierwotne to lasy, w których rosną rodzime gatunki drzew, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone. Nie ma również wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka. **Lasy starodrzewu** definiuje się jako drzewostan lub obszar leśny składający się z rodzimych gatunków drzew, które rozwinęły się, głównie w wyniku naturalnych procesów, struktur i dynamiki zwykle związanych z późno-seralnymi fazami rozwojowymi w lasach pierwotnych lub niezakłóconych lasach tego samego typu. Ślady dawnej działalności człowieka mogą być widoczne, ale stopniowo zanikają lub są zbyt ograniczone, aby znacząco zakłócić naturalne procesy¹⁶.

Niektóre z głównych cech lasów pierwotnych obejmują naturalną dynamikę lasu, taką jak naturalny skład gatunkowy drzew, występowanie martwego drewna, naturalną strukturę wiekową i naturalne procesy regeneracji. Obszar ten jest również wystarczająco duży, aby utrzymać naturalne procesy ekologiczne. Lasy starodrzewu posiadają większość z tych cech. Ponadto charakterystyka wiekowa jest istotna w lasach starodrzewu. Poniższe kryteria mają charakter referencyjny: (i) drzewostany osiągają średnio połowę maksymalnej

długowieczności gatunku dominującego oraz (ii) niektóre drzewa są już bliskie osiągnięcia maksymalnej długowieczności¹⁷.

Rodzime gatunki drzew to gatunki, które rosną w swoim naturalnym zasięgu w miejscach i warunkach klimatycznych, do których zostały przystosowane w drodze naturalnej ewolucji bez interwencji człowieka. Są one charakterystyczne dla lasów pierwotnych, ale niekoniecznie dla lasów starodrzewu.

Rodzime gatunki drzew nie obejmują:

- ✓ gatunków drzew wprowadzonych przez ludzi na obszary, na których nigdy by nie wyrosły bez interwencji człowieka
- ✓ gatunków drzew i/lub gatunków uprawnych, które nie rosłyby w tych miejscach lub w tych warunkach klimatycznych bez interwencji człowieka, nawet jeżeli te miejsca i/lub warunki klimatyczne nadal znajdują się w szerszym geograficznym zasięgu wzrostu

Wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka to:

- ✓ wykorzystanie gospodarcze (np. pozyskiwanie drewna, karczowanie lasów, zmiana użytkowania gruntów)
- ✓ obszar mocno podzielony przez infrastrukturę (np. ulice, linie energetyczne)
- ✓ zakłócenia naturalnej różnorodności biologicznej (np. znacząca obecność nierodzimych gatunków roślin i zwierząt)

Drewno posuszowe to cała nieożywiona biomasa drzewna niezawarta w ściółce, stojąca, leżąca na ziemi lub w glebie, w tym drewno leżące na powierzchni, gruboziarniste szczątki, martwe korzenie i pniaki o średnicy większej lub równej 15 cm lub innej średnicy stosowanej w danym kraju.

Czynności wykonywane przez ludność tubylczą i inne tradycyjne grupy ludności, których źródła utrzymania zależą od wykorzystania produktów leśnych i które mają niewielki wpływ na zalesione grunty (np. zbieranie drewna i produktów nieдрzewnych, wykorzystywanie niewielkiej liczby drzew i karczowanie na małą skalę w ramach tradycyjnych systemów użytkowania) nie są uważane za wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka, o ile ich wpływ na las jest niewielki.

Definicje kraju pochodzenia lasów pierwotnych i lasów starodrzewu powinny mieć pierwszeństwo. W przypadku braku lokalnego odniesienia, należy wziąć pod uwagę podane tutaj definicje.

Producenci biomasy leśnej muszą udowodnić, że teren, na którym biomasa została pozyskana, nie ma statusu lasu pierwotnego lub starodrzewu. Przykłady środków potwierdzających status gruntu opisano w sekcji 4.3.3. Audytor musi ocenić, czy ocena stanu lasu jest konieczna, jak wyszczególniono również w sekcji 4.3.3.

5.4.2 Ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy leśnej z gruntów uznanych za lasy o wysokiej bioróżnorodności

Na podstawie art. 29 ust. 3 lit. b dyrektywy RED III, biomasa leśna może być pozyskiwana z gruntów, które zostały określone przez odpowiedni organ jako wysoce bioróżnorodne tylko wtedy, gdy spełnione są określone wymagania (ograniczenie typu II). Ograniczenia te mają zastosowanie do gruntów, które w styczniu 2008 r. lub po tej dacie miały status gruntów o wysokiej bioróżnorodności lub innych terenów zalesionych, które są bogate gatunkowo i nie uległy degradacji, niezależnie od tego, czy nadal mają taki status. Surowiec może być pozyskiwany tylko wtedy, gdy można wykazać, że jego produkcja nie zagraża celom ochrony.

W kontekście tego kryterium stosuje się definicje "zdegradowany" i "bogaty gatunkowo" zawarte w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1307/2014.

"Różnorodność biologiczna" lub "bioróżnorodność" jest definiowana przez Konwencję o różnorodności biologicznej jako:

"zmiennosć wśród żywych organizmów ze wszystkich źródeł, (...); obejmuje to różnorodność w obrębie gatunku, między gatunkami i ekosystemami."

Różnorodność biologiczna nie ogranicza się zatem do gatunków flory i fauny (zwierząt, roślin wyższych, mchów, porostów, grzybów i mikroorganizmów) per se. Wiele gatunków dzieli się również na podgatunki i odmiany regionalne, a także na genetycznie różne populacje. Różnorodność biologiczna obejmuje zatem wewnątrzgatunkową różnorodność genetyczną, a także siedliska organizmów i ekosystemów. W uproszczeniu bioróżnorodność opisuje zatem poziomy "różnorodności siedlisk", "różnorodności gatunków" i "różnorodności genetycznej w obrębie gatunków".

Niezdegradowany oznacza niecharakteryzujący się długotrwałą utratą różnorodności biologicznej z powodu, na przykład, nadmiernego użytkowania, mechanicznego uszkodzenia roślinności, erozji gleby lub utraty jakości gleby.

W przypadku obszarów bogatych w gatunki jest to:

- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków krytycznie zagrożonych lub podatnych na zagrożenia, sklasyfikowanych na Czerwonej Liście Gatunków Zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody lub na innych listach o podobnym

przeznaczeniu dla gatunków lub siedlisk, ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub uznanych przez właściwy organ krajowy w kraju pochodzenia surowca

- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków endemicznych lub o ograniczonym zasięgu
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla wewnątrzgatunkowej różnorodności genetycznej
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla globalnie znaczących koncentracji gatunków wędrownych lub gatunków stadnych
- ✓ ekosystem o znaczeniu regionalnym lub krajowym, wysoce zagrożony lub wyjątkowy

Lasy lub grunty leśne w następujących regionach Unii Europejskiej muszą, bez wyjątku, być uznawane za wysoce zróżnicowane lasy lub grunty leśne:

- ✓ siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG Rady Europejskiej
- ✓ siedliska o dużym znaczeniu dla gatunków zwierząt i roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (UE) (załączniki II i IV do dyrektywy 92/43/EWG)
- ✓ siedliska mające znaczenie dla dzikiego ptactwa wymienione w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE

Grunty, które są uważane za wysoce bioróżnorodne, mogą być wykorzystywane do produkcji surowców, jeżeli podmioty gospodarcze mogą przedstawić dowody:

- ✓ że pozyskiwanie surowca jest niezbędne do zachowania statusu wysokiej bioróżnorodności lub
- ✓ że praktyki gospodarowania nie stwarzają ryzyka spowodowania spadku różnorodności biologicznej gruntów.

Można to zrobić poprzez:

- ✓ sprawdzenie zgodności z wymaganiami dla obszarów chronionych przez jednostkę certyfikującą
- ✓ dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony
- ✓ podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym producent biomasy leśnej musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów
- ✓ Wyciąg z dokumentu wyznaczenia obszaru chronionego

Przy określaniu potencjalnej różnorodności biologicznej lasów i innych gruntów zalesionych należy zawsze stosować podejście ostrożnościowe. Audytor musi ocenić, czy ocena

bioróżnorodności jest konieczna. Jeżeli audytor stwierdzi, że konieczna jest ocena stanu lasów i innych gruntów zalesionych, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu.

Wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych".

5.4.3 Przestrzegane są ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy leśnej z użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności

Zgodnie z art. 29 ust. 3 lit. d dyrektywy RED III, obowiązują różne rodzaje ograniczeń dotyczących pozyskiwania biomasy leśnej na różnorodnych biologicznie użytkach zielonych, w zależności od tego, czy są one naturalne czy nie, jak pokazano na rysunku 7. Paliwa z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które w styczniu 2008 r. lub później były użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status (grunty z ograniczeniami typu I). Zamiast tego, ograniczenia typu II obowiązują dla nienaturalnych użytków zielonych, które zostały zidentyfikowane jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają ten status. W takim przypadku biomasa leśna może zostać pozyskana, jeśli spełnione zostaną określone warunki.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 1307/2014 (UE) użytki zielone oznaczają ekosystemy lądowe zdominowane przez roślinność zielną lub krzewiastą nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat. Obejmują one łąki lub pastwiska, które są uprawiane na siano, ale nie obejmują gruntów uprawianych dla innej produkcji roślinnej i gruntów uprawnych leżących tymczasowo odłogiem.

Nie obejmują one również obszarów stale zalesianych zgodnie z definicją w art. 29 ust. 4 lit. b) zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, z wyjątkiem systemów agroleśnych, które obejmują systemy użytkowania gruntów, w których drzewa są zarządzane w strukturach rolniczych wraz z systemami produkcji roślinnej lub zwierzęcej. Przewaga roślinności zielnej lub krzewów oznacza, że ich łączne pokrycie gruntu jest większe niż pokrycie powierzchni przez korony drzew.

W przypadku, gdy użytki zielone zostały już przekształcone w grunty orne i nie jest możliwa ocena właściwości samego gruntu na podstawie informacji dostępnych od właściwych organów krajowych lub ze zdjęć satelitarnych, gruntu nie uznaje się za użytk zielony o wysokiej bioróżnorodności przed przekształceniem.

Użytki zielone w następujących obszarach geograficznych Unii Europejskiej są uważane za wysoce bioróżnorodne użytki zielone bez żadnych wyjątków:

- ✓ siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG Rady Europejskiej
- ✓ siedliska o dużym znaczeniu dla gatunków zwierząt i roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (UE) (załączniki II i IV do dyrektywy 92/43/EWG)
- ✓ siedliska mające znaczenie dla dzikiego ptactwa wymienione w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE

W przypadku wszystkich gruntów, które zgodnie z powyższą definicją były użytkami zielonymi w styczniu 2008 r. lub stały się nimi w międzyczasie, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy

- ✓ "naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności" a
- ✓ "nienaturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności"

obejmującymi więcej niż jeden hektar, dla których istotnym czynnikiem jest między innymi interwencja człowieka.

Interwencja człowieka oznacza prowadzony wypas, koszenie, ścinanie, zbieranie lub wypalanie.

Komisja Europejska może przyjąć akty wykonawcze, które doprecyzowują kryteria stosowane do określenia rodzaju użytków zielonych. Wszelkie aktualizacje natychmiast wejdą w życie w systemie SURE-EU.

5.4.3.1 Naturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności

W tym kontekście naturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności oznaczają użytki zielone, które:

- ✓ pozostałyby użytkami zielonymi w przypadku braku interwencji człowieka
- ✓ zachowują naturalny skład gatunkowy oraz właściwości i procesy ekologiczne

Jeżeli takie grunty znajdują się w którymkolwiek z zakresów geograficznych wymienionych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2014, uznaje się, że są one lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności.

W przypadku gruntów, które znajdują się poza tymi obszarami, należy ustalić, czy użytki zielone zachowują lub zachowałyby naturalny skład gatunkowy oraz właściwości i procesy ekologiczne. Jeżeli tak, uznaje się, że grunty te są lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności.

Do produkcji stałych lub gazowych paliw z biomasy nie można wykorzystywać surowców pochodzących z terenów, które są lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub po tej dacie (ograniczenia typu I). W związku z tym producenci biomasy leśnej muszą udowodnić, że grunty, na których pozyskano biomasę, nie miały statusu naturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub później. Audytor musi ocenić, czy ocena statusu użytków zielonych jest konieczna. Prosimy odnieść się do sekcji 4.3.3.

5.4.3.2 Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności

Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności oznaczają użytki zielone, które:

- 1) przestałyby być użytkami zielonymi w przypadku braku interwencji człowieka i
- 2) nie są zdegradowane i
- 3) zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez odpowiedni właściwy organ i
- 4) są bogate gatunkowo.

Bogactwo gatunkowe w tym kontekście oznacza

- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków krytycznie zagrożonych, zagrożonych lub podatnych na zagrożenia, sklasyfikowanych w Czerwonej księdze gatunków zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody, lub
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu sklasyfikowane w innych wykazach o podobnym przeznaczeniu dla gatunków lub siedlisk ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub uznane przez właściwy organ krajowy w kraju pochodzenia surowca, lub
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków endemicznych lub o ograniczonym zasięgu, lub
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla wewnątrzgatunkowej różnorodności genetycznej, lub
- ✓ siedlisko o istotnym znaczeniu dla globalnie znaczących koncentracji gatunków wędrownych lub gatunków stadnych, lub
- ✓ ekosystem o znaczeniu regionalnym lub krajowym, wysoce zagrożony lub wyjątkowy

Jeżeli grunt znajduje się poza obszarami chronionymi wymienionymi w art. 2 dyrektywy (UE) 1307/2014, jest on użytkiem zielonym o wysokiej różnorodności biologicznej tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie kryteria wymienione w pkt 1-4.

5.4.3.3 Wykorzystanie roślinności z użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności

Grunty uznane za naturalne lub nienaturalne użytki zielone o wysokiej różnorodności biologicznej ze względu na ich położenie geograficzne na obszarach chronionych wymienionych w art. 2 rozporządzenia (UE) 1307/2014 lub z jakiegokolwiek innego powodu wskazanego powyżej mogą być wykorzystywane do produkcji surowców, jeżeli podmioty gospodarcze mogą przedstawić dowody:

- ✓ że pozyskiwanie surowca jest konieczne w celu zachowania wysoce bioróżnorodnego stanu użytków zielonych *oraz*
- ✓ że praktyki gospodarowania nie stwarzają ryzyka spowodowania spadku różnorodności biologicznej użytków zielonych.

Można to zrobić poprzez:

- ✓ sprawdzenie zgodności z wymaganiami dla obszarów chronionych przez jednostkę certyfikującą
- ✓ dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony
- ✓ podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym producent biomasy rolniczej musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów
- ✓ Wyciąg z dokumentu wyznaczenia obszaru chronionego

W przypadku braku możliwości dostarczenia takich dowodów, musi istnieć dowód, że odpowiedni właściwy organ lub wyznaczona agencja udzieliła zezwolenia na pozyskiwanie surowca w celu zachowania statusu wysoce bioróżnorodnych użytków zielonych.

Jeżeli pozyskiwanie surowców nie jest konieczny do zachowania statusu użytków zielonych lub użytki zielone zostały przekształcone np. w pola uprawne wykorzystywane do produkcji surowców, należy ustalić, czy użytki zielone są lub były wysoce bioróżnorodne:

- ✓ Jeżeli grunty znajdują się na obszarach wymienionych w art. 2 dyrektywy (UE) 1307/2014, użytki zielone uznaje się za nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności.

Jeżeli grunty znajdują się poza tymi obszarami, należy ustalić zgodnie z kryteriami określonymi w art. 1 ust. 3 i 4 dyrektywy (UE) 1307/2014, czy grunty są/były zdegradowane i bogate gatunkowo. Jeżeli grunty nie są zdegradowane i bogate gatunkowo lub były takie przed przekształceniem, uznaje się je za nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności. Jeżeli użytki zielone są lub były nienaturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej

bioróżnorodności, surowiec z tego obszaru nie może być uznany za zgodny z kryteriami zrównoważonego rozwoju.

Przy określaniu potencjalnej różnorodności biologicznej użytków zielonych należy zawsze stosować podejście ostrożnościowe. Audytor musi ocenić, czy ocena wysoce bioróżnorodnych użytków zielonych jest konieczna.

- ✓ Jeżeli audytor stwierdzi, że ocena statusu użytków zielonych jest konieczna, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu.
- ✓ Jeżeli audytor nie uzna za konieczne przeprowadzenia oceny różnorodności biologicznej użytków zielonych lub jeżeli nie ma innych dowodów w postaci informacji od właściwych organów na temat stanu różnorodności biologicznej danych użytków zielonych, użytki zielone nie są uznawane za użytki zielone o wysokiej różnorodności biologicznej przed przekształceniem.

Wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".

5.4.4 Biomasa leśna nie pochodzi z wrzosowisk

Na podstawie art. 29 ust. 3 lit. e dyrektywy RED III, paliwa z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status.

W przypadku braku definicji w kraju pochodzenia biomasy leśnej, wrzosowiska definiuje się jako "Roślinność z niską i zamkniętą pokrywą, zdominowana przez krzewy, krzewinki, krzewy karłowate (wrzosa, wrzośce, żarnowiec, janowiec, kalina itp.) i rośliny zielne, tworzące kulminacyjne stadium rozwoju"¹⁸. Chociaż wrzosowiska są heterogenicznym ekosystemem, w Europie mają pewne wspólne cechy, które pozwalają na ich identyfikację¹⁹:

- ✓ Pod względem gatunkowym przeważają *Calluna vulgaris*, *Erica spp.*, *Vaccinium spp.*, *Ulex spp.* między innymi (lista nie jest wyczerpująca).
- ✓ Gleby są kwaśne, piaszczyste lub piaszczysto-gliniaste, ubogie w składniki odżywcze i swobodnie drenujące.
- ✓ Wrzosowiska występują od nizin po obszary górskie.

Należy przedstawić dowody na to, że grunty, z których pozyskano biomasę, nie miały statusu wrzosowiska w odniesieniu do daty granicznej. Oprócz środków wymienionych w sekcji 4.3.3, następujące środki są również istotne dla wrzosowisk:

- ✓ dostarczenie dowodu, że obszar pozyskiwania był lasem przed styczniem 2008 r.,
- ✓ dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu odpowiedzialnego za nadawanie statusu wrzosowiskom, na przykład Federalnej Agencji Ochrony Przyrody (*Bundesamt für Naturschutz*) w Niemczech

Przegląd obszarów pokrytych wrzosowiskami w Unii Europejskiej można znaleźć w przeglądarce Natura 2000. Chociaż informacje podane przez to źródło są częściowe²⁰, na tej stronie można sprawdzić lokalizację geograficzną wrzosowisk za pomocą kodów 4030 i 4020. Ponadto, Przeglądarka informuje również od kiedy lokalizacja jest chroniona, co może być przydatne do porównania z datą graniczną.

Audytór musi ocenić, czy ocena stanu wrzosowisk jest konieczna, jak wyszczególniono w sekcji 4.3.3.

5.5 Biomasa leśna nie pochodzi z terenów podmokłych

Zgodnie z art. 29 ust. 4 lit. a, paliwa z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które w styczniu 2008 r. miały status terenów podmokłych, a obecnie już go nie mają. Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli w momencie uzyskania surowca grunty miały taki sam status jak w styczniu 2008 r. Oznacza to, że w przypadku terenów podmokłych zastosowanie mają ograniczenia typu I (Rysunek 7). W związku z tym należy przedstawić dowody na to, że biomasa leśna nie została pozyskana z gruntów, które w styczniu 2008 r. były terenami podmokłymi. Prosimy odnieść się do sekcji 4.3.3.

Tereny podmokłe to tereny pokryte lub nasycone wodą na stałe lub przez znaczną część roku. Tereny podmokłe obejmują w szczególności bagna, mokradła lub torfowiska, a także inne zbiorniki wodne, naturalne lub sztuczne, stałe lub czasowe, z wodą stojącą lub płynącą, słodką, słoną lub słoną, w tym obszary wód morskich, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.

"Pokryty wodą" oznacza, że woda jest widoczna na powierzchni jako woda powierzchniowa.

Gleba jest "nasycona wodą", jeżeli jest całkowicie zalana wodą, w wyniku czego wilgoć jest obecna na powierzchni, ale nie tworzą się płytkie kałuże.

Stan ten jest widoczny przez cały rok na obszarach, które są stale pokryte lub nasycone wodą.

Stan ten nie jest widoczny przez cały rok na obszarach, które są pokryte lub nasycone wodą przez znaczną część roku. "Znaczna część roku" oznacza, że pokrycie lub nasycenie wodą trwa przez tak znaczną część roku, że dominujące organizmy przystosowały się do wilgoci lub ograniczonych warunków. Dotyczy to w szczególności obszarów płytkowodnych, przybrzeżnych, bagien, torfowisk i wrzosowisk.

Zachowanie statusu terenu podmokłego oznacza również, że stan ten nie może być aktywnie lub niekorzystnie zmieniany. Podczas corocznego audytu audytor musi zbadać każdą zmianę statusu terenów podmokłych, która nastąpiła w ciągu roku.

Producenci biomasy leśnej muszą udowodnić, że grunty, na których zebrano biomasę, nie miały statusu terenów podmokłych. Przykłady środków potwierdzających status gruntu opisano w sekcji 4.3.3. Audytor musi ocenić, czy ocena stanu wrzosowisk jest konieczna, jak wyszczególniono również w sekcji 4.3.3.

5.6 Biomasa z obszarów, które były torfowiskami, jest zgodna z przepisami

Zgodnie z art. 29 ust. 5, paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r. Wyjątek jest możliwy, jeżeli przedstawione zostaną dowody na to, że

- ✓ grunt był całkowicie osuszony w styczniu 2008 r., lub
- ✓ grunt nie był osuszany od stycznia 2008 r.

Przykładami środków dowodowych są (niewyczerpująca lista):

- ✓ Plany urządzenia lasu zatwierdzone przez właściwe organy,
- ✓ Protokoły operacyjne lub protokoły pozyskiwania,
- ✓ Oficjalne zezwolenia na pozyskiwanie drewna.

Oznacza to, że w przypadku torfowisk, które były częściowo osuszone w styczniu 2008 r., późniejsza głębsza melioracja, mająca wpływ na glebę, która nie była jeszcze całkowicie osuszona, stanowiłaby naruszenie kryterium²¹.

Sam torf nie jest uważany za biomasę.

Meliorację definiuje się jako obniżenie średniego rocznego poziomu wody z powodu zwiększonej utraty wody lub zmniejszonego zaopatrzenia w wodę w wyniku działalności człowieka lub instalacji zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz danego obszaru.

Torfowiska, które były już wykorzystywane do pozyskiwania biomasy leśnej przed datą graniczną, mogą być wykorzystywane do uprawy biomasy, o ile przedstawione zostaną dowody na to, że uprawa i pozyskiwanie tego surowca nie wymagały osuszania gruntów, które wcześniej nie były osuszane.

5.7 Zachowanie lub promowanie różnorodności biologicznej w lasach i zapobieganie niszczeniu siedlisk

Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej, *bioróżnorodność* lub *różnorodność biologiczna* oznacza "zmiennosć wśród żywych organizmów ze wszystkich źródeł. Obejmuje to różnorodność w obrębie gatunków, między gatunkami i ekosystemami." Różnorodność biologiczna nie ogranicza się zatem do gatunków flory i fauny (zwierząt, roślin wyższych, mchów, porostów, grzybów i mikroorganizmów) per se. Wiele gatunków dzieli się również na podgatunki i odmiany regionalne, a także na genetycznie różne populacje. Różnorodność biologiczna obejmuje zatem wewnątrzgatunkową różnorodność genetyczną, a także siedliska organizmów i ekosystemów. W uproszczeniu bioróżnorodność opisuje zatem poziomy "różnorodności siedlisk", "różnorodności gatunków" i "różnorodności genetycznej w obrębie gatunków".

Ochrona i promocja różnorodności biologicznej jest podstawowym celem zrównoważonej gospodarki leśnej w celu zachowania jak największej liczby gatunków w ich różnorodności genetycznej i różnorodności ich siedlisk.

W związku z tym przy pozyskiwaniu biomasy leśnej należy z wyprzedzeniem ocenić wszelkie potencjalne zagrożenia dla różnorodności biologicznej i siedlisk oraz wdrożyć odpowiednie działania łagodzące. Takie działania łagodzące można udowodnić za pomocą międzynarodowych i krajowych baz danych, oficjalnych map i zdjęć satelitarnych, planów urządzenia lasu, protokołów operacyjnych i protokołów pozyskania drewna, wyników odpowiednich audytów zgodności i kontroli.

Każda biomasa leśna w systemie SURE-EU musi zatem spełniać następujące wymagania.

5.7.1 Różnorodność biologiczna w lasach naturalnych i półnaturalnych lub innych terenach zalesionych jest chroniona lub promowana

W lasach skład gatunków drzew ma decydujący wpływ na różnorodność biologiczną i charakteryzuje las jako siedlisko; zmiany w proporcji gatunków drzew (np. proporcja martwego drewna lub drewna biotopowego na jednostkę powierzchni) są ważnym wskaźnikiem oceny strategii hodowli lasu i ekologicznej dynamiki lasu.

Produkcja i wykorzystanie biomasy z naturalnych lub półnaturalnych lasów i innych terenów zalesionych odbywa się w sposób minimalizujący wpływ na cechy i siedliska różnorodności biologicznej, w tym rośliny i zwierzęta chronione na mocy przepisów międzynarodowych lub krajowych. Oznacza to, że na zregenerowanym obszarze leśnym nie dochodzi do degradacji bioróżnorodności. W lesie pozostawia się ekologicznie odpowiednią ilość i asortyment drewna posuszowego oraz unika się pozyskiwania igieł i liści, jeśli jest to właściwe.

Zachowanie różnorodności biologicznej w lasach lub na innych terenach zalesionych można zweryfikować za pomocą następujących środków (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ na podstawie planów urządzenia lasu
- ✓ protokoły operacyjne lub protokoły pozyskiwania
- ✓ oceny oddziaływania na środowisko
- ✓ wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności
- ✓ międzynarodowe i krajowe bazy danych
- ✓ oficjalne mapy i zdjęcia satelitarne

5.7.2 Biomasa leśna lasów plantacyjnych przyczynia się do zachowania lub promowania różnorodności biologicznej na obszarze produkcji

Plantacje leśne do produkcji drewna nie są idealne pod względem naturalnej gospodarki leśnej, ale są to wysoce produktywne, wysokowydajne obszary produkcyjne i zaspokajają dużą część globalnego popytu na drewno. W ten sposób pomagają zmniejszyć presję na naturalne obszary leśne i inne ekosystemy o dużej różnorodności biologicznej.

Różnorodność biologiczna jest naturalnie znacznie mniej wyraźna w zarządzanym *lesie plantacyjnym*, gdzie jednolity drzewostan z drzewami w tym samym wieku jest uprawiany na wąsko określonych działkach do czasu, gdy jest gotowy do wycięcia, a następnie cały obszar jest poddawany procedurze pozyskiwania drewna, niż w lesie naturalnym (np. las wielowiekowy lub trwały). Na plantacji leśnej gatunki drzew, grubość pni i struktura wiekowa są w dużej mierze z góry określone ze względu na dominującą orientację na las komercyjny, który dostarcza drewno na rynek masowy i duże struktury konsumenckie. To logicznie prowadzi do ubóstwa strukturalnego i gatunkowego.

Niemniej jednak, lasy plantacyjne mogą również przyczyniać się do zachowania lub promowania różnorodności biologicznej na obszarze pozyskiwania drewna w celu alternatywnego wykorzystania gruntów lub ogólnie niskiego poziomu różnorodności biologicznej. Można założyć, że

- ✓ efekty ekologiczne i bioróżnorodność wieloletnich plantacji leśnych mogą być mniej wyraźne w porównaniu np. z lasami trwałymi, jednak mogą być bardziej korzystne niż uprawy jednoroczne w rolnictwie
- ✓ plantacje leśne założone w regionach o niskiej różnorodności biologicznej zwiększają różnorodność gatunków i siedlisk oraz tworzą nowe siedliska dla fauny i flory
- ✓ odwrotnie, w regionach, w których dozwolona jest zmiana użytkowania gruntów (np. z lasów na grunty rolne), zamknięcie plantacji leśnej może prowadzić do utraty różnorodności biologicznej

Produkcja biomasy leśnej na plantacjach leśnych produkujących drewno jest zatem dozwolona w systemie SURE-EU, jeżeli jest prowadzona w odpowiedzialny i zrównoważony sposób zgodnie z kryteriami opisanymi w niniejszym dokumencie, a w szczególności, jeżeli promuje lub zachowuje dominującą różnorodność biologiczną na obszarze produkcji.

W systemie SURE-EU należy udokumentować, że

- ✓ biomasa z plantacji leśnych nie została wyprodukowana na gruntach, które miały status lasu pierwotnego lub starodrzewu, naturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności, wrzosowisk lub terenów podmokłych zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 lub lasów naturalnych w ramach systemu SURE-EU w styczniu 2008 r. lub później,
- ✓ spełnione są ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy na gruntach o statusie lasów o wysokiej bioróżnorodności, nienaturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności, torfowisk i obszarów chronionych,
- ✓ gospodarowanie plantacją leśną pozwala na tworzenie siedlisk o różnej strukturze, np. poprzez gospodarowanie obszarem na zasadzie parcela po parceli, na obszarze pozyskiwania, oraz
- ✓ drzewa biotopowe lub siedliskowe są chronione, a korytarze dla dzikich zwierząt są tworzone lub utrzymywane.
- ✓ nowy las zostanie założony na tym samym obszarze w ciągu co najmniej dziesięciu lat po pozyskaniu drewna

5.7.3 Biomasa leśna nie pochodzi z obszarów, które były lasami w dniu 1 stycznia 2008 r. lub po tej dacie i nie mają już statusu lasów

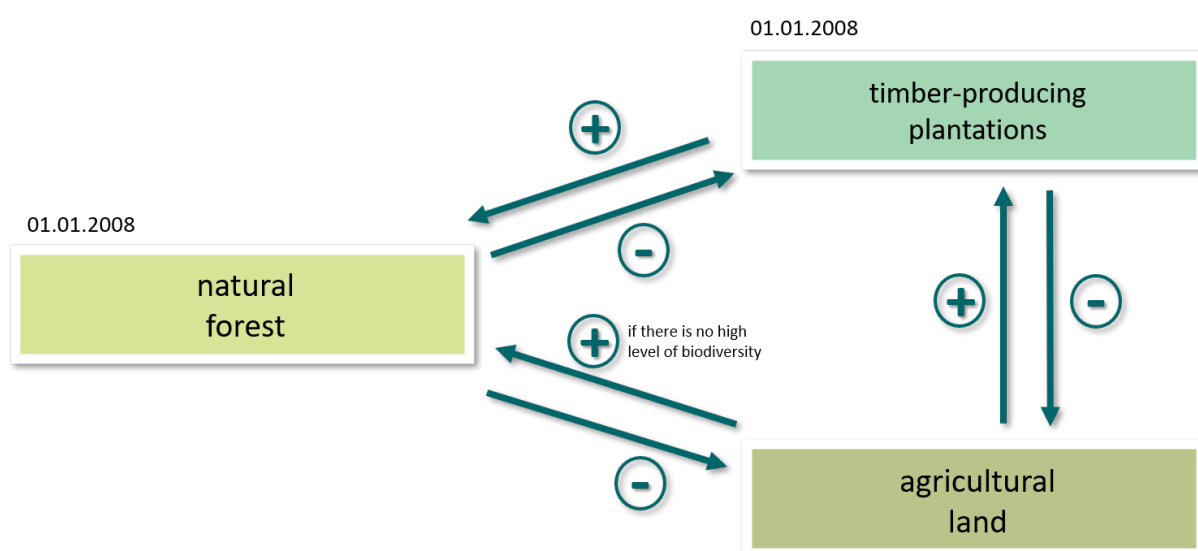
Przekształcenie z lasu naturalnego na plantacje leśne lub *zmiana użytkowania* z lasu naturalnego lub plantacji leśnych na obszar wykorzystywany do innych celów, np. rolniczych, nie jest dozwolone w systemie SURE-EU lub jest dozwolone tylko w wyjątkowych przypadkach

pod warunkiem uzyskania oficjalnego zezwolenia (zgodnie z prawem ochrony przyrody i leśnym). Dotyczy to również lasów rosnących na opuszczonych gruntach.

System gospodarowania lasem może zostać zmieniony z plantacji leśnej na las naturalny.

Grunty rolne mogą jednak zostać przekształcone w lasy (las naturalny lub plantacje leśne) (zalesianie), pod warunkiem, że spełnione są wymagania dotyczące biomasy rolnej w odniesieniu do zachowania różnorodności biologicznej i że nie ma to negatywnego wpływu na zasoby węgla w glebie.

Lasy naturalne lub lasy plantacyjne mogą być również (ponownie) zakładane na zdewastowanych lub zdegradowanych gruntach o niskiej różnorodności biologicznej, jeżeli jest to dozwolone przez ustawodawstwo krajowe na obszarze uprawy.

Rysunek 1: Przekształcanie gruntów (uproszczony schemat).

Glosariusz

Natural forest	Las naturalny
Timber-producing plantations	Plantacje produkujące drewno
Agricultural land	Grunty rolne
If there is no high level of biodiversity	Jeżeli nie ma wysokiego poziomu bioróżnorodności

W systemie SURE-EU należy wykazać, że

- ✓ biomasa z lasów plantacyjnych nie została wyprodukowana na gruntach, które miały status lasów naturalnych zgodnie z systemem SURE-EU w dniu 1 stycznia 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status, czy też nie
- ✓ biomasa leśna została wyprodukowana na gruntach (lasach naturalnych lub plantacyjnych), które nawet po pozyskaniu drewna nadal mają status lasów

5.7.4 Karczowanie w lasach jest minimalizowane

W systemie SURE-EU preferowany jest wyręb selektywny. Karczowanie w lasach naturalnych jest dozwolone tylko wtedy, gdy

- ✓ inne metody gospodarki leśnej nie są odpowiednie ze względu na struktury z bardzo małymi działkami,
- ✓ przekształcenie w drzewostan dostosowany do danego miejsca lub środki odmładzające nie są możliwe w inny sposób,
- ✓ jest to konieczne ze względu na pilną ochronę lasów lub bezpieczeństwo ruchu drogowego,
- ✓ karczowanie jest prowadzone na podstawie kwalifikowanego planu karczowania i podlega kontroli systemu gospodarki leśnej, który zapewnia zrównoważone zarządzanie obszarem, w szczególności w odniesieniu do zachowania różnorodności biologicznej i regeneracji lasów,
- ✓ karczowanie odbywa się na podstawie dopuszczalnej zmiany użytkowania gruntów lub urzędowego zezwolenia, lub
- ✓ jest to czasowo uzasadnione ze względu na udokumentowane szkodniki leśne, burze lub inne naturalne zakłócenia.

Zezwolenie na karczowanie musi być uzasadnione w systemie SURE-EU, a jego wpływ na środowisko musi być opisany. Z wyjątkiem dozwolonych i zatwierdzonych zmian w użytkowaniu gruntów, obszary zrębu należy niezwłocznie zalesić. Na obszarach po wykarczowaniu należy zachować odporne na burze drzewa retencyjne (średnio co najmniej 5-10 drzew retencyjnych na hektar zrębu, najlepiej w grupach), chyba że w kraju, w którym znajduje się las, określono inaczej.

Użytkowanie na małą skalę, które służy rozwojowi naturalnego odmładzania lub tworzeniu wielostopniowych sekwencji drzewostanów, a także historyczne użytkowanie lasu (gospodarka zagajnikami) nie są uważane za karczowanie.

Na plantacjach leśnych produkujących drewno, karczowanie jako część systemu gospodarowania jest dozwolone do maksymalnej powierzchni 100 ha na działkę, chyba że w kraju, w którym znajduje się las, określono inaczej, pod warunkiem, że

- ✓ odmładzanie odbywa się natychmiast po pozyskaniu drewna i
- ✓ bezpośrednio sąsiadujące parcele mają wieloletni drzewostan, który przyczynia się do strukturyzacji krajobrazu i zróżnicowania siedlisk, oraz
- ✓ tworzone lub utrzymywane są korytarze dla dzikich zwierząt.

5.7.5 Regeneracja lasu odbywa się wyłącznie przy użyciu gatunków drzew dostosowanych do danego miejsca

Regeneracja lasu jest przeprowadzana w sposób, który co najmniej utrzymuje jakość i ilość leśnych obszarów pozyskiwania drewna, co można udowodnić, przedstawiając dowody na utworzenie nowego lasu na tym samym obszarze w ciągu maksymalnie dziesięciu lat po pozyskaniu drewna.

Gdy pozyskana biomasa leśna jest wynikiem ostatecznego wyrębu, karczowania całkowitego lub selektywnego, bądź też klęski żywiołowej (takiej jak burza, pożar lub ze względów fitosanitarnych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się szkodników biotycznych i chorób), zawsze wymagana jest regeneracja lasu, a celem jest ustanowienie w lesie gatunków drzew dostosowanych do danego miejsca.

Nierodzące gatunki drzew mogą być uwzględnione, ale nie mogą wypierać rodzimych lub endemicznych drzewostanów i innej roślinności w lesie zgodnie z definicją SURE.

Gdy biomasa powstaje w wyniku trzebieży lub przycinania drzew, regeneracja lasu nie jest wymagana i jest automatycznie uznawana za zgodną z systemem. Trzebież oznacza zmniejszenie liczby pni w celu zapewnienia większej przestrzeni dla koron głównych drzew, które mają osiągnąć dojrzałość. Odbywa się to przy zachowaniu maksymalnej możliwej pokrywy drzew, nie prowadząc do degradacji lasów, a zamiast tego zapewniając ilość i jakość zasobów leśnych następnej generacji.

Zgodność z systemem można zweryfikować na podstawie

- ✓ Planów urządzenia lasu;
- ✓ Sprawozdań operacyjnych;
- ✓ Protokołów pozyskania drewna;
- ✓ Ocen oddziaływania na środowisko; oraz
- ✓ Wyników odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem.

5.7.6 Zagrożone gatunki zwierząt i roślin są chronione

Szczególną uwagę w gospodarce leśnej zwraca się na zagrożone gatunki zwierząt i roślin. Drewno biotopowe, takie jak drewno lub drzewa z gniazdami lub dziuplami, a także rzadkie gatunki drzew i krzewów, są utrzymywane i promowane w odpowiednim zakresie w celu zachowania różnorodności biologicznej.

W przypadku zbiorów biomasy w lasach plantacyjnych należy zachować lub promować różnorodność biologiczną na obszarze, na którym produkowana jest biomasa leśna. Należy tworzyć lub utrzymywać korytarze dla dzikich zwierząt.

5.7.7 Przywiązuje się dużą wagę do odpowiedniego materiału siewnego i sadzeniowego

Przestrzegane są zalecenia dotyczące pochodzenia nasion leśnych i materiału sadzeniowego. Organizmy modyfikowane genetycznie nie są używane.

5.8 Produkcja biomasy jest ekologicznie odpowiedzialna

Gleba o nienaruszonej strukturze i równowadze składników odżywczych jest podstawą życia i siedliskiem dla zwierząt, roślin i mikroorganizmów, które są niezbędne do rozwoju zdrowych lasów i lasów plantacyjnych. Gospodarowanie lasem lub plantacją leśną, w szczególności usuwanie drewna i innej biomasy, ma bezpośredni wpływ na glebę i jej strukturę odżywczą.

W systemie SURE-UE ważne jest, aby zwrócić szczególną uwagę na utrzymanie jakości i struktury gleby podczas pozyskiwania biomasy leśnej w celu utrzymania długoterminowej zrównoważonej zdolności produkcyjnej lasu lub plantacji leśnej. W tym celu należy z wyprzedzeniem zidentyfikować odpowiednie zagrożenia związane z pozyskiwaniem biomasy leśnej. Ponadto zasoby wodne muszą być wykorzystywane w sposób zrównoważony, a wody podziemne muszą być chronione.

5.8.1 Używane maszyny nie niszczą gleby

Pozyskiwanie biomasy odbywa się za pomocą systemów minimalizujących wpływ na jakość gleby, w tym unikanie jej zagęszczania. Wymaga to, aby jazda po glebie była należycie dostosowana i nie szkodziła glebie, a także uwzględniała ograniczenia spowodowane warunkami pogodowymi, zwłaszcza na glebie podatnej na zagęszczanie. Następujące środki mogą być uznane w systemie SURE-EU za zabezpieczające glebę podczas użytkowania maszyn (niewyczerpująca lista przykładów)²²: niskie ciśnienie wewnętrzne w oponach, niskie obciążenie kół, w miarę możliwości szerokie opony, możliwie największa średnica opon. Planowanie i logistyka zapewniają, że w lesie w miarę możliwości ogranicza się do minimum jazdę po glebie, rozległe naruszanie gleby, które odsłania glebę mineralną oraz głęboką orkę.

Dowód zgodności może być przedstawiony na podstawie (niewyczerpująca lista przykładów):

- ✓ Plany urządzenia lasu
- ✓ Protokołów operacyjnych lub protokołów pozyskiwania
- ✓ Wyników odpowiednich audytów lub kontroli zgodności z systemem

5.8.2 Składniki odżywcze gleby, materia organiczna i struktura gleby są zachowane

Producenci muszą utrzymywać swoje grunty w dobrym stanie pod względem leśnym i środowiskowym.

O ile nie jest to należycie uzasadnione krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi wytycznymi dotyczącymi gospodarki leśnej, należy unikać pozyskiwania drewna na glebach wrażliwych. Jeżeli obszar pozyskiwania obejmuje gleby słabe lub wrażliwe, należy przedstawić dowody na to, że pozyskiwanie drewna na takich obszarach odbywa się na podstawie odpowiedniego zezwolenia na pozyskiwanie drewna. W przeciwnym razie należy przedstawić potwierdzenie zgodności z lokalnymi wytycznymi lub wytycznymi dotyczącymi najlepszych praktyk w odniesieniu do gleb wrażliwych poprzez sprawozdania operacyjne / protokoły pozyskiwania (np. uzasadnienie wybranego systemu pozyskiwania w odniesieniu do rodzaju i nachylenia gleby). Operacje leśne mogą również przedstawić sprawozdanie od wykwalifikowanych ekspertów dotyczące wrażliwości gleby i możliwych systemów pozyskiwania drewna wraz z oświadczeniem, że praktyki pozyskiwania drewna zostały wdrożone zgodnie z wymaganymi normami.

Poziom materii organicznej w glebie musi być utrzymywany za pomocą odpowiednich praktyk uprawy lub przywrócony w przypadku, gdy gleba została pozbawiona składników odżywczych.

Środki mające na celu odtworzenie zubożonych gleb są dozwolone wyłącznie na podstawie analizy gleby i/lub leśnych składników odżywczych lub rzetelnej oceny terenu w systemie SURE-UE.

System SURE-EU generalnie unika wykorzystywania całych drzew (w szczególności pozyskiwania pniaków lub korzeni), chyba że materiał korzeniowy musi zostać usunięty z powodów innych niż dostarczenie paliwa w postaci biomasy.

Wykorzystanie materiału z koron w przypadku wykorzystywania całych drzew jest dozwolone wyłącznie po przeprowadzeniu oceny bilansu składników odżywczych gleby w danym miejscu. Na glebach ubogich w składniki odżywcze wykorzystywanie całych drzew jest niedozwolone. Całe drzewo powinno być generalnie wykorzystywane maksymalnie cztery razy w ciągu życia istniejącego drzewostanu i nie na dużym obszarze.

Informacje na temat stanu gleby można uzyskać z analizy stanu gleby²³ lub porównywalnych badań²⁴. Dalsze informacje mogą być zawarte w wytycznych, zaleceniach lub innych publikacjach właściwych organów w państwach członkowskich.

5.8.3 Nawożenie w celu zwiększenia plonów jest niedozwolone

W systemie SURE-EU nawożenie w celu zwiększenia plonów drewna jest niedozwolone. Nawożenie koron drzew podczas wzrostu, wapnowanie niezbędne do ochrony gleby lub inne środki kompensacyjne, które służą zapewnieniu jakości gruntu lub przywróceniu pierwotnej jakości gruntu, nie są uważane za nawożenie w celu zwiększenia plonów.

Wapnowanie chroniące glebę i środki kompensacyjne mające na celu ochronę jakości gruntu są dozwolone wyłącznie na podstawie oceny zawartości składników odżywczych w glebie i/lub lesie lub dogłębnego badania gruntu w systemie SURE-UE.

5.8.4 Stosowanie środków ochrony roślin jest dozwolone tylko w ostateczności

Środki ochrony roślin, takie jak herbicydy, insektycydy lub fungicydy, mogą być stosowane w lasach tylko w ostateczności, gdy drzewostan jest zagrożony, a alternatywne środki, takie jak zintegrowana ochrona przed szkodnikami, nie przynoszą zamierzonych rezultatów.

Zintegrowana ochrona przed szkodnikami (IPM) ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa i wysokiej jakości produktów przy jednoczesnym zminimalizowaniu stosowania pestycydów i innych chemicznych środków ochrony roślin. Cel ten osiąga się za pomocą różnych środków zapobiegawczych. Wymaga to ciągłego monitorowania i analizy wszystkich warunków wpływających na wzrost roślin.

Producenci muszą przechowywać dowody swoich działań w ramach zintegrowanej ochrony przed szkodnikami i oceniać swoje procesy produkcyjne w odniesieniu do procesów zintegrowanej ochrony przed szkodnikami.

Tam, gdzie stosowanie środków ochrony roślin jest nieuniknione, producenci muszą przestrzegać szczegółowych instrukcji producentów tych środków dotyczących ich stosowania.

Producenci nie mogą obsługiwać ani stosować środków ochrony roślin, które nie zostały oficjalnie zatwierdzone i zarejestrowane dla określonej uprawy docelowej. Dotyczy to również lokalnych lub tymczasowych ograniczeń w stosowaniu, np. na obszarach chronionych lub w miejscach, w których doszło już do "incydentów".

Producenci muszą przedstawić odpowiednią dokumentację, w tym wyniki monitorowania określonej choroby roślin i częstotliwości jej występowania.

Dokumentacja dotycząca stosowania środków ochrony roślin musi zawierać następujące informacje:

- ✓ wyznaczenie obszarów leśnych lub plantacji leśnych

- ✓ w razie potrzeby mapa, na której zaznaczono obszary zastosowania
- ✓ dokumentacja potwierdzająca istnienie poważnego zagrożenia
- ✓ w razie potrzeby dokumentacja fotograficzna sytuacji początkowej
- ✓ opis, dlaczego alternatywne metody (np. ochrona biologiczno-techniczna) nie są skuteczne
- ✓ dokumentacja preparatu i jego dawkowania
- ✓ data i sposób złożenia wniosku
- ✓ wynik monitorowania skuteczności

Producenci muszą również dostarczyć informacje o pochodzeniu środków ochrony roślin, aby zapewnić identyfikowalność (np. rachunki, dokumenty przewozowe).

Producent musi upewnić się, że on sam i wszyscy pracownicy zaangażowani w stosowanie środków ochrony roślin posiadają (specjalistyczną) wiedzę niezbędną do wykonywania odpowiednich czynności zgodnie z prawem ochrony upraw (np. ustawą o ochronie upraw).

Każda osoba stosująca środki ochrony roślin musi posiadać odpowiednie środki ochrony osobistej.

Sprzęt używany do stosowania środków ochrony roślin musi być odpowiedni (tj. zapewniające dokładne dozowanie i rozprowadzenie środków ochrony roślin) i musi zapewniać bezpieczne warunki pracy. Musi istnieć proces regularnej kontroli i kalibracji tego sprzętu.

Pozostałości zatwierdzonych środków ochrony roślin lub substancji, które nadal znajdują się w posiadaniu producenta po wygaśnięciu zatwierdzenia, nie mogą być stosowane w roślinach jako sposób pozbycia się ich. Podobnie jest w przypadku opakowań środków ochrony roślin, które muszą zostać dostarczone do odpowiednich i zatwierdzonych zakładów utylizacji lub zwrócone do producenta, który jest zasadniczo zobowiązany do ich odbioru w celu utylizacji.

5.8.5 Zasoby wód podziemnych są chronione

Producenci nie mogą odprowadzać do wód podziemnych żadnych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I dyrektywy 80/68/EWG. W produkcji leśnej dotyczy to głównie substancji takich jak produkty na bazie olejów mineralnych i pestycydy, które wyraźnie zawierają toksyczne substancje organiczno-chemiczne i substancje o potencjalnym zagrożeniu biologicznym. Producenci muszą również zapobiegać pośredniemu zrzutowi substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie II dyrektywy 80/68/EWG do wód podziemnych.

Usuwanie, stosowanie lub przechowywanie tego typu substancji musi być zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

5.8.6 Gospodarka istniejącymi zasobami wodnymi jest prowadzona w sposób zrównoważony

Gospodarka istniejącymi zasobami wodnymi musi być prowadzona w sposób zrównoważony. Ogólnie rzecz biorąc, woda musi być chroniona przed wszelkimi formami zanieczyszczenia, a jej zasoby naturalne muszą być chronione, aby zapewnić wystarczającą ilość wody do zaspokojenia potrzeb ludzi, zwierząt i upraw.

W przypadku gdy wymagane jest nawadnianie/zraszanie (np. plantacji leśnych lub systemów agroleśnych), należy przedstawić dowód posiadania licencji od właściwych organów i zgodności z odpowiednimi warunkami. Dokumentacja pokazująca ilość zużytej wody i okres nawadniania musi być przechowywana i dostępna w dowolnym momencie.

Nie wolno instalować żadnych nowych urządzeń melioracyjnych.

5.9 Długoterminowa zdolność produkcyjna lasu jest utrzymywana lub optymalizowana

Bezpieczny popyt na paliwa z biomasy może pomóc w generowaniu stałego dochodu ze zrównoważonej gospodarki i utrzymania lasów, a tym samym zachęcić do stosowania zrównoważonych metod produkcji ukierunkowanych na długoterminowe plony biomasy. Bezpieczny długoterminowy dochód z gospodarki leśnej może pomóc w zapobieganiu zmianom w użytkowaniu gruntów spowodowanym cyklami gospodarczymi.

System SURE-EU musi zatem zagwarantować, że dostarczanie biomasy z gruntów leśnych nie wpłynie na długoterminową zdolność produkcyjną lasów. Długoterminowa zdolność produkcyjna oznacza zdolność lasu do ciągłego i zrównoważonego dostarczania towarów, takich jak drewno o różnych klasach jakości, oraz nieдрzewnych produktów leśnych i usług, w tym oczyszczania powietrza i wody, utrzymania siedlisk dzikiej przyrody, rekreacji lub kapitału kulturowego, przez długi okres czasu, a w stosownych przypadkach, łącząc kilka kolejnych rotacji leśnych.

Długoterminowa zdolność produkcyjna lasu może zostać udowodniona poprzez przedstawienie dowodów na to, że roczny wyręb nie przekracza średniego rocznego przyrostu netto na danym obszarze pozyskiwania w okresie dziesięciu lat przed interwencją pozyskania, chyba że inne ilości są należycie uzasadnione w celu zwiększenia przyszłej zdolności produkcyjnej lasu lub z powodu udokumentowanych szkodników leśnych, burz lub innych naturalnych zakłóceń. Można to udowodnić, wykorzystując dane z inwentaryzacji lasów publicznych lub prywatnych.

Zmiany użytkowania gruntów z obszarów leśnych na inne formy użytkowania nie są dozwolone w systemie SURE-EU (zob. sekcja 5.7.3).

Poniższe wymagania mają zatem zastosowanie do zapewnienia długoterminowej zdolności produkcyjnej lasu:

5.9.1 Gospodarka leśna jest prowadzona w oparciu o ukierunkowane planowanie

Las lub plantacja leśna jest systematycznie utrzymywana i zarządzana. Oznacza to, że dokonywane są obliczenia wzrostu i przyrostu zasobów w drzewostanie, a pozyskanie drewna jest planowane z wyprzedzeniem, z odpowiednimi korektami. Alternatywnie, w małych i średnich drzewostanach (do 100 ha), szacunki można przeprowadzić przy użyciu tabel plonów do obliczenia zasobów i ich wzrostu.

W ten sposób należy zapewnić, że roczne ilości ściętego drewna nie będą przekraczały średniego rocznego przyrostu netto na danym obszarze pozyskiwania w ciągu pięciu lat poprzedzających interwencję pozyskania, chyba że inne ilości są należycie uzasadnione w celu zwiększenia przyszłych zdolności produkcyjnych lasu lub z powodu udokumentowanych szkodników leśnych, burz lub innych zakłóceń naturalnych. Należy to udowodnić na przykład za pomocą danych z inwentaryzacji lasów publicznych lub prywatnych. Roczny przyrost netto oznacza roczny przyrost objętości dostępnych zasobów żywych drzew pomniejszony o średnią naturalną śmiertelność tych zasobów.

5.9.2 Gwarantuje się, że las na stałe pozostanie lasem

Gwarantuje się, że las zachowa swój status lasu. Po usunięciu wcześniejszego drzewostanu, np. w wyniku wyrębu, działań odmładzających lub z przyczyn naturalnych (w tym pożaru, burzy lub innych klęsk żywiołowych), odnowienie lasu lub ponowne zalesienie jest obowiązkowe najpóźniej w ciągu dziesięciu lat od pozyskania drewna.

Wykorzystanie końcowe niedojrzałych drzewostanów jest, z kilkoma wyjątkami, generalnie niedozwolone (w przypadku drzew iglastych: < 50 lat, w przypadku drzew liściastych: < 70 lat). Wyjątkiem są drzewostany w lasach plantacyjnych o krótszych szacowanych okresach rotacji, gospodarowanie pędami w kontekście odraśniania z zastosowaniem standardowych praktyk, cięcie ulepszające i przerzedzenia, a także środki mające na celu przekształcenie nisko wydajnych lub niekorzystnych dla danego miejsca drzewostanów.

5.10 Gwarancja parytetu sekwestracji dwutlenku węgla na obszarze pozyskiwania biomasy leśnej

W przypadku paliw z biomasy leśnej należy zapewnić, aby że obszar jej pozyskiwania nie stanie się źródłem węgla w wyniku działań związanych z gospodarowaniem.

W systemie SURE-EU biomasa leśna, która musi zostać usunięta ze względu na higienę lasu z powodu klęsk żywiołowych (burza, inwazja szkodników itp.) lub innych szkodliwych zdarzeń w lesie lub na plantacji leśnej i jest wykorzystywana do celów energetycznych, jest uważana za neutralną pod względem emisji CO₂ w systemie SURE-EU, o ile zapewnione jest przywrócenie pierwotnego stanu lasu w perspektywie długoterminowej.

5.10.1 Dowód ratyfikacji porozumienia paryskiego

Jeżeli można udokumentować, że obszar pozyskiwania biomasy leśnej znajduje się w całości w kraju, który ratyfikował porozumienie paryskie²⁵ i przedłożył ustalony na poziomie krajowym wkład²⁶ (NDC), który uwzględnia sektory rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów, można założyć, że parytet sekwestracji dwutlenku węgla dla biomasy leśnej jest zapewniony przez obowiązujące ramy prawne na odpowiednim obszarze pozyskiwania. W takim przypadku uznaje się, że przedstawiono dowód parytetu sekwestracji dwutlenku węgla dla biomasy leśnej z tych obszarów pozyskiwania w systemie SURE-EU.

Jeżeli porozumienie paryskie zostało ratyfikowane przez kraj pochodzenia biomasy leśnej, ale nie przedłożono NDC uwzględniającego sektory rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów, należy udokumentować przepisy mające na celu utrzymanie lub zwiększenie zasobów węgla i pochłaniaczy węgla zgodnie z art. 5 porozumienia paryskiego oraz przedstawić dowody na to, że emisje nie przekraczają pochłaniania średnio w ciągu dziesięciu lat poprzedzających pozyskanie biomasy leśnej oraz że zasoby węgla i pochłaniacze są utrzymywane lub zwiększane między dwoma kolejnymi dziesięcioletnimi okresami poprzedzającymi pozyskanie biomasy leśnej.

Ratyfikację porozumienia paryskiego można zweryfikować na stronie internetowej *Kolekcja traktatów Organizacji Narodów Zjednoczonych*. Złożenie NDC można sprawdzić na stronie internetowej *Rejestru NDC*, a odpowiednie NDC można pobrać w celu sprawdzenia powyższych elementów.

5.10.2 Dowód określenia zasobów węgla na obszarze pozyskiwania

Jeżeli warunki zapewnienia parytetu sekwestracji dwutlenku węgla opisane w sekcji 5.10.1 nie są spełnione, podmiot gospodarczy jest zobowiązany do przedstawienia dowodów na to, że obszar pozyskiwania biomasy leśnej nie jest źródłem gazów cieplarnianych w wyniku jej wykorzystania, stosując metodologię i wymagania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841/WE z dnia 30 maja 2018 r. (w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych wynikających z użytkowania gruntów, zmian użytkowania gruntów i leśnictwa do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się ze zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 i decyzję nr 529/2013/WE, dalej: LULUCF).

Dowodem może być przedstawienie certyfikatu z uznanych (dobrowolnych) systemów weryfikacji bilansów węgla w lasach lub własne obliczenia oparte na poniższej metodologii. Wszystkie szczegóły muszą być wiarygodne i przejrzyste, aby można je było zweryfikować podczas audytu. Wszystkie informacje na temat danych, źródeł i zastosowanych metod muszą być łatwo dostępne.

5.10.2.1 Etap 1: Granice przestrzenne ocenianego obszaru

Granice przestrzenne obszaru, dla którego należy przedstawić dowód parytetu sekwestracji dwutlenku węgla, muszą być jasno i dokładnie określone (zob. sekcja 4.3), przy czym muszą one w pełni obejmować obszar pozyskiwania biomasy. Obszar powinien znajdować się w tym samym regionie administracyjnym (na przykład w obrębie kraju), a warunki gospodarki leśnej i planowania leśnego powinny być wystarczająco jednorodne, aby umożliwić ocenę zasobów węgla w lesie. Granice przestrzenne ocenianego obszaru mogą składać się z kilku niepowiązanych ze sobą obszarów.

5.10.2.2 Etap 2: Definicja odpowiednich zasobów węgla

Aby zapewnić parytet sekwestracji dwutlenku węgla, zasoby i pochłaniacze węgla na całym ocenianym obszarze muszą zostać utrzymane lub zwiększone. W tym celu należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne zasoby węgla, zgodnie z UNFCCC:

- ✓ biomasa nadziemna
- ✓ biomasa podziemna
- ✓ drewno posuszowe
- ✓ węgiel organiczny w glebie
- ✓ ściółka leśna

5.10.2.3 Etap 3: Określenie okresu referencyjnego w przeszłości

Średnie leśne zasoby i pochłaniacze węgla muszą być obliczane w historycznym okresie referencyjnym w celu ustanowienia punktu odniesienia dla porównania utrzymania lub wzmocnienia leśnych zasobów i pochłaniaczy węgla na obszarze pozyskiwania. Podmioty gospodarcze stosują okres referencyjny obejmujący lata 2000-2009 lub inny okres o podobnej długości i jak najbardziej zbliżony do okresu 2000-2009 w celu ułatwienia wykorzystania danych z inwentaryzacji lasów lub złagodzenia skutków zakłóceń naturalnych lub innych zdarzeń ekstremalnych. Podmioty gospodarcze muszą należycie uzasadnić wybór swojego okresu referencyjnego.

Zaleca się wybranie okresu referencyjnego wynoszącego około dziesięciu lat, ale można również wybrać krótsze lub dłuższe okresy w celu poprawy jakości danych poprzez wykorzystanie innych źródeł danych, na przykład danych z inwentaryzacji lasów. Nie należy stosować bardzo krótkich okresów referencyjnych, aby uniknąć nadmiernego wpływu szkodliwych zdarzeń na zasoby węgla.

Dane dotyczące zasobów węgla dla okresu referencyjnego muszą być zawsze reprezentatywne.

5.10.2.4 Etap 4: Opis gospodarki leśnej w okresie referencyjnym

W celu ilościowego określenia zasobów węgla dla ocenianego obszaru pozyskiwania konieczne jest opisanie stosowanych praktyk gospodarki leśnej (intensywność pozyskiwania i przerzedzania, wyrąb, struktura wiekowa itp.) w okresie referencyjnym. Podmiot gospodarczy może wykazać prowadzenie praktycznej gospodarki leśnej w okresie referencyjnym za pomocą informacji pochodzących z inwentaryzacji lasów, planów urządzenia lasu, planowania leśnego lub podobnych źródeł.

Jeżeli dane z tych źródeł nie są dostępne, można opisać powszechne praktyki gospodarki leśnej dla obszaru pozyskiwania. Powinny one być typowe dla warunków regionalnych na obszarze pozyskiwania.

Należy podać następujące informacje opisujące gospodarkę leśną:

- ✓ roczny wyrąb drzew
- ✓ skład gatunkowy drzew
- ✓ struktura wiekowa
- ✓ lokalizacja
- ✓ stosowany leśny materiał reprodukcyjny

- ✓ intensywność przerzedzania
- ✓ rodzaj gospodarowania
- ✓ ochrona roślin i nawożenie
- ✓ okresy rotacji
- ✓ współczynniki konwersji do obliczania zasobów węgla (gęstość drewna, zawartość węgla, biomasa całkowita itp.)

Wszystkie informacje muszą być poparte aktualnymi i wiarygodnymi źródłami.

5.10.2.5 Etap 5: Kwantyfikacja zasobów węgla w okresie referencyjnym

Aby wykazać, że zasoby i pochłaniacze węgla wzrosły w porównaniu z okresem referencyjnym, należy je najpierw określić ilościowo dla okresu referencyjnego. W tym celu podmiot gospodarczy szacuje wartości referencyjne dla wszystkich odpowiednich rezerwuarów węgla indywidualnie określonych zgodnie z sekcją 5.10.2.2. Dane wymagane w tym celu mogą pochodzić z informacji z etapu 4 lub z danych z inwentaryzacji lasów, planów urządzenia lasu i planowania leśnego.

Zasoby węgla należy określić dla wszystkich magazynów węgla (zob. etap 2), chociaż inwentaryzacje lasów, plany urządzenia lasu lub planowanie leśne nie gromadzą danych dla wszystkich zasobów węgla. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie danych dla poszczególnych magazynów dwutlenku węgla, podmiot gospodarczy musi przedstawić wiarygodne powody takiego stanu rzeczy i wykazać, że nie ma to wpływu na bilans dwutlenku węgla.

Aby określić zasoby węgla dla okresu referencyjnego, pomocne może być podzielenie ocenianego obszaru pozyskiwania na mniejsze jednostki. Gdy obszar pozyskiwania jest podzielony na jednorodne podjednostki, wynik dla zasobów węgla jest zazwyczaj bardziej dokładny.

Przy podziale obszaru pozyskiwania można wziąć pod uwagę następujące czynniki:

- ✓ różnice w administracji obszaru zaopatrzenia (region, województwo, gmina itp.)
- ✓ rodzaj własności na obszarze zaopatrzenia (prywatny, publiczny, korporacyjny itp.)
- ✓ różne warunki na miejscu
- ✓ charakterystyka lasu (skład gatunkowy drzew, różne praktyki gospodarki leśnej)

Zamiast gromadzić własne dane, można wykorzystać odpowiednie programy wsparcia w celu ilościowego określenia zasobów węgla dla okresu referencyjnego, biorąc pod uwagę wpływ

praktyk gospodarki leśnej i przyrostów drewna na zasoby węgla w lasach (niewyczerpująca lista przykładów):

Nazwa narzędzia	Krótki opis narzędzia	Adres internetowy
CO2FIX	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zasoby węgla mogą być symulowane na poziomie drzewostanu ✓ W przypadku zasobów węgla można wziąć pod uwagę następujące czynniki: biomasa nadziemna i podziemna, zawartość węgla organicznego w glebie i magazynowanie węgla w produktach drzewnych 	http://dataservices.efi.int/casfor/models.htm
CBM-CFS3	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Modelowanie zasobów węgla na poziomie krajobrazów i drzewostanów leśnych ✓ Narzędzie uwzględnia wszystkie zasoby węgla w lasach istotne dla protokołu z Kioto (biomasa nadziemna i podziemna, węgiel organiczny w glebie, drewno posuszowe, ściółka) 	https://www.nrcan.gc.ca/climate-change/impacts-adaptations/climate-change-impacts-forests/carbon-accounting/carbon-budget-model/13107
Model węgla w glebie - Yasso	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Dynamiczny model do symulacji cyklu węgla organicznego w glebie ✓ Yasso określa ilościowo węgiel organiczny w glebie, jego zmiany i heterotroficzne oddychanie gleby 	https://en.ilmatieeenlaitos.fi/yasso
CASMOFOR	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Narzędzie oblicza ilość węgla pochłanianego przez ekosystem leśny ✓ Uwzględnia wszystkie istotne zasoby węgla w lesie (biomasa nadziemna i podziemna, węgiel organiczny w glebie, drewno posuszowe, ściółka) 	http://www.scientia.hu/casmofor/index.php

FORMIND	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Symuluje poszczególne modele roślinności w oparciu o wielkość w hektarach ✓ FORMIND może być używany do symulacji dynamicznych zmian w strukturze lasu 	http://formind.org/model/
---------	---	---

Rysunek 10: Programy wsparcia uwzględniające wpływ praktyk gospodarki leśnej i przyrostu drewna na zasoby węgla w lasach (niewyczerpująca lista przykładów).

5.10.2.6 Etap 6: Określenie przyszłego okresu oceny

Scenariusz oczekiwanych praktyk gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania musi być opisany dla przewidywanego długoterminowego okresu obejmującego co najmniej 30 lat po działaniach pozyskiwania biomasy. Scenariusz ten zostanie skonstruowany na podstawie praktyk gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania udokumentowanych dla historycznego okresu referencyjnego lub na podstawie istniejących planów urządzenia lasu lub innych możliwych do zweryfikowania dowodów.

5.10.2.7 Etap 7: Opis gospodarki leśnej w okresie oceny

Planowana gospodarka leśna musi być opisana dla przyszłego okresu oceny (zob. etap 4 procesu). Scenariusz ten zostanie skonstruowany na podstawie praktyk gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania udokumentowanych dla historycznego okresu referencyjnego lub na podstawie istniejących planów urządzenia lasu lub innych możliwych do zweryfikowania dowodów.

Wskazane jest wykazanie, czy gospodarka leśna w przyszłym okresie oceny różni się od gospodarki leśnej w okresie referencyjnym w przeszłości. Należy opisać wpływ różnych praktyk gospodarki leśnej na zasoby węgla na ocenianym obszarze.

Wszystkie informacje muszą być poparte aktualnymi i wiarygodnymi źródłami.

5.10.2.8 Etap 8: Oszacowanie średnich zasobów węgla dla okresu oceny

Średnie zasoby i pochłaniacze węgla na obszarze pozyskiwania należy oszacować w przewidywanym okresie długoterminowym, obejmującym co najmniej 30 lat, w zależności od tempa wzrostu lasu, po pozyskaniu biomasy leśnej. W celu zapewnienia porównywalności z historycznym okresem referencyjnym, szacunki powinny wykorzystywać te same rezerwuary węgla, dane i metody. W przypadku, gdy podmioty gospodarcze nie są w stanie określić ilościowo jednej lub większej liczby rezerwuarów określonych zgodnie z sekcją 5.7.7.2, muszą one przedstawić należyte uzasadnienie.

Odpowiednie programy wsparcia można wykorzystać do ilościowego określenia zasobów węgla w okresie oceny, pod warunkiem, że uwzględniają one wpływ wzrostu lasów i gospodarki leśnej na zasoby i pochłaniacze węgla na ocenianym obszarze pozyskiwania (zob. etap 5 dotyczący procedury i źródeł danych).

Należy udokumentować proces rozwoju magazynów węgla.

5.10.2.9 Etap 9: Porównanie przyszłych zasobów węgla z zasobami z przeszłości

Średnie zasoby i pochłaniacze węgla na odpowiednim leśnym obszarze pozyskiwania w prognozowanym okresie długoterminowym należy porównać z leśnymi zasobami i pochłaniaczami węgla w historycznym okresie referencyjnym. Jeżeli średnie leśne zasoby i pochłaniacze węgla w prognozowanym okresie długoterminowym są równe lub wyższe niż średnie leśne zasoby i pochłaniacze węgla w historycznym okresie referencyjnym, biomasa leśna jest zgodna z kryteriami LULUCF na poziomie obszaru pozyskiwania drewna.

5.10.2.10 Etap 10: Monitorowanie rozwoju zasobów węgla

Określenie zasobów węgla wiąże się z niepewnością co do przyjętych założeń i dynamicznego rozwoju zasobów węgla na ocenianym obszarze. Rzeczywisty rozwój lasów może znacznie odbiegać od modelowanego rozwoju, na przykład w wyniku szkodliwych zdarzeń lub zmian w gospodarce leśnej.

Rozwój zasobów węgla na ocenianym obszarze musi być zatem regularnie monitorowany i dokumentowany. Jeżeli monitorowanie wykaze negatywne tendencje w zasobach węgla na ocenianym obszarze, należy podjąć środki w celu przeciwdziałania negatywnym tendencjom.

Ponadto restrukturyzacja lasów w wyniku zmian klimatu (np. poprzez zmianę gatunków drzew) może prowadzić do spadku zasobów węgla, ale służy ona zapewnieniu parytetu sekwestracji dwutlenku węgla na ocenianym obszarze w perspektywie długoterminowej. W takim przypadku proces wykazywania parytetu sekwestracji dwutlenku węgla na ocenianym obszarze musi zostać dostosowany do zmieniających się okoliczności.

5.11 Obliczanie emisji gazów cieplarnianych

Jeżeli biomasa leśna jest wykorzystywana w instalacjach do produkcji energii elektrycznej lub ciepła, które są zobowiązane do redukcji emisji gazów cieplarnianych lub chcą dobrowolnie stworzyć bilans gazów cieplarnianych, informacje na temat emisji gazów cieplarnianych związanych z ich produkcją muszą być dostarczane na poziomie działalności leśnej. Emisje

gazów cieplarnianych z biomasy leśnej można określić w następujący sposób, biorąc pod uwagę wymagania zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001²⁷:

- ✓ na podstawie rzeczywistych wartości
- ✓ przy użyciu zdezagregowanych wartości domyślnych
- ✓ przy użyciu kombinacji wartości zdezagregowanych i rzeczywistych

Emisje gazów cieplarnianych z produkcji surowców obejmują emisje gazów cieplarnianych z uprawy i zbioru surowców, emisje gazów cieplarnianych z produkcji chemikaliów stosowanych w uprawie oraz innych istotnych substancji i materiałów wejściowych i są wyrażone w gramach ekwiwalentu CO₂ na kilogram suchej masy surowca.

Dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych muszą zawierać dokładne dane dotyczące wszystkich istotnych elementów wzoru obliczania emisji (w stosownych przypadkach) zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001.²⁸

Szczegółowy opis wymagań dotyczących obliczania emisji gazów cieplarnianych można znaleźć w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące obliczania ilości gazów cieplarnianych".

6 Akceptacja innych systemów (dobrowolnych) dotyczących biomasy leśnej i paliw z biomasy

Jeżeli podmiot gospodarczy chce wykorzystywać biomasę certyfikowaną w ramach innych systemów dobrowolnych, jest ona uznawana w systemie SURE-UE tylko wtedy, gdy taki system dobrowolny został uznany zgodnie z art. 30 ust. 4 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, wyłącznie w zakresie ich uznania. To samo dotyczy systemów krajowych uznanych na mocy art. 30 ust. 6 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001).

7 Odpowiednie dokumenty

Jeżeli chodzi o dokumentację (dokumenty systemowe) w systemie SURE-EU, odniesiono się tutaj do dokumentu "Zakres i podstawowe wymagania systemowe".

SURE zastrzega sobie prawo do tworzenia i publikowania dodatkowych uzupełniających zasad systemu, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Regulacje prawne i przepisy UE dotyczące zrównoważonej biomasy i paliw z biomasy, w tym inne istotne odniesienia, które stanowią podstawę dokumentacji SURE, są publikowane

oddzielnie na stronie internetowej SURE pod adresem www.sure-system.org. Odniesienia do regulacji prawnych zawsze dotyczą aktualnej wersji.

8 Odniesienia

1

Ciepło lub ciepło odpadowe jest również wykorzystywane do wytwarzania chłodu za pomocą agregatów absorpcyjnych. "Ciepło" obejmuje zatem również "chłodzenie" lub "oziębienie", niezależnie od tego, czy końcowym zastosowaniem ciepła jest rzeczywiste ogrzewanie, czy też chłodzenie za pomocą maszyn absorpcyjnych.

2

Zgodnie z **KOMISJĄ EUROPEJSKĄ (2023)**: Zmieniona dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE.

3

SURE używa terminu kontrola w znaczeniu zewnętrznego przeglądu przeprowadzonego przez neutralną jednostkę certyfikującą na poziomie producenta biomasy/producenta odpadów i pozostałości w celu certyfikacji grupowej lub kontroli zależnych miejsc operacyjnych. Dla odróżnienia, SURE używa terminu audyt w znaczeniu przeprowadzanego przez neutralną jednostkę certyfikującą zewnętrznego przeglądu wypełniania wymagań SURE przez interfejsy lub uczestników systemu.

4

SURE zaleca udokumentowanie statusu gruntu na dzień graniczny już w umowach zakupu, dzierżawy lub zarządzania poprzez odniesienie do odpowiednich dokumentów (zob. wyżej). Samo określenie statusu w umowie nie jest wystarczającym dowodem.

5

Kryterium klasyfikacji czterech grup krajobrazów jest data graniczna, w odniesieniu do której operatorzy muszą udowodnić status gruntu.

6

Przegląd wszystkich standardów przyjętych przez MOP dostępny jest na jej stronie internetowej pod adresem <https://www.ilo.org/global/standards/lang--en/index.htm> (ostatni dostęp: 21.02.2025).

7

Przegląd krajów, które ratyfikowały Podstawowe Standardy Pracy MOP można znaleźć na stronie internetowej pod adresem:

https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:10011:0::NO::P10011_DISPLAY_BY,P10011_CONVENTION_TYPE_CODE:2,F (ostatni dostęp: 21.02.2025).

8

KOMISJA EUROPEJSKA (2010): Rozporządzenie UE w sprawie drewna. Dostęp pod adresem: https://environment.ec.europa.eu/topics/forests/deforestation/eu-rules-against-illegal-logging_en#eu-timber-regulation (ostatni dostęp: 21.02.2025).

9

KOMISJA EUROPEJSKA (2008): System zezwoleń FLEGT. Dostęp pod adresem: https://environment.ec.europa.eu/topics/forests/deforestation/eu-rules-against-illegal-logging_en#flegt-regulation (ostatni dostęp: 21.02.2025).

10

DEPARTAMENT ROLNICTWA STANÓW ZJEDNOCZONYCH (2020): Amerykańska ustawa Lacey’a. Wymagania dostępne są na stronie: <https://www.aphis.usda.gov/plant-imports/file-lacey-act-declaration/requirements> (ostatni dostęp: 21.02.2025).

11

RZĄD AUSTRALII – FEDERALNY REJESTR USTAWODAWSTWA (2012): Australijska ustawa o zakazie nielegalnego pozyskiwania drewna. Dostęp pod adresem: <https://www.legislation.gov.au/Details/C2012A00166> (ostatni dostęp: 21.02.2025).

12

KONWENCJA O MIĘDZYNARODOWYM HANDLU DZIKIMI ZWIERZĘTAMI I ROŚLINAMI GATUNKÓW ZAGROŻONYCH WYGINIĘCIEM (CITES) (2025): Strona internetowa. Dostęp pod adresem: <https://www.cites.org/eng> (ostatni dostęp: 21.02.2025).

13

KONWENCJA O MIĘDZYNARODOWYM HANDLU DZIKIMI ZWIERZĘTAMI I ROŚLINAMI GATUNKÓW ZAGROŻONYCH WYGINIĘCIEM (CITES) (2025): Lista umawiających się stron. Dostęp pod adresem: <https://www.cites.org/eng/disc/parties/chronolo.php> (ostatni dostęp: 21.02.2025).

14

KONWENCJA O MIĘDZYNARODOWYM HANDLU DZIKIMI ZWIERZĘTAMI I ROŚLINAMI GATUNKÓW ZAGROŻONYCH WYGINIĘCIEM (CITES) (2025): Załączniki I, II, III do CITES. Dostęp pod adresem: <https://www.cites.org/eng/app/appendices.php> (ostatni dostęp: 19.02.2025).

15

Na stronie internetowej Zbiór Traktatów Narodów Zjednoczonych Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) publikuje listę sygnatariuszy porozumienia paryskiego i status ratyfikacji, które można wykorzystać do weryfikacji kryterium: **ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH (2015):** Dostępne pod adresem: https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXVII-7-d&chapter=27&clang=pl (ostatni dostęp: 19.02.2025).

16

SWD(2023) 62 OSTAT. WYTYCZNE KOMISJI DOTYCZĄCE DEFINIOWANIA, MAPOWANIA, MONITOROWANIA I ŚCISŁEJ OCHRONY LASÓW PIERWOTNYCH I LASÓW STARODRZEWU W UE. Wyciąg z sekcji 2.3.

17

MOSSELER A, LYNDY JA, MAJOR JE (2003) Lasy starodrzewu w Regionie Lasu Akadyjskiego. EnvironRev 11:S47–S77.

18

EU COPERNICUS. <https://land.copernicus.eu/content/corine-land-cover-nomenclature-guidelines/html/index-clc-322.html> (ostatni dostęp: 21.10.2024).

19

OLMEDA C., ŠEFFEROVÁ V., UNDERWOOD E., MILLAN L., GIL T. AND NAUMANN S. (KOMPILATORZY). 2020. Plan działań UE na rzecz utrzymania i przywrócenia właściwego stanu ochrony siedliska przyrodniczego 4030 Suche wrzosowiska europejskie. Komisja Europejska. <https://www.ecologic.eu/17537> (ostatni dostęp: 21.10.2024)

20

Według **OLMEDA I IN. (2020)** tylko 40% obszaru wrzosowisk w Europie jest częścią obszarów Natura.

21

KOMISJA EUROPEJSKA (2010): Komunikat Komisji w sprawie praktycznego wdrożenia unijnego systemu zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów oraz w sprawie zasad liczenia biopaliw (2010/C 160/02)

22

według **INSTYTUT PRACY I TECHNOLOGII LEŚNICTWA (ED.) (NIE PODANO ROKU):** Glebochronne pozyskanie drewna Raport końcowy na zlecenie FCK dla KWF. Dostęp pod adresem: http://www.kwf-online.org/fileadmin/dokumente/Arbeitsverfahren/ag_Boden/Bodenschonende%20Holzernte_Abschlussbericht%20des%20KWF_web.pdf (ostatni dostęp: 20.02.2025)

23

INSTYTUT JOHANNA HEINRICHA VON THÜNENA (2025): Badanie stanu gleby Dostęp pod adresem: <https://blumwald.thuenen.de/bze/ergebnisse-der-bze> (ostatni dostęp: 20.02.2025).

24

FEDERALNO-PAŃSTWOWA GRUPA ROBOCZA DS. MONITOROWANIA ŚRODOWISKA LEŚNEGO (2020): Strona internetowa. Dostęp pod adresem: <https://blumwald.thuenen.de/level-ii/auswertungen/boden/> (ostatni dostęp: 23.04.2020).

25

Na stronie internetowej Zbiór Traktatów, Narodów Zjednoczonych Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) publikuje listę sygnatariuszy porozumienia paryskiego i status ratyfikacji, które można wykorzystać do weryfikacji kryterium: **ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH (2015):** Dostępne pod adresem: https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXVII-7-d&chapter=27&clang=en (ostatni dostęp: 20.02.2025).

26

Na swojej stronie internetowej w zakładce Rejestr NDC, Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) sporządziła listę wszystkich stron, które przedłożyły NDC oraz ich wersje. **REJESTR NDC:** Dostępny pod adresem: <https://www4.unfccc.int/sites/NDCStaging/Pages/All.aspx> (ostatni dostęp: 20.02.2025).

27

- I **KOMISJA EUROPEJSKA (2023):** Zmieniona Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE. Artykuł 31 ust.1 do art. 31 ust. 3 i załącznik VI.
- II **KOMISJA EUROPEJSKA (2010):** 2010/335/: Decyzja Komisji z dnia 10 czerwca 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących obliczania zasobów węgla w ziemi do celów załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE. Załącznik II.
- III **KOMISJA EUROPEJSKA (2010):** Komunikat Komisji w sprawie praktycznego wdrożenia unijnego systemu zrównoważonego rozwoju biopaliw i biopłynów oraz w sprawie zasad liczenia biopaliw (2010/C 160/02), załącznik II.
- IV **KOMISJA EUROPEJSKA (2017):** Komunikat Komisji "Uwaga dotycząca przeprowadzania i weryfikacji rzeczywistych obliczeń ograniczenia emisji gazów cieplarnianych". Dostęp pod adresem: https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/note_on_ghg_final_update_v2_0.pdf (ostatni dostęp: 06.04.2020). Wymienione tutaj przepisy dotyczące biopaliw mają również zastosowanie do paliw z biomasy.

28

KOMISJA EUROPEJSKA (2023): Zmieniona Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (nowa wersja) w celu przekształcenia i uchylecia dyrektyw 2009/28/WE, 2013/18/UE i 2015/1513/UE. Załącznik VI, część B, nr 1

Załącznik I: Wytyczne dotyczące weryfikacji szczegółowych kryteriów dla produkcji biomasy leśnej na poziomie obszaru pozyskiwania drewna

Niniejsze wytyczne mają na celu pomoc w weryfikacji szczegółowych wymagań dotyczących weryfikacji zgodności z zasadami systemu SURE w odniesieniu do produkcji biomasy leśnej lub paliw z biomasy na poziomie obszaru pozyskiwania drewna. Wymienione opcje nie są *wiążące ani wyczerpujące*, ale mają służyć jako przykłady. Szczegółowy opis wymagań oraz sposób ich wdrożenia i sprawdzenia wyjaśniono w powiązonym dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy leśnej".

W przypadku zastosowania podejścia opartego na ryzyku (weryfikacja zgodności z kryteriami pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym), wytyczne znajdują się w dokumencie SURE "Wytyczne techniczne dotyczące oceny ryzyka niezrównoważonej produkcji biomasy leśnej".

Numeracja w poniższych tabelach odnosi się do dokumentu SURE "Lista kontrolna dla produkcji biomasy leśnej", aby zachować spójność z listą kontrolną audytora.

3 Szczególne wymagania dotyczące produkcji biomasy leśnej	
3.1 Zapewnienie legalności pozyskiwania, transportu i wykorzystania biomasy leśnej	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy można udowodnić zgodność z systemem wymagań dotyczących należytej staranności określonym w art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Odpowiednia, skuteczna i należyta staranność wymagana na mocy rozporządzenia UE w sprawie drewna (EUTR, (UE) 995/2010) wykazała znikome ryzyko nielegalnego pozyskiwania drewna
Czy podmiot gospodarczy może udokumentować, że jest właścicielem gruntu i ma prawo do pozyskiwania, transportu lub handlu biomasą lub czy może udowodnić ponad wszelką wątpliwość, że przeniósł takie prawa?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Wpis w księdze wieczystej ✓ Ważne umowy (umowa dzierżawy, umowa o zarządzanie, umowa o pracę, zlecenie, umowa transportu/dostawy, umowa zakupu itp.) ✓ Dokumentacja przedstawiająca wzorce własności prawnej w regionie, poziom egzekwowania prawa, ewidencja sporów dotyczących własności gruntów itp. ✓ Ewidencja płatności
Na podstawie dostępnych certyfikatów i dokumentacji dotyczącej danego obszaru nie wskazuje na to, że wymagania przepisów krajowych nie są spełniane.	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli lub regionów

	<p>określonych politycznie, takich jak granice powiatów, województw lub kraju)</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Obowiązujące przepisy ✓ Plany urządzenia lasu ✓ protokoły operacyjne ✓ Oceny oddziaływania na środowisko ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system
Czy można przedstawić wszystkie niezbędne zezwolenia na import lub eksport oraz deklaracje celne dotyczące importu lub eksportu biomasy i czy zapewniono, że handel nie podlega sankcjom lub ograniczeniom importowym?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zezwolenia na import lub eksport ✓ Potwierdzenie celne ✓ Umowy sprzedaży
Czy ilość i data pozyskania biomasy leśnej są odpowiednio udokumentowane?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ewidencje ilości surowców na wejściu (w tym gatunki i ilości) ✓ Plany pozyskiwania ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Umowy z przedsiębiorstwami
Czy rodzaj i gatunek pozyskanej biomasy można jednoznacznie zidentyfikować na podstawie jej nazwy naukowej?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Umowy zakupu i dostawy ✓ Lista zakupionych gatunków ✓ Plany pozyskiwania ✓ Zlecenia pracy ✓ Ewidencje ilości surowców na wejściu (w tym gatunki i ilości)
Czy międzynarodowe konwencje (np. Konwencja o różnorodności biologicznej (CITES)) są respektowane i przestrzegane?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Lista zakupionych gatunków ✓ Umowy zakupu i dostawy ✓ Certyfikaty uznanych systemów gospodarki leśnej ✓ Łańcuch dowodowy ✓ Ewidencja kontroli terenowych ✓ Gatunki w łańcuchu dostaw ✓ Wywiady wykazują, że wymagania CITES są zrozumiane ✓ Gatunki CITES są znane i zidentyfikowane ✓ Zezwolenia na pozyskiwanie i handel dowolnymi gatunkami CITES

3.2 Zagwarantowana jest regeneracja lasu na obszarze pozyskiwania

Wskaźnik	Środek weryfikacji
Jeżeli rodzaj pozyskiwanej biomasy leśnej wymaga regeneracji lasu, czy regeneracja lasu na obszarze pozyskiwania jest udokumentowana poprzez zasadzenie gatunków drzew odpowiednich dla danej lokalizacji?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Sprawozdania operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Sprawozdania terenowe dla obszarów zalesiania i przekształcania ✓ Sprawozdania ekspertów ✓ Protokoły doradztwa leśnego ✓ Inwentaryzacja lasów

	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Działania finansowane ze środków publicznych (powiązane ze specyfikacjami) ✓ Regionalne najlepsze praktyki zarządzania ✓ Certyfikaty uznanych systemów gospodarki leśnej
3.3 Obszary wyznaczone do ochrony przyrody są chronione	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Jeżeli biomasa pochodzi z obszarów chronionych, czy można udokumentować, że odpowiednie procesy pozyskiwania są dozwolone i nie ma oznak, że warunki wyznaczonego obszaru nie zostały spełnione?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kontrola zgodności z wymaganiami ochrony przyrody przez jednostkę certyfikującą ✓ Przedstawienie oficjalnego dokumentu (np. zezwolenia na pozyskiwanie) od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony, w tym warunków lub ograniczeń zapewniających brak konfliktu z odpowiednimi celami ochrony przyrody ✓ Potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO, baza danych EEA dotycząca obszarów wyznaczonych na szczeblu krajowym (CDDA)) ✓ Oficjalne mapy ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.
3.4 Obszary, na których obowiązują ograniczenia pozyskiwania biomasy	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy można zagwarantować, że biomasa nie pochodzi z lasów pierwotnych lub starodrzewu?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO, baza danych EEA dotycząca obszarów wyznaczonych na szczeblu krajowym (CDDA)) ✓ Oficjalne mapy ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.
Czy można zagwarantować, że biomasa spełnia wymagania dotyczące pozyskiwania z lasów o wysokiej bioróżnorodności i innych terenów zalesionych, które są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO, baza

	<p>danych EEA dotycząca obszarów wyznaczonych na szczeblu krajowym (CDDA))</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Oficjalne mapy ✓ Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.
Czy można zagwarantować, że biomasa nie pochodzi z naturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO, baza danych EEA dotycząca obszarów wyznaczonych na szczeblu krajowym (CDDA)) ✓ Oficjalne mapy ✓ Potwierdzenie właściwego organu / zezwolenie właściwego organu (w stosownych przypadkach) ✓ Ocena zewnętrzna, sprawdzana w ramach audytu. ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.
Czy można zagwarantować, że biomasa nie pochodzi z wrzosowisk?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Potwierdzenie, że obszar pozyskiwania jest lasem od czasu przed styczniem 2008 r. poprzez plany urządzenia leśnej, protokoły operacyjne, protokoły pozyskiwania itp. ✓ Ocena zewnętrzna, sprawdzana w ramach audytu. ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych, np. przeglądanka Natura 2000.
Czy można zagwarantować, że biomasa nie pochodzi z terenów podmokłych?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO) ✓ Oficjalne mapy ✓ Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.

Czy można zapewnić, że pozyskiwanie biomasy jest zgodne z ograniczeniami w pozyskiwaniu na torfowiskach?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO) ✓ Obrazowanie satelitarne ✓ Oficjalne mapy ✓ Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) ✓ Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp.
3.5 Różnorodność biologiczna jest zachowana lub chroniona	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Jeżeli biomasa została wyprodukowana po 1 stycznia 2008 r. na gruntach o wysokiej wartości bioróżnorodności, czy można wykazać, że nie ma to wpływu na bioróżnorodność?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Kontrola zgodności z wymaganiami różnorodności biologicznej przez jednostkę certyfikującą ✓ Przedstawienie oficjalnego dokumentu (np. zezwolenia na pozyskiwanie) od właściwego organu odpowiedzialnego za dany obszar, zawierającego warunki lub ograniczenia zapewniające brak konfliktu z ochroną obszarów o wysokiej bioróżnorodności ✓ Potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie ✓ Regionalne najlepsze praktyki zarządzania ✓ Wyniki monitorowania ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli) ✓ Międzynarodowe i krajowe bazy danych (np. światowa baza danych obszarów chronionych IUCN (WDPA), rezerваты biosfery UNESCO, baza danych EEA dotycząca obszarów wyznaczonych na szczeblu krajowym (CDDA))
Czy w przypadku biomasy z lasów naturalnych lub półnaturalnych można potwierdzić, że spełnione są wymagania dotyczące zrębów zupełnych?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem
Jeżeli biomasa pochodzi z lasów naturalnych lub półnaturalnych, czy można potwierdzić, że	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na różnorodność biologiczną na poziomie

gospodarka leśna ma na celu zminimalizowanie oddziaływania na różnorodność biologiczną, unika się degradacji różnorodności biologicznej na regenerowanym obszarze leśnym i pozostawia się w lesie odpowiednią lokalnie i ekologicznie ilość i asortyment drewna posuszowego?	<p>operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Sprawozdania operacyjne ✓ Inwentaryzacja przed pozyskaniem ✓ Oceny po pozyskaniu ✓ Regionalne oceny różnorodności biologicznej ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie ✓ Zalecenia naukowe ✓ Wywiady z powiązonym personelem operacji leśnej
Jeżeli biomasa pochodzi z plantacji leśnych, czy udokumentowano, że różnorodność biologiczna na obszarze, na którym produkowana jest biomasa, jest co najmniej utrzymywana lub promowana?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Inwentaryzacja przed pozyskaniem ✓ Oceny po pozyskaniu ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na różnorodność biologiczną na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie ✓ Protokoły operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Zalecenia naukowe ✓ Wywiady z powiązonym personelem operacji leśnej
Jeżeli biomasa pochodzi z plantacji leśnych, czy można udokumentować, że obszary, które zostały wykarczowane, nie przekraczają 100 ha, sąsiednie działki mają wieloletnią populację drzew i dostępne są korytarze dla dzikich zwierząt?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie ✓ Określone specjalne granice bazy zaopatrzeniowej (np. za pomocą wielokąta, mapy w odpowiedniej skali lub podobnej weryfikacji obszaru za pomocą bloków terenowych, działek lub parceli)
Czy istnieje plan ochrony zagrożonych gatunków zwierząt i roślin dla obszaru pozyskiwania biomasy leśnej lub czy istnieje porównywalna strategia?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Inwentaryzacja przed pozyskaniem ✓ Oceny po pozyskaniu ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie
3.6 Jakość gleby jest utrzymywana	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy w zarządzaniu obszarem uwzględniono i wdrożono środki ochrony gleby?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Monitorowanie jakości gleby ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie

	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system ✓ Międzynarodowe lub krajowe bazy danych (np. mapa gleb świata FAO/UNESCO, zharmonizowana światowa baza danych gleb FAO, krajowe lub regionalne mapy gleb) ✓ Identyfikacja słabych lub wrażliwych gleb w lesie ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na jakość gleby na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie (np. dostosowane maszyny) ✓ Wywiady z powiązaniem personelem operacji leśnej
Czy obszar jest zarządzany zgodnie z rozpoznawalnym planem, który ogranicza ruch maszyn do minimum?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system ✓ Wywiady z powiązaniem personelem operacji leśnej
Czy operacja może wiarygodnie wykazać, jakie środki zostały podjęte w celu utrzymania gruntów w dobrym stanie leśnym i środowiskowym?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na jakość gleby na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie
Czy operacja może udowodnić, że w przypadku pełnego wykorzystania drzew zostało to zrobione zgodnie z wcześniejszą oceną bilansu składników odżywczych gleby?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Identyfikacja słabych lub wrażliwych gleb w lesie ✓ Ocena potencjalnego oddziaływania na jakość gleby na poziomie operacyjnym oraz środków minimalizujących oddziaływanie
Czy operacja może wykazać, że wykluczone jest wykorzystywanie całych drzew wyłącznie w celu dostarczania paliw z biomasy?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Sprawozdania operacyjne po procesie pozyskiwania (w tym potwierdzenie, że przestrzegane są lokalne wytyczne dotyczące najlepszych praktyk lub odpowiednie przepisy dotyczące ochrony gleby podczas pozyskiwania) ✓ Sprawozdania z monitorowania ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie
Czy w przypadku ochrony gleby, wapnowania i innych środków kompensacyjnych mających na celu ochronę jakości gruntu, są one	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Zalecenia naukowe ✓ Sprawozdania z monitorowania gleby ✓ Oficjalne zezwolenie ✓ Badanie stanu gleby

przeprowadzane na podstawie ekspertyzy gleboznawczej lub leśnej lub podobnej?	
Czy można potwierdzić, że na obszarze, na którym produkowana jest biomasa, nie ma żadnych rozpoznawalnych oznak nawożenia zwiększającego plony i czy że w dokumentacji nie można znaleźć żadnych śladów nawożenia?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ramy prawne w obszarze bazy dostaw ✓ Ewidencja i dokumentacja operacji leśnej ✓ Wywiady z personelem operacji leśnej ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne
3.7 Utrzymywana jest długoterminowa zdolność produkcyjna lasu	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy w odniesieniu do obszaru pozyskiwania istnieje plan urządzenia lasu lub inny równoważny instrument służący rejestrowaniu przyrostu i składowania w lesie lub na plantacji leśnej oraz odpowiedniemu planowaniu pozyskania drewna w celu zapewnienia, że roczne ilości ściętego drewna nie przekraczały średniego rocznego przyrostu netto na danym obszarze pozyskiwania w okresie pięciu lat przed rozpoczęciem pozyskiwania?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Dokumentacja inwentaryzacji, dane dotyczące wzrostu, obliczenia wydajności i rejestry pozyskiwania ✓ Tabele wydajności ✓ Inwentaryzacja lasów ✓ Protokoły operacyjne ✓ Potwierdzenie właściwego organu ✓ Umowy zakupu i dostawy ✓ Oficjalne dane dotyczące rocznego przyrostu netto na obszarze pozyskiwania ✓ Modele wzrostu lasu ✓ Zezwolenia lub dokumenty, w tym sprawozdania właściwych organów
Czy regeneracja lasu po pozyskaniu biomasy leśnej jest przeprowadzana przy użyciu gatunków drzew odpowiednich dla danej lokalizacji?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system
Czy podczas zbioru biomasy zwraca się uwagę na dojrzałość zasobów lub czy odpowiednie wyjątki są dokumentowane?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Protokoły pozyskania drewna ✓ Protokoły operacyjne ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z system
3.8 Odpowiedzialne postępowanie i stosowanie środków ochrony roślin	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy operacja może dostarczyć dowodów na działania w zakresie zintegrowanej ochrony przed szkodnikami?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Strategia zintegrowanej ochrony przed szkodnikami ✓ Sprawozdanie z monitorowania ✓ Ocena ryzyka choroby, w tym środki zapobiegawcze ✓ Protokoły operacyjne

Czy uprawa na obszarze jest prowadzona zgodnie z aktualnie obowiązującymi zasadami i najlepszą dostępną technologią integrowanej ochrony roślin?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Protokoły operacyjne ✓ Zalecenia naukowe ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie
Czy można stwierdzić, że stosowane są wyłącznie dozwolone środki ochrony roślin i że przestrzegane są odpowiednie obszary stosowania (uprawy i organizmy szkodliwe) oraz określone zasady stosowania?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Obowiązujące przepisy ✓ Urzędowe zatwierdzenie stosowanego środka ochrony roślin ✓ Protokoły operacyjne (w tym potwierdzenie, że uwzględniono lokalne lub tymczasowe ograniczenia stosowania) ✓ Dokumentacja dotycząca rodzaju uprawy, czasu, obszaru, rodzaju i ilości zastosowania środków ochrony roślin ✓ Ewidencja pochodzenia środków ochrony roślin
Czy można prowadzić odpowiednie ewidencje stosowanych środków ochrony roślin w zależności od rodzaju uprawy (rodzaj, ilość, data zastosowania, obszar zastosowania, powody zastosowania itp.) i czy są one kompletne?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Dokumentacja zastosowanych środków ochrony roślin, w tym ewidencja rodzajów środków ochrony roślin i rodzaju uprawy, ilości, daty zastosowania, obszaru zastosowania, uzasadnienia zastosowania) ✓ Protokoły operacyjne
Czy wszyscy użytkownicy są odpowiednio przeszkoleni i posiadają odpowiednią wiedzę?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Dowód kompetencji i wiedzy specjalistycznej ✓ Certyfikaty szkoleniowe ✓ Wywiad z powiązanym personelem operacji leśnej
Czy dla pracowników dostępna jest odpowiednia odzież ochronna?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ewidencja faktur zakupu ✓ Ewidencja wydawania odzieży ochronnej ✓ Kontrola sprzętu ✓ Umowy zakupu ✓ Wywiady z personelem operacji leśnej
Czy środki ochrony roślin są stosowane wyłącznie przy użyciu odpowiedniego sprzętu do opryskiwania i czy urządzenia są regularnie sprawdzane i kalibrowane?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Protokoły kontroli ✓ Kontrola sprzętu ✓ Protokół kalibracji ✓ Wywiady z personelem operacji leśnej
Czy podczas stosowania środków ochrony roślin unika się ich bezpośredniego zrzutu do wód powierzchniowych?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Identyfikacja wód powierzchniowych ✓ Ocena ryzyka i dokumentacja środków zapobiegawczych ✓ Mapy z wystarczającą rozdzielczością
Czy postępowanie z pozostałościami pestycydów i opakowaniami są zgodne z obowiązującymi przepisami krajowymi lub regionalnymi?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ewidencja dotyczące usuwania pozostałości lub opakowań ✓ Dowód odbioru wydany przez zakład utylizacji lub producenta środków ochrony roślin

3.9 Zasoby wodne są zarządzane w sposób zrównoważony, zasoby wód podziemnych są chronione	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy substancje, o których mowa w wykazie I i wykazie II dyrektywy 80/68/EWG, są przetwarzane na stanowisku w taki sposób, że nie występują ich bezpośrednie lub pośrednie zrzuty do wód podziemnych?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ocena ryzyka i dokumentacja środków zapobiegawczych ✓ Ewidencje operacyjne ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie
Czy substancje, o których mowa w wykazie I i wykazie II dyrektywy 80/68/EWG, są prawidłowo usuwane, tak aby nie było powodu do obaw, że istnieje jakiegokolwiek zagrożenie dla wód podziemnych?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ewidencja dotyczące usuwania pozostałości lub opakowań ✓ Dowód odbioru wydany przez zakład utylizacji lub producenta środków ochrony roślin
Czy w przypadku naturalnych cieków wodnych na obszarze pozyskiwania stosowane są niezbędne środki kontroli erozji?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Identyfikacja naturalnych źródeł wody ✓ Ocena ryzyka i dokumentacja środków zapobiegawczych ✓ Mapy z wystarczającą rozdzielczością
Czy w przypadku nawadniania, np. na plantacjach leśnych, gdzie woda pobierana jest z wód podziemnych lub powierzchniowych, wymagane jest oficjalne zezwolenie lub czy jest to zgodne z obowiązującymi specjalistycznymi przepisami na obszarze pozyskiwania?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Obowiązujące przepisy ✓ Oficjalne zezwolenie od właściwego organu ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Najlepsze praktyki mające zastosowanie w regionie

4 Zrównoważone zasoby węgla	
4.1 Zapewnienie zgodności z kryteriami LULUCF	
Wskaźnik	Środek weryfikacji
Czy operacja może udokumentować w zrozumiały sposób, albo poprzez udowodnienie zgodności na poziomie krajowym, albo poprzez zastosowanie metodologii i wymagań rozporządzenia (UE) 2018/841 (LULUCF), że jej obszar pozyskiwania nie staje się źródłem emisji dwutlenku węgla w wyniku operacji pozyskiwania?	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Wykaz stron porozumienia paryskiego sporządzony przez Organizację Narodów Zjednoczonych ✓ Rejestr NDC UNFCCC ✓ Istniejące przepisy na poziomie krajowym lub regionalnym ✓ Wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności z systemem ✓ Narzędzia obliczeniowe ✓ Plan urządzenia lasu ✓ Inwentaryzacja lasów ✓ Międzynarodowe lub krajowe bazy danych (np. IPCC 2013 Zmienione metody uzupełniające i

	<p>wytyczne dotyczące dobrych praktyk wynikające z protokołu z Kioto)</p> <p>✓ Pełna dokumentacja obliczeń własnych</p>
--	---

Załącznik II: Informacje o podejściach "na poziomie A" i "na poziomie B"

Dyrektywa (UE) 2018/2001 i jej zmieniona wersja określają dwa podejścia do wykazania zrównoważonego charakteru biomasy leśnej: podejście oparte na ryzyku, znane jako "poziom A" oraz audyty w obszarze pozyskiwania, znane jako "poziom B".

W ramach systemu SURE EU wymagania dotyczące zrównoważonego charakteru, które mają zastosowanie zarówno do audytów w obszarze pozyskiwania, jak i do podejścia opartego na ryzyku, są spójne. Zostały one szczegółowo opisane w sekcji 5 niniejszego dokumentu.

Różnica między jednym a drugim podejściem polega na sposobach weryfikacji zgodności z wymaganiami systemu. Jak wyjaśniono w sekcji 4.1 niniejszego dokumentu, w ramach podejścia "na poziomie B" zgodność z przepisami jest weryfikowana poprzez audyty stron trzecich w obszarze pozyskiwania. Zgodnie z podejściem "na poziomie A", gdy ocena ryzyka skutkuje oceną "niskiego ryzyka", istnieją trzy możliwości weryfikacji zgodności: audyt pierwszej strony, audyt drugiej strony lub kontrole wyrwykowe. Jeżeli w wyniku oceny ryzyka okaże się, że istnieje określone ryzyko, wówczas wszyscy producenci muszą zostać poddani kontroli. Dokument "Wytyczne techniczne dotyczące oceny ryzyka niezrównoważonej produkcji biomasy leśnej" szczegółowo wyjaśnia podejście oparte na ocenie ryzyka.

Dokument "Lista kontrolna dla producentów biomasy leśnej" został opracowany z uwzględnieniem specyfiki każdego podejścia, tj. lista kontrolna zawiera konkretne sposoby wykazania zgodności z podejściem "na poziomie A" lub "na poziomie B".

W poniższych akapitach wskazujemy, dla każdego wymogu w tekście prawnym dyrektywy (UE) 2018/2001 i jej zmienionej wersji, gdzie jest on uwzględniony w dokumentach SURE EU.

Podejście na poziomie 'A'

Tekst prawny dyrektywy (UE) 2018/2001 i jej zmienionej wersji	Dokument SURE EU (*)
Art. 29 ust. 6 <i>Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), spełniają następujące kryteria dotyczące zminimalizowania ryzyka użycia paliwa produkowanego z biomasy leśnej pochodzącej z produkcji niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju:</i> (a) państwo, w którym biomasa leśna została pozyskana, posiada krajowe lub regionalne przepisy obowiązujące w dziedzinie pozyskiwania biomasy, a także systemy monitorowania i egzekwowania istniejących przepisów zapewniających:	
<i>(i) legalność operacji pozyskiwania;</i>	SSP Las Sekcja 5.1 TG RA Sekcja 1, 5.4

	CL Poz. nr 3.1.1
(ii) regenerację lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę;	SSP Las sekcja 5.7.5, 5.9.2 TG RA Sekcja 1, 5.5 CL Poz. nr 3.2.1
(iii) ochronę obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego lub przez właściwy organ, w tym terenów podmokłych, obszarów trawiastych, wrzosowisk i torfowisk, z myślą o ochronie różnorodności biologicznej i zapobieganiu niszczeniu siedlisk;	SSP Las Sekcja 4.3.3.1, 5.3 TG RA Sekcja 1, sekcja 5.8 TG HR sekcja 2.4 CL Poz. nr 3.3.1
(iv) że pozyskiwanie biomasy odbywa się z uwzględnieniem zachowania jakości gleby i różnorodności biologicznej zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej w celu zapobiegania niekorzystnym skutkom w sposób pozwalający uniknąć pozyskiwania pniaków i korzeni, degradacji lasów pierwotnych i starych drzewostanów zgodnie z definicją obowiązującą w kraju, w którym znajduje się las, lub przekształcania tych lasów w plantacje leśne, lub pozyskiwania na glebach wrażliwych; że pozyskiwanie jest prowadzone zgodnie z maksymalnymi progami zrębu zupełnego zgodnie z definicją obowiązującą w kraju, którym znajduje się las, oraz z odpowiednimi dla danego miejsca i w danych uwarunkowaniach ekologicznymi progami pozyskiwania drewna posuszowego; oraz, że pozyskiwanie jest prowadzone zgodnie z wymogami dotyczącymi wykorzystywania systemów pozyskiwania drewna, które minimalizują niekorzystny wpływ na jakość gleby, w tym zagęszczanie gleby, oraz na cechy różnorodności biologicznej i siedliska;	SSP Las Sekcja 5.2, 5.7, 5.8 TG RA Sekcja 1, 5.6, 5.7 CL Poz. nr 1.7.1, 3.4.1, 3.5.1, 3.7.1, 3.8.1
(v) że pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu;	SSP Las Sekcja 5.9 TG RA Sekcja 1, 5.10

	CL Poz. nr 3.6.1
(vi) że lasy, w których pozyskuje się biomasę leśną, nie pochodzą z terenów o statusie, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 lit. a), b), d) i e), ust. 4 lit. a) i ust. 5, na tych samych warunkach określania statusu gruntów określonych w tych ustępach; oraz	SSP Las Sekcja 4.3.3, 5.4, 5.5, 5.6 TG RA Sekcja 1, 5.9 TG HR sekcja 2.1, 2.2, 2.3
(vii) że instalacje produkujące biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy leśnej składają oświadczenie zapewniające, poparte procesami wewnętrznymi na poziomie przedsiębiorstwa, do celów audytów przeprowadzanych zgodnie z art. 30 ust. 3 oraz że biomasa leśna nie pochodzi z gruntów, o których mowa w ppkt (vi) niniejszego akapitu.	SSP Las Sekcja 4.1.3 TG RA Sekcja 1, sekcja 2.2, 4.4.1 SSP USE sekcja 4.1 CL Poz. nr 3.12.1

Podejście na poziomie 'B'

Tekst prawny dyrektywy (UE) 2018/2001 i jej zmienionej wersji	Dokument SURE EU (*)
Art. 29 ust. 6 Biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej uwzględnione do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), spełniają następujące kryteria dotyczące zminimalizowania ryzyka użycia paliwa produkowanego z biomasy leśnej pochodzącej z produkcji niespełniającej kryteriów zrównoważonego rozwoju: (b) jeżeli dowody, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, nie są dostępne, biopaliwa, biopłyny i paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej są uwzględniane do celów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), b) i c), o ile na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania istnieją systemy zarządzania zapewniające:	
(i) legalność operacji pozyskiwania;	SSP Las Sekcja 5.1 CL Poz. nr 3.1.2
(ii) regenerację lasu na obszarach, z których pozyskiwano biomasę;	SSP Las sekcja 5.7.5, 5.9.2 CL Poz. nr 3.2.2
(iii) ochronę obszarów wyznaczonych prawem międzynarodowym lub krajowym lub przez odpowiedni właściwy organ do celów ochrony przyrody, w tym terenów podmokłych i trawiastych, wrzosowisk i torfowisk, z myślą o ochronie różnorodności biologicznej i zapobieganiu niszczeniu siedlisk, chyba że zostaną przedstawione dowody, że pozyskiwanie danego surowca nie narusza tych celów ochrony przyrody;	SSP Las Sekcja 4.3.3.1, 5.3 TG HR sekcja 2.4 CL Poz. nr 3.3.2

<p><i>(iv) że pozyskiwanie biomasy odbywa się z uwzględnieniem zachowania jakości gleby i różnorodności biologicznej zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej w celu zapobiegania niekorzystnym skutkom w sposób pozwalający uniknąć pozyskiwania pniaków i korzeni, degradacji lasów pierwotnych i starych drzewostanów zgodnie z definicją obowiązującą w kraju, w którym znajduje się las, lub przekształcania tych lasów w plantacje leśne, lub pozyskiwania na glebach wrażliwych; że pozyskiwanie jest prowadzone zgodnie z maksymalnymi progami zrębu zupełnego zgodnie z definicją obowiązującą w kraju, którym znajduje się las, oraz z odpowiednimi dla danego miejsca i w danych uwarunkowaniach ekologicznymi progami pozyskiwania drewna posuszowego; oraz, że pozyskiwanie jest prowadzone zgodnie z wymogami dotyczącymi wykorzystywania systemów pozyskiwania drewna, które minimalizują niekorzystny wpływ na jakość gleby, w tym zagęszczanie gleby, oraz na cechy różnorodności biologicznej i siedliska; oraz</i></p>	<p><i>SSP Las Sekcja 5.2, 5.7, 5.8</i></p> <p><i>CL Poz. nr 1.7.1, 3.4.2, 3.5.2, 3.7.2, 3.8.2</i></p>
<p><i>(v) że pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu.</i></p>	<p><i>SSP Las Sekcja 5.9</i></p> <p><i>CL Poz. nr 3.9.2</i></p>

(*) UWAGI:

SSP Las: Zasady systemu dotyczące produkcji biomasy leśnej

SSP Użytek: Zasady systemu dotyczące wykorzystania, przetwarzania i dystrybucji/handlu paliwami z biomasy oraz ich konwersji na energię elektryczną i ciepło

TG HR: Wskazówki techniczne Obszary z ograniczeniami pozyskiwania

TG RA: Wytyczne techniczne dotyczące oceny ryzyka niezrównoważonej produkcji biomasy leśnej

Załącznik III: Informacje o zmianach

Informacje o zmianach Wersja 3.0

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Cały dokument	Wersja 2.0 zaktualizowana do 3.0	20.05.2025
Cały dokument	Korekta drobnych literówek	20.05.2025
Cały dokument	Zaktualizowane odniesienie do zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001 (RED III)	20.05.2025
Sekcja 1	Dyrektywa (UE) 2018/2001 (RED II) ustanawia cele polityczne dla państw członkowskich UE [...] zmieniono na: Dyrektywa (UE) 2018/2001 (RED II) i zmieniona dyrektywa (UE) 2018/2001 (w skrócie RED III) ustanawiają cele polityczne dla państw członkowskich UE [...]	20.05.2025
Sekcja 2	dodano: Odpady i pozostałości, które są bezpośrednio wytwarzane przez leśnictwo, są uważane za biomasę leśną zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001.	20.05.2025
Sekcja 3	Sekcje 3.1 do 3.5 w poprzedniej wersji zostały usunięte. Wszystkie definicje zawarte w dokumencie systemowym "Definicje w systemie SURE-EU" i usunięte tutaj dodano: Po pierwsze, "biomasa leśna" jest zdefiniowana jako biomasa produkowana w leśnictwie w dyrektywie RED III.	20.05.2025
Sekcja 3.2	W systemie SURE-EU las sadzony, który jest intensywnie zarządzany i spełnia, w momencie sadzenia i dojrzałości drzewostanu [...] zmieniono na: W systemie SURE-EU i zgodnie z art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 las sadzony, który jest intensywnie zarządzany i spełnia, w momencie sadzenia i dojrzałości drzewostanu [...]	20.05.2025
Sekcja 3.4	dodano: Obszar pozyskiwania W ramach RED III i w systemie SURE-EU "obszar pozyskiwania" odnosi się do geograficznie określonego obszaru, z którego pozyskiwany jest surowiec w postaci biomasy leśnej, z którego wiarygodne i niezależne informacje są dostępne i gdzie warunki są wystarczająco jednorodne, aby ocenić ryzyko zrównoważonego charakteru i legalności biomasy leśnej.	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 3.5	<p>dodano:</p> <p>Regeneracja lasu</p> <p>Jak stwierdzono w RED III, "regeneracja lasu" oznacza ponowne utworzenie drzewostanu w sposób naturalny lub sztuczny po usunięciu poprzedniego drzewostanu w wyniku wyrębu lub z przyczyn naturalnych, w tym pożaru lub burzy.</p>	20.05.2025
Sekcja 4.1	<p>Kompleksowe przeformułowania i wyjaśnienia w odniesieniu do weryfikacji zgodności systemu, w szczególności: wyjaśnienie weryfikacji na poziomie A i na poziomie B oraz wprowadzenie audytów pierwszej i drugiej strony dla obszarów niskiego ryzyka w sekcji 4.1.3.</p> <p>poprawiono na:</p> <p>[...] W przypadku biomasy leśnej spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju można udowodnić poprzez audyty w obszarze pozyskiwania (tzw. "podejście na poziomie B") lub podejście oparte na ryzyku (tzw. "podejście na poziomie A"[...]).</p> <p>[...] W systemie SURE-EU, podczas audytów i kontroli, zgodność z wymaganiami zrównoważonego rozwoju dla biomasy leśnej może być weryfikowana w obszarze jej pozyskiwania przy użyciu listy kontrolnej SURE dla produkcji biomasy leśnej zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. [...]</p> <p>usunięto:</p> <p>Ponadto, informacje te stanowią kluczowy wkład do oświadczenia zapewniającego, że biomasa leśna nie jest pozyskiwana z obszarów, na których nie można uprawiać biomasy (tj. gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności, terenów podmokłych lub torfowisk w odniesieniu do daty granicznej), które ma być składane przez instalacje produkujące paliwa z biomasy leśnej. Warunki dotyczące gruntów do pozyskiwania biomasy leśnej są określone w sekcji [...] i sekcji [...]. Więcej informacji na temat oświadczenia zapewniającego można znaleźć w dokumencie "Zasady systemu dotyczące wykorzystania paliw z biomasy".</p> <p>dodano:</p> <p>Ponadto, informacje te stanowią kluczowy wkład do oświadczenia zapewniającego, że biomasa leśna nie jest pozyskiwana z obszarów, na których nie można uprawiać biomasy (tj. gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności, terenów podmokłych lub torfowisk w odniesieniu do daty granicznej), które ma być składane przez instalacje produkujące paliwa z biomasy leśnej. Warunki dotyczące gruntów do pozyskiwania biomasy leśnej są określone w</p>	20.05.2025

	sekcji [...] i sekcji [...]. Więcej informacji na temat oświadczenia zapewniającego można znaleźć w dokumencie "Zasady systemu dotyczące wykorzystania paliw z biomasy".	
Sekcja 4.2	<p>- obszary wyznaczone przez prawodawstwo międzynarodowe lub krajowe lub przez właściwy organ jako obszary ochrony przyrody, w tym tereny podmokłe i torfowiska, są chronione,</p> <p>zmieniono na:</p> <p>obszary wyznaczone przez prawodawstwo międzynarodowe lub krajowe lub przez właściwy organ jako obszary ochrony przyrody, w tym tereny podmokłe, użytki zielone, wrzosowiska i torfowiska, są chronione,</p>	20.05.2025
Sekcja 4.2	<p>dodano:</p> <p>- że lasy, w których pozyskiwana jest biomasa leśna, nie pochodzą z obszarów, na których nie można uprawiać biomasy, tj. gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, terenów podmokłych i torfowisk w odniesieniu do daty granicznej,</p>	20.05.2025
Sekcja 4.2	<p>- podczas pozyskiwania biomasy dba się o zachowanie jakości gleby i różnorodności biologicznej, aby zminimalizować szkody,</p> <p>zmieniono na:</p> <p>podczas pozyskiwania dba się o zachowanie jakości gleby i różnorodności biologicznej, aby zminimalizować szkody i zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej</p>	20.05.2025
Sekcja 4.3	<p>dodano:</p> <p>Dyrektywa RED III ustanawia ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy na terenie niektórych cennych krajobrazów, takich jak tereny o wysokiej różnorodności biologicznej lub wysokiej zawartości węgla. Potwierdzenie statusu gruntu jest zatem szczególnie ważne, aby wykazać, że biomasa leśna jest pozyskiwana z poszanowaniem obszarów, na których obowiązują ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy.</p> <p>dodano:</p> <p>Ograniczenia te są określone w art. 29 ust. 3 lit. a, b, d i e, art. 29 ust. 4 lit. a i art. 29 ust. 5 dyrektywy RED III.</p>	20.05.2025
Sekcja 4.1.3	<p>dodano:</p> <p>[...] Jeśli nie ma przepisów przewidujących poświadczenia zapewniające na poziomie krajowym / niższym niż krajowy (poziom A), należy przedstawić dowody w drodze audytu i / lub kontroli w obszarze pozyskiwania, że biomasa nie pochodzi z obszarów zakazanych (zgodnie z art. 29 ust. 3-5 zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001). [...]</p> <p>dodano:</p> <p>[...] obszary wyznaczone przez prawodawstwo międzynarodowe lub krajowe lub przez właściwy organ jako obszary ochrony przyrody, w tym tereny podmokłe i</p>	20.05.2025

	<p>torfowiska, są chronione, w celu zachowania różnorodności biologicznej i zapobiegania niszczeniu siedlisk [...]</p> <p>poprawiono na: [...] Audyt pierwszej lub drugiej strony (podejście na poziomie A). Zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001, tylko w przypadku, gdy obszar pozyskiwania jest oceniany jako obszar niskiego ryzyka, audyty wewnętrzne i audyty dostawców (odpowiednio audyty pierwszej lub drugiej strony) [...]</p> <p>Artykuł 29 ust. 3-5 zmieniono na Art. 29 ust. 3 lit. a), b), d) i e), art. 29 ust. 4 lit. a), art. 29 ust. 5</p>	
Sekcja 4.1.2	<p>poprawiono na: [...] oceny ryzyka (wyjaśnionej w następnej sekcji). W przypadku braku oceny ryzyka dla obszaru pozyskiwania, niezależny, zewnętrzny audyt dla wszystkich producentów leśnych grupy zostanie przeprowadzony zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. Jeśli istnieje ocena ryzyka, która klasyfikuje obszar pozyskiwania jako "określone ryzyko", wówczas wszyscy producenci biomasy leśnej są kontrolowani również zgodnie z kryteriami art. 29 ust. 6b i 7b zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001. [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 4.2	<p>dodano: instalacje produkujące paliwo z biomasy leśnej składają oświadczenie zapewniające, że biomasa nie pochodzi z obszarów, z których nie można pozyskiwać biomasy.</p>	20.05.2025
Sekcja 4.3.3	<p>dodano: Są one zawarte w art. 29 ust. 3 lit. a, b, d i e oraz ust. 4 lit. a dyrektywy RED III.</p> <p>Sekcję "4.3.3. Grunty z ograniczeniami w pozyskiwaniu biomasy" dodano w celu poprawy czytelności dokumentu. Główna zmiana polega na tym, że przykłady środków służących do wykazania statusu gruntu zostały podsumowane w jednej sekcji, aby uniknąć redundancji.</p> <p>Wprowadzono koncepcje "typu I" i "typu II" ograniczeń w pozyskiwaniu biomasy, aby odnieść się do gruntów, na których biomasa nie może być pozyskiwana w żadnych okolicznościach lub gdzie pozyskiwanie jest możliwe tylko po spełnieniu określonych wymagań.</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 4.3.3.2	poprawiono na: [...] Zgodnie z art. 29 ust. 3 zmienionej dyrektywy 2018/2001 kategoria "gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej" obejmuje lasy pierwotne i lasy starodrzewu [...]	20.05.2025
Sekcja 4.3.3.3	poprawiono na: [...] Zgodnie z art. 29 ust. 4 zmienionej dyrektywy 2018/2001 paliwa z biomasy wytworzone z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o statusie terenów podmokłych (ograniczenie typu I) [...]	20.05.2025
Sekcja 4.3.3.4	poprawiono na: [...] Zgodnie z art. 29 ust 5 zmienionej dyrektywy 2018/2001 biomasa leśna może być pozyskiwana na torfowiskach, o ile zostaną przedstawione dowody, że uprawa i pozyskiwanie tego surowca [...]	20.05.2025
Sekcja 4.4.6	Biomasy leśnej nie wolno produkować lub pozyskiwać z terenów o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności [...] zmieniono na: Biomasa leśna nie może być produkowana lub pozyskiwana z gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności [...]	20.05.2025
Sekcja 4.4.6.1	4.4.6.1 Lasy pierwotne, lasy starodrzewu i lasy o wysokiej bioróżnorodności Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które posiadały którykolwiek z tych statusów w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają taki status: <ul style="list-style-type: none"> - lasy pierwotne; inne zalesione grunty rodzimych gatunków, gdzie nie ma wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone; oraz lasy starodrzewu - lasy o wysokiej bioróżnorodności i inne grunty zalesione, które nie uległy degradacji i są bogate gatunkowo oraz zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez właściwy organ. Środki weryfikacji mogą obejmować: <ul style="list-style-type: none"> - Oficjalne mapy - Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) - Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp. Sprawozdania ekspertów, które zostaną sprawdzone w ramach audytu. zmieniono na: 4.4.6.1 Lasy pierwotne i lasy starodrzewu Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które	20.05.2025

	<p>posiadały którykolwiek z tych statusów w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają taki status:</p> <ul style="list-style-type: none"> - lasy pierwotne; inne zalesione grunty rodzimych gatunków, gdzie nie ma wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone; oraz lasy starodrzewu <p>Środki weryfikacji mogą obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Oficjalne mapy - Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) - Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp. <p>Sprawozdania ekspertów, które zostaną sprawdzone w ramach audytu.</p>	
Sekcja 4.4.6.2	<p>dodano:</p> <p>4.4.6.2 Lasy o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które posiadały którykolwiek z tych statusów w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają taki status:</p> <ul style="list-style-type: none"> - lasy o wysokiej bioróżnorodności i inne grunty zalesione, które nie uległy degradacji i są bogate gatunkowo oraz zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez właściwy organ, chyba że zostaną przedstawione dowody, że produkcja surowca nie kolidowała z celami ochrony przyrody. <p>Środki weryfikacji mogą obejmować:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Oficjalne mapy - Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) - Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp. <p>Sprawozdania ekspertów, które zostaną sprawdzone w ramach audytu.</p>	20.05.2025
Sekcja 4.4.6.3	<p>Sekcja 4.4.6.2 Użytki zielone</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Sekcja 4.4.6.3 Użytki zielone</p> <p>Paliw z biomasy leśnej nie wolno produkować z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...]</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Paliwa z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...]</p>	20.05.2025

	dodano: W przypadku nienaturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności, pozyskiwanie nie jest możliwe, chyba że przedstawione zostaną dowody na to, że pozyskiwanie surowca jest niezbędne do utrzymania statusu użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności. Więcej informacji na temat tego wymogu znajduje się w sekcji 5.4.3.2.	
Sekcja 4.4.6.4	Sekcja 4.4.6.3 Wrzosowiska zmieniono na: Sekcja 4.4.6.4 Wrzosowiska Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...] zmieniono na: Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...]	20.05.2025
Sekcja 4.4.7	Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowca pozyskanego z gruntów o wysokich zasobach węgla [...] zmieniono na: Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowca pozyskanego z gruntów o wysokich zasobach węgla [...]	20.05.2025
Sekcja 4.4.5	Uprawa i zbiór biomasy na gruntach znajdujących się na obszarach chronionych, na których dozwolona jest gospodarka leśna, stanowi wyjątkowy przypadek. Operacja leśna musi udokumentować, czy gospodarka leśna ma miejsce na obszarze wyznaczonym do celów ochrony przyrody oraz czy wymagania ochrony przyrody zostały spełnione podczas uprawy i pozyskiwania surowca na biomasę. zmieniono na: Uprawa i zbiór biomasy na gruntach znajdujących się na obszarach chronionych, na których dozwolona jest gospodarka leśna, stanowi wyjątkowy przypadek. Operacja leśna musi udokumentować, czy gospodarka leśna ma miejsce na obszarze wyznaczonym do celów ochrony przyrody, w tym terenów podmokłych, użytków zielonych, wrzosowisk i torfowisk, oraz czy wymagania ochrony przyrody zostały spełnione podczas uprawy i pozyskiwania surowca na biomasę. Ponadto w ramach RED III należy również przestrzegać, aby biomasa leśna nie była pozyskiwana z obszarów, na których nie można uprawiać biomasy, tj. gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, terenów podmokłych lub torfowisk w odniesieniu do daty granicznej, jak wyszczególniono w sekcji [...].	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 4.4.5	usunięto: oficjalne zezwolenia na pozyskiwanie drewna, w tym warunki zapewniające brak konfliktu z odpowiednimi celami ochrony przyrody	20.05.2025
Sekcja 4.4.6	dodano: Grunty o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności Biomasa leśna nie może być produkowana lub pozyskiwana z gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, a mianowicie gruntów, które posiadały jeden ze statusów wskazanych w następnych sekcjach w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają ten status. Więcej informacji na temat warunków, w których biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności, można znaleźć w sekcji [...] "	20.05.2025
Sekcja 4.4.6.1	dodano: Lasy pierwotne, lasy starodrzewu i lasy o wysokiej bioróżnorodności Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które posiadały którykolwiek z tych statusów w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają taki status: <ul style="list-style-type: none"> - lasy pierwotne; inne zalesione grunty rodzimych gatunków, gdzie nie ma wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone; oraz lasy starodrzewu - lasy o wysokiej bioróżnorodności i inne grunty zalesione, które nie uległy degradacji i są bogate gatunkowo oraz zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez właściwy organ. Środki weryfikacji mogą obejmować: <ul style="list-style-type: none"> - Oficjalne mapy - Potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) - Plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskania drewna itp. Sprawozdania ekspertów, które zostaną sprawdzone w ramach audytu.	20.05.2025
Sekcja 4.4.6.2	dodano: Użytki zielone Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które w styczniu 2008 r. lub później były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status.	20.05.2025

	<p>Poniżej podano przykłady środków weryfikacji (niewyczerpująca lista):</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostarczenie dowodów na to, że las, w którym pozyskiwana jest biomasa, jest starszy niż 20 lat - plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskiwania itp. - sprawdzenie zgodności z wymaganiami dla obszarów chronionych przez jednostkę certyfikującą - dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony - podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym producent biomasy rolniczej musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów - wyciąg z dokumentu wyznaczenia obszaru chronionego <p>ocena niezależnego eksperta, która zostanie sprawdzona w ramach audytu.</p>	
Sekcja 4.4.6.3	<p>dodano: Wrzosowiska</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status.</p> <p>Następujące środki można uznać za środki weryfikacji (niewyczerpująca lista):</p> <ul style="list-style-type: none"> - potwierdzenie, że obszar pozyskiwania jest lasem od czasu przed styczniem 2008 r. poprzez plany urządzenia leśnej, protokoły operacyjne, protokoły pozyskiwania itp. - ocena zewnętrzna, sprawdzana w ramach audytu. <p>międzynarodowe i krajowe bazy danych, np. przeglądarka Natura 2000.</p>	20.05.2025
Sekcja 4.4.7	<p>dodano: Tereny podmokłe</p> <p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o wysokiej zawartości węgla, a mianowicie gruntów, które miały status terenów podmokłych w styczniu 2008 r. i już go nie mają. Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli w momencie uzyskania surowca grunty miały taki sam status jak w styczniu 2008 r.</p> <p>Więcej informacji na temat warunków, w których biomasa leśna nie może być pozyskiwana z terenów podmokłych, przedstawiono w sekcji 5.5 "Biomasa leśna nie pochodzi z terenów podmokłych".</p> <p>Możliwe sposoby weryfikacji to (niewyczerpująca lista):</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności - międzynarodowe i krajowe bazy danych - obrazowanie satelitarne 	20.05.2025

	<ul style="list-style-type: none"> - oficjalne mapy - potwierdzenie przez właściwy organ (w stosownych przypadkach) <p>plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne, protokoły pozyskiwania itp.</p>	
Sekcja 4.4.8	<p>Torfowiska i tereny podmokłe</p> <p>zmieniono/przenumerowano:</p> <p>Torfowiska</p> <p>i dodano:</p> <p>Więcej informacji na temat warunków, w których biomasa leśna nie może być pozyskiwana na torfowiskach, znajduje się w sekcji [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 5	<p>usunięto:</p> <p>poprzez systemy zarządzania</p>	20.05.2025
Sekcja 5	<p>dodano:</p> <p>[...] Wymagania te są zgodne z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej. [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 5.3	<p>Ta sekcja została ponownie napisana w celu wyjaśnienia i zwiększenia czytelności.</p> <p>dodano:</p> <p>Na podstawie art. 29 ust. 6 dyrektywy RED III</p>	20.05.2025
Sekcja 5.3	<p>Brak negatywnego wpływu na obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Obszary wyznaczone do celów ochrony przyrody celów są chronione</p>	20.05.2025
Sekcja 5.3	<p>[...] w tym na terenach podmokłych i torfowiskach, [...]</p> <p>zmieniono na:</p> <p>[...] w tym na terenach podmokłych, użytkach zielonych, wrzosowiskach i torfowiskach, [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 5.3	<p>dodano:</p> <p>Oprócz ograniczeń użytkowania określonych przez prawo, w ramach dyrektywy RED III należy również przestrzegać, aby biomasa leśna nie była pozyskiwana z obszarów, na których nie można uprawiać biomasy, tj. gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, o wysokiej zawartości węgla lub o statusie torfowisk w odniesieniu do daty granicznej, jak wyszczególniono w sekcji [...].</p>	20.05.2025
Sekcja 5.4	<p>Ta sekcja została ponownie napisana w celu wyjaśnienia i zwiększenia czytelności.</p> <p>Biomasy leśnej nie wolno produkować lub pozyskiwać z terenów o wysokiej wartości pod względem bioróżnorodności [...]</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Biomasa leśna nie może być produkowana lub pozyskiwana z gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności [...]</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.4.1	<p>dodano:</p> <p>Biomasa leśna nie pochodzi z lasów pierwotnych ani z lasów starodrzewu</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które były lasami pierwotnymi; innych gruntów zalesionych rodzimymi gatunkami, na których nie ma wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone; oraz lasów starodrzewu rosnących w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status.</p> <p>Lasy pierwotne to lasy, w których rosną rodzime gatunki drzew, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone. Nie ma również wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka. Lasy starodrzewu to lasy pierwotne lub wtórne, które osiągają określone parametry wiekowe i pewne atrybuty bez zakłóceń spowodowanych przez człowieka lub ostatnia znacząca interwencja człowieka miała miejsce wystarczająco dawno temu, aby przywrócić naturalny skład gatunkowy i procesy.</p> <p>Niektóre z głównych cech lasów pierwotnych obejmują naturalną dynamikę lasu, taką jak naturalny skład gatunkowy drzew, występowanie martwego drewna, naturalną strukturę wiekową i naturalne procesy regeneracji. Obszar ten jest również wystarczająco duży, aby utrzymać naturalne procesy ekologiczne. Lasy starodrzewu posiadają większość z tych cech. Ponadto charakterystyka wiekowa jest istotna w lasach starodrzewu. Poniższe kryteria mają charakter referencyjny: (i) drzewostany osiągają średnio połowę maksymalnej długowieczności gatunku dominującego oraz (ii) niektóre drzewa są już bliskie osiągnięcia maksymalnej długowieczności.</p> <p>Rodzime gatunki drzew to gatunki, które rosną w swoim naturalnym zasięgu w miejscach i warunkach klimatycznych, do których zostały przystosowane w drodze naturalnej ewolucji bez interwencji człowieka. Są one charakterystyczne dla lasów pierwotnych, ale niekoniecznie dla lasów starodrzewu.</p> <p>Rodzime gatunki drzew nie obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gatunków drzew wprowadzonych przez ludzi na obszary, na których nigdy by nie wyrosły bez interwencji człowieka - gatunków drzew i/lub gatunków uprawnych, które nie rosłyby w tych miejscach lub w tych warunkach klimatycznych bez interwencji człowieka, nawet jeżeli te miejsca i/lub warunki klimatyczne nadal znajdują się w szerszym geograficznym zasięgu wzrostu <p>Wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka to:</p>	20.05.2025

	<ul style="list-style-type: none"> - wykorzystanie gospodarcze (np. pozyskiwanie drewna, karczowanie lasów, zmiana użytkowania gruntów) - obszar mocno podzielony przez infrastrukturę (np. ulice, linie energetyczne) - zakłócenia naturalnej różnorodności biologicznej (np. znacząca obecność nierodzimych gatunków roślin i zwierząt) <p>Drewno posuszowe to cała nieożywiona biomasa drzewna niezawarta w ściółce, stojąca, leżąca na ziemi lub w glebie, w tym drewno leżące na powierzchni, gruboziarniste szczątki, martwe korzenie i pniaki o średnicy większej lub równej 15 cm lub innej średnicy stosowanej w danym kraju. Czynności wykonywane przez ludność tubylczą i inne tradycyjne grupy ludności, których źródła utrzymania zależą od wykorzystania produktów leśnych i które mają niewielki wpływ na zalesione grunty (np. zbieranie drewna i produktów niedrzewnych, wykorzystywanie niewielkiej liczby drzew i karczowanie na małą skalę w ramach tradycyjnych systemów użytkowania) nie są uważane za wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka, o ile ich wpływ na las jest niewielki.</p> <p>Definicje kraju pochodzenia lasów pierwotnych i lasów starodrzewu powinny mieć pierwszeństwo. W przypadku braku lokalnego odniesienia, należy wziąć pod uwagę podane tutaj definicje.</p>	
Sekcja 5.4	<p>dodano:</p> <p>Biomasa z gruntów o wysokiej wartości bioróżnorodności</p> <p>Biomasa leśna nie może być produkowana lub pozyskiwana z gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej, a mianowicie gruntów, które posiadały jeden następujących statusów w styczniu 2008 r. lub później, niezależnie od tego, czy grunty te nadal posiadają ten status.</p> <p>Biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów objętych tymi statusami, niezależnie od tego, czy są one zdefiniowane w przepisach krajowych lub niższego szczebla, które mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania.</p>	20.05.2025
Sekcja 5.4.1	<p>Lasy starodrzewu to lasy pierwotne lub wtórne, które osiągają określone parametry wiekowe i pewne atrybuty bez zakłóceń spowodowanych przez człowieka lub ostatnia znacząca interwencja człowieka miała miejsce wystarczająco dawno temu, aby przywrócić naturalny skład gatunkowy i procesy.</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Lasy starodrzewu definiuje się jako drzewostan lub obszar leśny składający się z rodzimych gatunków drzew, które rozwinęły się, głównie w wyniku naturalnych procesów, struktur i dynamiki zwykle związanych z późno-seralnymi fazami rozwojowymi w lasach pierwotnych lub niezakłóconych lasach tego samego typu. Ślady dawnej</p>	20.05.2025

	<p>działalności człowieka mogą być widoczne, ale stopniowo zanikają lub są zbyt ograniczone, aby znacząco zakłócić naturalne procesy.</p> <p>Odniesienie 21: SWD(2023) 62 OSTAT. WYTYCZNE KOMISJI DOTYCZĄCE DEFINIOWANIA, MAPOWANIA, MONITOROWANIA I ŚCISŁEJ OCHRONY LASÓW PIERWOTNYCH I LASÓW STARODRZEWU W UE. Wyciąg z sekcji 2.3.</p> <p>dodano: Zgodnie z art. 29 ust. 3 lit. a,</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które były lasami pierwotnymi [...]</p> <p>zmieniono na: Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które były lasami pierwotnymi [...]</p>	
Sekcja 5.4.1	<p>usunięto: Biomasa leśna nie pochodzi z lasów pierwotnych Lasy pierwotne to lasy, w których rosną rodzime gatunki drzew, a procesy ekologiczne nie są znacząco zakłócone. Nie ma również wyraźnie widocznych oznak działalności człowieka lub ostatnia znacząca interwencja człowieka miała miejsce na tyle dawno temu, że naturalny skład gatunkowy i procesy zostały przywrócone. Niektóre z głównych cech lasów pierwotnych obejmują naturalną dynamikę lasu, taką jak naturalny skład gatunkowy drzew, występowanie martwego drewna, naturalną strukturę wiekową i naturalne procesy regeneracji. Obszar ten jest również wystarczająco duży, aby utrzymać naturalne procesy ekologiczne. Rodzime gatunki drzew to gatunki, które rosną w swoim naturalnym zasięgu w miejscach i warunkach klimatycznych, do których zostały przystosowane w drodze naturalnej ewolucji bez interwencji człowieka. Rodzime gatunki drzew nie obejmują:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gatunków drzew wprowadzonych przez ludzi na obszary, na których nigdy by nie wyrosły bez interwencji człowieka - gatunków drzew i/lub gatunków uprawnych, które nie rosłyby w tych miejscach lub - w tych warunkach klimatycznych bez interwencji człowieka, nawet jeżeli te miejsca i/lub warunki 	20.05.2025

	<p>klimatyczne nadal znajdują się w szerszym geograficznym zasięgu wzrostu.</p> <p>Wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykorzystanie gospodarcze (np. pozyskiwanie drewna, karczowanie lasów, zmiana użytkowania gruntów) - obszar mocno podzielony przez infrastrukturę (np. ulice, linie energetyczne) - zakłócenia naturalnej różnorodności biologicznej (np. znacząca obecność nierodzimych gatunków roślin i zwierząt) <p>Drewno posuszowe to cała nieożywiona biomasa drzewna niezawarta w ściółce, stojąca, leżąca na ziemi lub w glebie, w tym drewno leżące na powierzchni, gruboziarniste szczątki, martwe korzenie i pniaki o średnicy większej lub równej 10 cm lub innej średnicy stosowanej w danym kraju.</p> <p>Czynności wykonywane przez ludność tubylczą i inne tradycyjne grupy ludności, których źródła utrzymania zależą od wykorzystania produktów leśnych i które mają niewielki wpływ na zalesione grunty (np. zbieranie drewna i produktów nieдрzewnych, wykorzystywanie niewielkiej liczby drzew i karczowanie na małą skalę w ramach tradycyjnych systemów użytkowania) nie są uważane za wyraźnie widoczne oznaki działalności człowieka, o ile ich wpływ na las jest niewielki.</p>	
Sekcja 5.4.2	<p>dodano:</p> <p>Na podstawie art. 29 ust. 3 , lit. b dyrektywy RED III, Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o wysokiej bioróżnorodności lub innych gruntów zalesionych w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...]</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o wysokiej bioróżnorodności lub innych gruntów zalesionych w styczniu 2008 r. lub po tej dacie [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 5.4.2	<p>dodano:</p> <p>Biomasa leśna nie pochodzi z lasów o wysokiej bioróżnorodności i innych gruntów zalesionych, które są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane</p> <p>Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o wysokiej bioróżnorodności lub innych gruntów zalesionych w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy</p>	20.05.2025

	<p>grunty te nadal mają taki status, chyba że przedstawiono dowody na to, że produkcja tych surowców nie kolidowała z ochroną statusu bioróżnorodności.</p> <p>Lasy i inne grunty zalesione o wysokiej bioróżnorodności definiuje się jako lasy i inne grunty zalesione, które nie uległy degradacji i są bogate gatunkowo i zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez odpowiedni właściwy organ.</p> <p>W kontekście tego kryterium stosuje się definicje "zdegradowany" i "bogaty gatunkowo" zawarte w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1307/2014.</p> <p>"Różnorodność biologiczna" lub "bioróżnorodność" jest definiowana przez Konwencję o różnorodności biologicznej jako:</p> <p>"zmienność wśród żywych organizmów ze wszystkich źródeł, (...); obejmuje to różnorodność w obrębie gatunku, między gatunkami i ekosystemami."</p> <p>Różnorodność biologiczna nie ogranicza się zatem do gatunków flory i fauny (zwierząt, roślin wyższych, mchów, porostów, grzybów i mikroorganizmów) per se. Wiele gatunków dzieli się również na podgatunki i odmiany regionalne, a także na genetycznie różne populacje. Różnorodność biologiczna obejmuje zatem wewnątrzgatunkową różnorodność genetyczną, a także siedliska organizmów i ekosystemów. W uproszczeniu bioróżnorodność opisuje zatem poziomy "różnorodności siedlisk", "różnorodności gatunków" i "różnorodności genetycznej w obrębie gatunków".</p> <p>Niezdegradowany oznacza niecharakteryzujący się długotrwałą utratą różnorodności biologicznej z powodu, na przykład, nadmiernego użytkowania, mechanicznego uszkodzenia roślinności, erozji gleby lub utraty jakości gleby.</p> <p>W przypadku obszarów bogatych w gatunki jest to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków krytycznie zagrożonych lub podatnych na zagrożenia, sklasyfikowanych na Czerwonej Liście Gatunków Zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody lub na innych listach o podobnym przeznaczeniu dla gatunków lub siedlisk, ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub uznanych przez właściwy organ krajowy w kraju pochodzenia surowca - siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków endemicznych lub o ograniczonym zasięgu - siedlisko o istotnym znaczeniu dla wewnątrzgatunkowej różnorodności genetycznej - siedlisko o istotnym znaczeniu dla globalnie znaczących koncentracji gatunków wędrownych lub gatunków stadnych - ekosystem o znaczeniu regionalnym lub krajowym, wysoce zagrożony lub wyjątkowy 	
--	--	--

	<p>Lasy lub grunty leśne w następujących regionach Unii Europejskiej muszą, bez wyjątku, być uznawane za wysoce zróżnicowane lasy lub grunty leśne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG Rady Europejskiej - siedliska o dużym znaczeniu dla gatunków zwierząt i roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (UE) (załączniki II i IV do dyrektywy 92/43/EWG) - siedliska mające znaczenie dla dzikiego ptactwa wymienione w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE <p>Grunty, które są uważane za wysoce bioróżnorodne, mogą być wykorzystywane do produkcji surowców, jeżeli podmioty gospodarcze mogą przedstawić dowody:</p> <ul style="list-style-type: none"> - że pozyskiwanie surowca jest niezbędne do zachowania statusu wysokiej bioróżnorodności lub - że praktyki gospodarowania nie stwarzają ryzyka spowodowania spadku różnorodności biologicznej gruntów. <p>Można to zrobić poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprawdzenie zgodności z wymaganiami dla obszarów chronionych przez jednostkę certyfikującą - dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony - podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym producent biomasy leśnej musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów - Wyciąg z dokumentu wyznaczenia obszaru chronionego <p>Przy określaniu potencjalnej różnorodności biologicznej lasów i innych gruntów zalesionych należy zawsze stosować podejście ostrożnościowe. Audytor musi ocenić, czy ocena bioróżnorodności jest konieczna. Jeżeli audytor stwierdzi, że konieczna jest ocena stanu lasów i innych gruntów zalesionych, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu. wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych".</p>	
Sekcja 5.4.3	<p>dodano:</p> <p>Na podstawie art. 29 ust. 3 lit. d dyrektywy RED III,</p> <p>Paliw z biomasy leśnej nie wolno produkować z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden</p>	20.05.2025

	<p>hektar, które były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności [...]</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Paliwa z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności [...]</p>	
Sekcja 5.4.3	<p>dodano:</p> <p>Biomasa leśna nie pochodzi z użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być produkowane z surowców uzyskanych z gruntów o powierzchni większej niż jeden hektar, które w styczniu 2008 r. lub później były chronione jako użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status.</p> <p>Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia 1307/2014 (UE) użytki zielone oznaczają ekosystemy lądowe zdominowane przez roślinność zielną lub krzewiastą nieprzerwanie przez co najmniej pięć lat. Obejmują one łąki lub pastwiska, które są uprawiane na siano, ale nie obejmują gruntów uprawianych dla innej produkcji roślinnej i gruntów uprawnych leżących tymczasowo odłogiem.</p> <p>Nie obejmują one również obszarów stale zalesianych zgodnie z definicją w art. 29 ust. 4 lit. b) zmienionej dyrektywy (UE) 2018/2001, z wyjątkiem systemów agroleśnych, które obejmują systemy użytkowania gruntów, w których drzewa są zarządzane w strukturach rolniczych wraz z systemami produkcji roślinnej lub zwierzęcej. Przewaga roślinności zielnej lub krzewów oznacza, że ich łączne pokrycie gruntu jest większe niż pokrycie powierzchni przez korony drzew.</p> <p>W przypadku, gdy użytki zielone zostały już przekształcone w grunty orne i nie jest możliwa ocena właściwości samego gruntu na podstawie informacji dostępnych od właściwych organów krajowych lub ze zdjęć satelitarnych, gruntu nie uznaje się za użytek zielony o wysokiej bioróżnorodności przed przekształceniem.</p> <p>Użytki zielone w następujących obszarach geograficznych Unii Europejskiej są uważane za wysoce bioróżnorodne użytki zielone bez żadnych wyjątków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG Rady Europejskiej - siedliska o dużym znaczeniu dla gatunków zwierząt i roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (UE) (załączniki II i IV do dyrektywy 92/43/EWG) - siedliska mające znaczenie dla dzikiego ptactwa wymienione w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE 	20.05.2025

	<p>W przypadku wszystkich gruntów, które zgodnie z powyższą definicją były użytkami zielonymi w styczniu 2008 r. lub stały się nimi w międzyczasie, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy</p> <ul style="list-style-type: none"> - "naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności" a - "nienaturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności" <p>obejmującymi więcej niż jeden hektar, dla których istotnym czynnikiem jest między innymi interwencja człowieka. Interwencja człowieka oznacza prowadzony wypas, koszenie, ścinanie, zbieranie lub wypalanie. Komisja Europejska może przyjąć akty wykonawcze, które doprecyzowują kryteria stosowane do określenia rodzaju użytków zielonych. Wszelkie aktualizacje natychmiast wejdą w życie w systemie SURE-EU.</p>	
Sekcja 5.4.3.1	<p>dodano:</p> <p>Naturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>W tym kontekście naturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności oznaczają użytki zielone, które:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pozostałyby użytkami zielonymi w przypadku braku interwencji człowieka - zachowują naturalny skład gatunkowy oraz właściwości i procesy ekologiczne <p>Jeżeli takie grunty znajdują się w którymkolwiek z zakresów geograficznych wymienionych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2014, uznaje się, że są one lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności.</p> <p>W przypadku gruntów, które znajdują się poza tymi obszarami, należy ustalić, czy użytki zielone zachowują lub zachowałyby naturalny skład gatunkowy oraz właściwości i procesy ekologiczne. Jeżeli tak, uznaje się, że grunty te są lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>Do produkcji stałych lub gazowych paliw z biomasy nie można wykorzystywać surowców pochodzących z terenów, które są lub były naturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności w styczniu 2008 r. lub po tej dacie.</p>	20.05.2025
Sekcja 5.4.3.2	<p>dodano:</p> <p>Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>Nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności oznaczają użytki zielone, które:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przestałyby być użytkami zielonymi w przypadku braku interwencji człowieka i - nie są zdegradowane i - zostały uznane za wysoce bioróżnorodne przez odpowiedni właściwy organ i - są bogate gatunkowo. <p>Bogactwo gatunkowe w tym kontekście oznacza</p>	20.05.2025

	<ul style="list-style-type: none"> - siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków krytycznie zagrożonych, zagrożonych lub podatnych na zagrożenia, sklasyfikowanych w Czerwonej księdze gatunków zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody, lub - siedlisko o istotnym znaczeniu sklasyfikowane w innych wykazach o podobnym przeznaczeniu dla gatunków lub siedlisk ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub uznane przez właściwy organ krajowy w kraju pochodzenia surowca, lub - siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków endemicznych lub o ograniczonym zasięgu, lub - siedlisko o istotnym znaczeniu dla wewnątrzgatunkowej różnorodności genetycznej, lub - siedlisko o istotnym znaczeniu dla globalnie znaczących koncentracji gatunków wędrownych lub gatunków stadnych, lub - ekosystem o znaczeniu regionalnym lub krajowym, wysoce zagrożony lub wyjątkowy <p>Jeżeli grunt znajduje się poza obszarami chronionymi wymienionymi w art. 2 dyrektywy (UE) 1307/2014, jest on użytkiem zielonym o wysokiej różnorodności biologicznej tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie kryteria wymienione w pkt 1-4.</p>	
Sekcja 5.4.3.3	<p>dodano:</p> <p>Wykorzystanie roślinności z gruntów o wysokiej bioróżnorodności</p> <p>Grunty uznane za naturalne lub nienaturalne użytki zielone o wysokiej różnorodności biologicznej ze względu na ich położenie geograficzne na obszarach chronionych wymienionych w art. 2 rozporządzenia (UE) 1307/2014 lub z jakiegokolwiek innego powodu wskazanego powyżej mogą być wykorzystywane do produkcji surowców, jeżeli podmioty gospodarcze mogą przedstawić dowody:</p> <ul style="list-style-type: none"> - że pozyskiwanie surowca jest konieczne w celu zachowania stanu wysokiej bioróżnorodności użytków zielonych oraz - że praktyki gospodarowania nie stwarzają ryzyka spowodowania spadku bioróżnorodności użytków zielonych. <p>Można to zrobić poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sprawdzenie zgodności z wymaganiami dla obszarów chronionych przez jednostkę certyfikującą - dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu ochrony przyrody odpowiedzialnego za obszar chroniony - podobne potwierdzenie przez właściwy organ w ramach kontroli, zgodnie z którym producent biomasy rolniczej musi być w stanie przedstawić organowi osoby odpowiedzialne za kontakt i ich numery telefonów 	20.05.2025

	<ul style="list-style-type: none"> - Wyciąg z dokumentu wyznaczenia obszaru chronionego <p>W przypadku braku możliwości dostarczenia takich dowodów, musi istnieć dowód, że odpowiedni właściwy organ lub wyznaczona agencja udzieliła zezwolenia na pozyskiwanie surowca w celu zachowania statusu wysoce bioróżnorodnych użytków zielonych.</p> <p>Jeżeli pozyskiwanie surowców nie jest konieczny do zachowania statusu użytków zielonych lub użytki zielone zostały przekształcone np. w pola uprawne wykorzystywane do produkcji surowców, należy ustalić, czy użytki zielone są lub były wysoce bioróżnorodne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeżeli grunty znajdują się na obszarach wymienionych w art. 2 dyrektywy (UE) 1307/2014, użytki zielone uznaje się za nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności. <p>Jeżeli grunty znajdują się poza tymi obszarami, należy ustalić zgodnie z kryteriami określonymi w art. 1 ust. 3 i 4 dyrektywy (UE) 1307/2014, czy grunty są/były zdegradowane i bogate gatunkowo. Jeżeli grunty nie są zdegradowane i bogate gatunkowo lub były takie przed przekształceniem, uznaje się je za nienaturalne użytki zielone o wysokiej bioróżnorodności. Jeżeli użytki zielone są lub były nienaturalnymi użytkami zielonymi o wysokiej bioróżnorodności, surowiec z tego obszaru nie może być uznany za zgodny z kryteriami zrównoważonego rozwoju.</p> <p>Przy określaniu potencjalnej różnorodności biologicznej użytków zielonych należy zawsze stosować podejście ostrożnościowe. Audytor musi ocenić, czy ocena wysoce bioróżnorodnych użytków zielonych jest konieczna.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeżeli audytor stwierdzi, że ocena statusu użytków zielonych jest konieczna, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu. - Jeżeli audytor nie uzna za konieczne przeprowadzenia oceny różnorodności biologicznej użytków zielonych lub jeżeli nie ma innych dowodów w postaci informacji od właściwych organów na temat stanu różnorodności biologicznej danych użytków zielonych, użytki zielone nie są uznawane za użytki zielone o wysokiej różnorodności biologicznej przed przekształceniem. <p>Wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące procesu certyfikacji – wymagania i specyfikacje".</p>	
--	---	--

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.4.4	<p>dodano: Na podstawie art. 29 ust. 3 , lit. e dyrektywy RED III, Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk [...]</p> <p>zmieniono na: Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk [...]</p>	20.05.2025
Sekcja 5.4.4	<p>dodano: Biomasa leśna nie pochodzi z wrzosowisk Paliwa z biomasy produkowane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które miały status wrzosowisk w styczniu 2008 r. lub po tej dacie, niezależnie od tego, czy grunty te nadal mają taki status. W przypadku braku definicji w kraju pochodzenia biomasy, wrzosowiska definiuje się jako <i>"Roślinność z niską i zamkniętą pokrywą, zdominowana przez krzewy, krzewinki, krzewy karłowate (wrzosy, wrzośce, żarnowiec, janowiec, kalina itp.) i rośliny zielne, tworzące kulminacyjne stadium rozwoju"</i> . Chociaż wrzosowiska są heterogenicznym ekosystemem, w Europie mają pewne wspólne cechy, które pozwalają na ich identyfikację:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pod względem gatunkowym przeważają Calluna vulgaris, Erica spp., Vaccinium spp., Ulex spp. między innymi (lista nie jest wyczerpująca). - Gleby są kwaśne, piaszczyste lub piaszczysto-gliniaste, ubogie w składniki odżywcze i swobodnie drenujące. - Wrzosowiska występują od nizin po obszary górskie. <p>Należy przedstawić dowody na to, że grunty, z których pozyskano biomasę, nie miały statusu wrzosowiska przed styczniem 2008 roku. Można to zrobić w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostarczenie dowodu, że obszar pozyskiwania był lasem przed styczniem 2008 r., - dostarczenie oficjalnego dokumentu od organu odpowiedzialnego za nadawanie statusu wrzosowiskom, na przykład Federalnej Agencji Ochrony Przyrody (Bundesamt für Naturschutz) w Niemczech <p>Przegląd obszarów pokrytych wrzosowiskami w Unii Europejskiej można znaleźć w przeglądarce Natura 2000. Chociaż informacje podane przez to źródło są częściowe, na tej stronie można sprawdzić lokalizację geograficzną wrzosowisk za pomocą kodów 4030 i 4020 . Ponadto, Przeglądarka informuje również od kiedy lokalizacja jest chroniona, co może być przydatne do porównania z datą graniczną.</p>	20.05.2025

	<p>Audytor musi ocenić, czy ocena statusu wrzosowiska jest konieczna. Jeżeli audytor uzna, że ocena statusu wrzosowiska jest konieczna, musi ona zostać przeprowadzona przez zewnętrznego i niezależnego eksperta bez jakichkolwiek konfliktów interesów z kontrolowaną działalnością, który to ekspert może być członkiem zespołu audytowego. Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu.</p> <p>wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych".</p>	
Sekcja 5.5	<p>usunięto: z zasobami węgla, a mianowicie grunty</p> <p>dodano: Oznacza to, że w przypadku terenów podmokłych zastosowanie mają ograniczenia typu I (Rysunek Figure 7). W związku z tym należy przedstawić dowody na to, że biomasa leśna nie została pozyskana z gruntów, które w styczniu 2008 r. były terenami podmokłymi. Prosimy odnieść się do sekcji 4.3.3.</p> <p>usunięto: Biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów objętych tym statusem, niezależnie od tego, czy są one zdefiniowane w przepisach krajowych lub niższego szczebla, które mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania.</p> <p>dodano: Producenci biomasy leśnej muszą udowodnić, że grunty, na których zebrano biomasę, nie miały statusu terenów podmokłych. Przykłady środków potwierdzających status gruntu opisano w sekcji 4.3.3. Audytor musi ocenić, czy ocena stanu wrzosowisk jest konieczna, jak wyszczególniono również w sekcji 4.3.3.</p> <p>dodano: Zgodnie z art. 29 ust. 4 lit. a</p> <p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowca pozyskanego z gruntów o wysokich zasobach węgla [...]</p> <p>zmieniono na: Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowca pozyskanego z gruntów o wysokich zasobach węgla [...]</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.5	<p>dodano:</p> <p>Biomasa leśna nie pochodzi z terenów podmokłych</p> <p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów o wysokiej zawartości węgla, a mianowicie gruntów, które miały status terenów podmokłych w styczniu 2008 r. i już go nie mają. Przepisy te nie mają zastosowania, jeżeli w momencie uzyskania surowca grunty miały taki sam status jak w styczniu 2008 r.</p> <p>Biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów objętych tym statusem, niezależnie od tego, czy są one zdefiniowane w przepisach krajowych lub niższego szczebla, które mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania.</p> <p>Tereny podmokłe to tereny pokryte lub nasycone wodą na stałe lub przez znaczną część roku. Tereny podmokłe obejmują w szczególności bagna, mokradła lub torfowiska, a także inne zbiorniki wodne, naturalne lub sztuczne, stałe lub czasowe, z wodą stojącą lub płynącą, słodką, słonawą lub słoną, w tym obszary wód morskich, których głębokość podczas odpływu nie przekracza sześciu metrów.</p> <p>"Pokryty wodą" oznacza, że woda jest widoczna na powierzchni jako woda powierzchniowa.</p> <p>Gleba jest "nasycona wodą", jeżeli jest całkowicie zalana wodą, w wyniku czego wilgoć jest obecna na powierzchni, ale nie tworzą się płytkie kałuże.</p> <p>Stan ten jest widoczny przez cały rok na obszarach, które są stale pokryte lub nasycone wodą.</p> <p>Stan ten nie jest widoczny przez cały rok na obszarach, które są pokryte lub nasycone wodą przez znaczną część roku.</p> <p>"Znaczna część roku" oznacza, że pokrycie lub nasycenie wodą trwa przez tak znaczną część roku, że dominujące organizmy przystosowały się do wilgoci lub ograniczonych warunków. Dotyczy to w szczególności obszarów płytkowodnych, przybrzeżnych, bagien, torfowisk i wrzosowisk.</p> <p>Zachowanie statusu terenu podmokłego oznacza również, że stan ten nie może być aktywnie lub niekorzystnie zmieniany. Podczas corocznego audytu audytor musi zbadać każdą zmianę statusu terenów podmokłych, która nastąpiła w ciągu roku.</p>	20.05.2025
Sekcja 5.6	<p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które w styczniu 2008 r. były torfowiskami.</p> <p>zmieniono na:</p> <p>Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które w styczniu 2008 r. były torfowiskami.</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.6	<p>usunięto: Biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów objętych tym statusem, niezależnie od tego, czy są one zdefiniowane w przepisach krajowych lub niższego szczebla, które mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania.</p> <p>dodano: Przykładami środków dowodowych są (niewyczerpująca lista):</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Plany urządzenia lasu zatwierdzone przez właściwe organy, ✓ Protokoły operacyjne lub protokoły pozyskiwania, ✓ Oficjalne zezwolenia na pozyskiwanie drewna. <p>dodano: Zgodnie z art. 29 ust. 5</p>	20.05.2025
Sekcja 5.6	<p>dodano: Biomasa z obszarów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r. Paliwa z biomasy wytwarzane z biomasy leśnej nie mogą być wytwarzane z surowców uzyskanych z gruntów, które w styczniu 2008 r. były torfowiskami. Biomasa leśna nie może być pozyskiwana z gruntów objętych tym statusem, niezależnie od tego, czy są one zdefiniowane w przepisach krajowych lub niższego szczebla, które mają zastosowanie do obszaru pozyskiwania. Wyjątek jest możliwy, jeżeli przedstawione zostaną dowody na to, że</p> <ul style="list-style-type: none"> - grunt był całkowicie osuszony w styczniu 2008 r., lub - grunt nie był osuszany od stycznia 2008 r. <p>Oznacza to, że w przypadku torfowisk, które były częściowo osuszone w styczniu 2008 r., późniejsza głębsza melioracja, mająca wpływ na glebę, która nie była jeszcze całkowicie osuszona, stanowiłaby naruszenie kryterium. Sam torf nie jest uważany za biomasę. Meliorację definiuje się jako obniżenie średniego rocznego poziomu wody z powodu zwiększonej utraty wody lub zmniejszonego zaopatrzenia w wodę w wyniku działalności człowieka lub instalacji zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz danego obszaru. Torfowiska, które były już wykorzystywane do pozyskiwania biomasy leśnej przed datą graniczną, mogą być wykorzystywane do uprawy biomasy, o ile przedstawione zostaną dowody na to, że uprawa i pozyskiwanie tego surowca nie wymagały osuszania gruntów, które wcześniej nie były osuszane.</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.7	Ochrona i promocja różnorodności biologicznej w lasach zmieniono na: Zachowanie lub promowanie różnorodności biologicznej w lasach i zapobieganie niszczeniu siedlisk	20.05.2025
Sekcja 5.7	W związku z tym należy [...] bioróżnorodności [...] zmieniono na: W związku z tym należy [...] bioróżnorodności i siedlisk [...]	20.05.2025
Sekcja 5.7.1	Odpowiednia lokalnie jakość [...] zmieniono na: Odpowiednia lokalnie i ekologicznie jakość [...]	20.05.2025
Sekcja 5.7.1	usunięto: Wykorzystanie biomasy z lasów lub innych terenów zalesionych o wysokiej różnorodności biologicznej jest dozwolone tylko wtedy, gdy można udowodnić, że pozyskiwanie tego surowca nie ma negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną. Lasy i inne obszary zalesione o dużej różnorodności biologicznej to niezdegradowane, bogate gatunkowo lasy lub grunty leśne lub obszary wyznaczone przez właściwe organy jako lasy lub grunty leśne o dużej różnorodności biologicznej. Nieздеgradowany oznacza niecharakteryzujący się długotrwałą utratą różnorodności biologicznej z powodu, na przykład, nadmiernego użytkowania, mechanicznego uszkodzenia roślinności, erozji gleby lub utraty jakości gleby. W przypadku obszarów bogatych w gatunki jest to: siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków krytycznie zagrożonych, zagrożonych lub podatnych na zagrożenia, sklasyfikowanych w Czerwonej księdze gatunków zagrożonych Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody lub na innych listach o podobnym przeznaczeniu dla gatunków lub siedlisk ustanowionych w ustawodawstwie krajowym lub uznane przez właściwy organ krajowy w kraju pochodzenia surowca, lub siedlisko o istotnym znaczeniu dla gatunków endemicznych lub o ograniczonym zasięgu, lub siedlisko o istotnym znaczeniu dla wewnątrzgatunkowej różnorodności genetycznej, lub siedlisko o istotnym znaczeniu dla globalnie znaczących koncentracji gatunków wędrownych lub gatunków stadnych lub ekosystem o znaczeniu regionalnym lub krajowym, wysoce zagrożony lub wyjątkowy Lasy lub grunty zalesione w następujących regionach Unii Europejskiej muszą, bez wyjątku, być uznawane za wysoce zróżnicowane lasy lub grunty leśne:	20.05.2025

	<p>siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG Rady Europejskiej</p> <p>siedliska o dużym znaczeniu dla gatunków zwierząt i roślin będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (UE) (załączniki II i IV do dyrektywy 92/43/EWG)</p> <p>siedliska mające znaczenie dla dzikiego ptactwa wymienione w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE.</p> <p>Jednak ocena, czy las jest wysoce bioróżnorodny wymaga wiedzy leśnej i technicznej, która wykracza poza umiejętności, jakich można oczekiwać od audytorów weryfikujących</p> <p>dokładność informacji dostarczanych przez podmioty w systemie SURE-EU.</p> <p>Przy identyfikacji i ocenie potencjalnie wysokiej różnorodności biologicznej lasów lub innych terenów zalesionych stosuje się zatem podejście ostrożnościowe: Audytor musi ustalić, czy konieczna jest podstawowa ocena bioróżnorodności lasu lub innego zalesionego terenu.</p> <p>Jeżeli "ocena jest konieczna", musi ona zostać przeprowadzona przez niezależnego eksperta, z którym można się skonsultować oprócz "audytora".</p> <p>Ocena i wynik muszą być następnie sprawdzone w ramach audytu. Wymagania mające zastosowanie do audytorów i ekspertów SURE zostały szczegółowo opisane w dokumencie SURE "Zasady systemu dotyczące kontroli neutralnych".</p>	
Sekcja 5.7.2	<p>biomasa z plantacji leśnych nie została wyprodukowana na gruntach, które miały status "gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej" lub terenów podmokłych zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 lub lasów naturalnych w ramach systemu SURE-EU w styczniu 2008 r. lub później</p> <p>zmieniono na:</p> <p>biomasa z plantacji leśnych nie została wyprodukowana na gruntach, które miały status lasu pierwotnego lub starodrzewu, naturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności, wrzosowisk lub terenów podmokłych zgodnie ze zmienioną dyrektywą (UE) 2018/2001 lub lasów naturalnych w ramach systemu SURE-EU w styczniu 2008 r. lub później</p> <p>dodano:</p> <p>spełnione są ograniczenia w pozyskiwaniu biomasy na gruntach o statusie lasów o wysokiej bioróżnorodności, nienaturalnych użytków zielonych o wysokiej bioróżnorodności, torfowisk i obszarów chronionych,</p>	20.05.2025

Sekcja	Zmiana	Data zmiany
Sekcja 5.7.2	"gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej" zgodnie z dyrektywą [...] zmieniono na: "gruntów o wysokiej wartości różnorodności biologicznej" lub terenach podmokłych lub torfowisk zgodnie ze zmienioną dyrektywą [...]	20.05.2025
Sekcja 5.7.4	Są one konieczne [...] zmieniono na: Konieczne jest [...]	20.05.2025
Sekcja 5.7.4	[...] muszą być zachowane. zmieniono na: [...] muszą być zachowane, chyba że w kraju, w którym znajduje się las, określono inaczej.	20.05.2025
Sekcja 5.7.4	[...] 100 ha na działkę, pod warunkiem, że [...] zmieniono na: [...] 100 ha na działkę, chyba że w kraju, w którym znajduje się las, określono inaczej, pod warunkiem, że [...]	20.05.2025
Sekcja 8	zaktualizowano odniesienia	20.05.2025
Załącznik I	dodano sekcję i zmieniono numerację kolejnych sekcji: 3.4 Obszary, na których nie można uprawiać biomasy	20.05.2025
Załącznik I	3.5 usunięto: Czy można zagwarantować, że biomasa nie pochodzi z lasów pierwotnych?	20.05.2025
Załącznik II	Dodano nową sekcję (załącznik II) identyczny zmieniono na spójny	20.05.2025

Informacje o publikacji

SUSTAINABLE RESOURCES Verification Scheme GmbH
Schwertberger Straße 16
53177 Bonn
Niemcy

+49 (0) 228 3506 150
www.sure-system.org

Zdjęcie na okładce

© Smileus – Adobe Stock